

T.C.
A D A L E T
B A K A N L I Ğ I
E Ğ İ T İ M D A İ R E S İ
B A Ş K A N L I Ğ I

Y A R G I M E V Z U A T I B Ü L T E N İ

Bültenin Kapsadığı Tarihler
10 – 16 Ekim 2006

Yayımlandığı
Tarih
17 Ekim 2006

Sayı
313

İÇİNDEKİLER

- [28.09.2006 Tarih ve 5548 Sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu](#)
(R.G. 13 Ekim 2006 – 26318)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyelğine Seçme Kararları](#)
(R.G. 14 Ekim 2006 – 26319)
- [Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Tahsis ve Devri Hakkında Yönetmelik](#)
(R.G. 10 Ekim 2006 – 26315)
- [Başbakanlıktan “Yolsuzlukla Mücadelenin Koordinasyonu” Konulu, 2006/32 Sayılı Genelge](#)
(R.G. 13 Ekim 2006 – 26318)
- [Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün “Adres Bilgileri” Konulu, 09.10.2006 Tarih ve 046271 Sayılı Duyurusu](#)
- [Adli Yargı Hâkim ve Savcı Adayları ile İdari Yargı Hâkim Adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 03.10.2006 Tarihinde Yapılan Ad Çekme Sonucuna Göre Atanmalarına İlişkin Kararname \(Karar: 03.10.2006/835\) \(R.G. 15 Ekim 2006 – 26320\)](#)

- [Adli Yargi Hâkim ve Savcı Adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 5.10.2006 Tarihinde Yapılan Ad Çekme Sonucuna Göre Atanmalarına İlişkin Kararname \(Karar: 05.10.2006/837\) \(R.G. 15 Ekim 2006 – 26320\)](#)
- [İdari Yargı Hâkim Adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 6.10.2006 Tarihinde Yapılan Ad Çekme Sonucuna Göre Atanmalarına İlişkin Kararname \(Karar: 06.10.2006/843\) \(R.G. 15 Ekim 2006 – 26320\)](#)
- [Uyuşmazlık Mahkemesinden 20 Adet Karar Özeti \(R.G. 15 Ekim 2006 – 26320\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Öner ve Diğerleri/Türkiye Davası\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Acar ve Diğerleri/Türkiye Davası\)](#)

Kanun

 [İçindekilere dön](#)

KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU KANUNU

Kanun No. 5548

Kabul Tarihi : 28/9/2006

BİRİNCİ BÖLÜM Genel Hükümler

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; gerçek ve tüzel kişilerin idarenin işleyişi ile ilgili şikâyetlerini, Türkiye Cumhuriyetinin Anayasada belirtilen nitelikleri çerçevesinde, idarenin her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını; adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygı, hukuka ve hakkaniyete uygunluk yönlerinden incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmak üzere Kamu Denetçiliği Kurumunu oluşturmaktır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Kanun, Kamu Denetçiliği Kurumunun kuruluş, görev ve çalışma usûllerine ilişkin ilkeler ile Kamu Başdenetçisi ve kamu denetçilerinin niteliklerine, seçimlerine, özlük haklarına ve

Kurum personelinin atanmaları ile özlük haklarına ilişkin hükümleri kapsar.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Kanunda geçen;

- a) Kurum: Kamu Denetçiliği Kurumunu,
- b) Kurul: Kamu Denetçiliği Kurulunu,
- c) Başdenetçilik: Kamu Denetçiliği Kurumu Başdenetçiliğini,
- ç) Başdenetçi: Kamu Başdenetçisini,
- d) Denetçi: Kamu denetçisini,
- e) Genel Kurul: Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunu,
- f) Başkanlık: Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığını,
- g) Komisyon: Türkiye Büyük Millet Meclisi Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinden oluşan Karma Komisyonu,
- ğ) İdare: Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile sosyal güvenlik kurumlarını, mahallî idareleri, mahallî idarelerin bağlı idarelerini, mahallî idare birliklerini, döner sermayeli kuruluşları, kanunlarla kurulan fonları, kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşları, sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait kuruluşlar ile bunlara bağlı ortaklıklar ve müesseseleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarını, kamu hizmeti yürüten özel hukuk tüzel kişilerini,

ifade eder.

(2) Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyonun Başkanı, Başkanvekili, Sözcü ve Kâtibi, Dilekçe Komisyonunun Başkanı, Başkanvekili, Sözcü ve Kâtibidir.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş, Görev ve Çalışma İlkeleri

Kuruluş

MADDE 4 – (1) Bu Kanunda belirtilen görevleri yerine getirmek amacıyla, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bağlı, kamu tüzel kişiliğini haiz, özel bütçeli ve merkezi Ankara'da bulunan Kamu Denetçiliği Kurumu kurulmuştur.

(2) Kurum, Başdenetçilik ve Kuruldan oluşur.

(3) Kurumda, bir Başdenetçi ve en fazla on denetçi ile Genel Sekreter, uzman, uzman yardımcıları ve diğer personel görev yapar.

(4) Kurum, gerekli gördüğü yerlerde büro açabilir.

Başdenetçilik

MADDE 5 – (1) Başdenetçilik, Başdenetçi ve Başdenetçivekilinden oluşur.

(2) Kurum, Başdenetçi tarafından yönetilir ve temsil edilir.

Başdenetçivekili

MADDE 6 – (1) Başdenetçivekili, Başdenetçi tarafından denetçiler arasından seçilir.

(2) Başdenetçivekili, Başdenetçinin yokluğunda ona vekâlet eder.

Kamu Denetçiliği Kurulu, görevleri, toplantı ve karar yeter sayısı

MADDE 7 – (1) Kurul; Başdenetçi, Başdenetçivekili ve denetçilerden oluşur.

(2) Kurulun görevleri:

a) Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikleri çıkarmak.

b) Yıllık raporu hazırlamak.

c) Yıllık raporu beklemeksizin gerek gördüğü konularda özel rapor hazırlamak.

ç) Raporları kamuoyuna duyurmak.

(3) Kurula Başdenetçi, Başdenetçinin yokluğunda ise Başdenetçivekili başkanlık eder.

(4) Kurul, Başdenetçinin başkanlığında denetçilerin beşte üçünün katılımı ile toplanır ve üye tam sayısının salt çoğunluğu ile karar alır.

Çalışma ilkeleri

MADDE 8 – (1) Başdenetçi, denetçiler arasında işbirliğini sağlar ve bunların uyumlu çalışmasını gözetir.

(2) Denetçiler, Kurul halinde incelenmesi gereken konular dışında, Başdenetçi tarafından görevlendirildikleri konu ve/veya alanlarda tek başlarına çalışır ve önerilerde bulunurlar.

(3) Kurulca karara bağlanacak konular ile denetçilerin Başdenetçi tarafından görevlendirilecekleri konu ve/veya alanlara ve aralarındaki iş bölümüne ilişkin ilkeler ile bu Kanunun uygulanmasına ilişkin hususlar, Kurulca kabul edilip yürürlüğe konulacak bir yönetmelikle belirlenir.

Görev

MADDE 9 – (1) Kurum, idarenin işleyişi ile ilgili şikâyet üzerine, Türkiye Cumhuriyetinin Anayasada belirtilen nitelikleri çerçevesinde, idarenin her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını; adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygı, hukuka ve hakkaniyete uygunluk yönlerinden incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmakla görevlidir.

(2) Ancak;

a) Cumhurbaşkanının tek başına yaptığı işlemler ile re'sen imzaladığı kararlar ve emirler,

b) Yasama yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler,

c) Yargı faaliyetlerine ilişkin işlemler ile yargı mensuplarının işlem ve eylemleri,
ç) Türk Silâhlı Kuvvetlerinin salt askerî hizmete ilişkin faaliyetleri,

Kurumun görev alanı dışındadır.

Başdenetçi ve denetçilerin nitelikleri

MADDE 10 – (1) Başdenetçi veya denetçi seçilebilmek için aşağıdaki şartlar aranır:

- a) Türk vatandaşı olmak.
- b) Seçimin yapıldığı tarihte başdenetçi için 50, denetçi için 40 yaşını doldurmuş olmak.
- c) Dört yıllık eğitim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idarî bilimler, iktisat ve işletme fakültelerinden veya bunlara denkliği kabul edilmiş yabancı öğretim kurumlarından mezun olmak.
- ç) Mesleği ile ilgili olarak kamu kurum veya kuruluşlarında veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına kayıtlı olarak ya da özel sektörde en az on yıl çalışmış olmak.
- d) Kamu haklarından yasaklı olmamak.
- e) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı veya vücut sakatlığı ile özürlü bulunmamak.
- f) Başvuru sırasında herhangi bir siyasi partiye üye olmamak.

g) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile kasten işlenen bir suçtan dolayı altı ay veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da affa uğramış olsa bile Devletin güvenliğine, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine, millî savunmaya, Devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk suçları ile yabancı devletlerle olan ilişkilere karşı suçlardan veya zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflâs, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından hükümlü bulunmamak.

Adaylık ve seçim

MADDE 11 – (1) Başdenetçi veya denetçilerden birinin görev süresinin bitmesinden doksan gün önce, bu görevlerin herhangi bir sebeple sona ermesi halinde ise sona erme tarihinden itibaren onbeş gün içinde durum, Kurum tarafından Başkanlığa bildirilir.

(2) Başkanlık tarafından ilân edilen başvuru süresi içinde, 10 uncu maddede yazılı nitelikleri taşıyanlardan, Başdenetçi veya denetçi aday adayı olmak isteyenler Başkanlığa başvuruda bulunurlar.

(3) Komisyon, Başkanetçi seçiminde başvuruda bulunan aday adayları arasından üç aday, denetçi seçiminde, başvuruda bulunan aday adayları arasından, seçilecek denetçi sayısının üç katı kadar aday, başvuru süresinin bittiği tarihten itibaren otuz gün içinde belirleyerek Genel Kurula sunulmak üzere Başkanlığa bildirir.

(4) Genel Kurul, bildirim tarihinden itibaren otuz gün içinde, Başkanetçi ve denetçi seçimlerine başlar.

(5) Başkanetçi veya denetçi, üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile seçilir. Birinci oylamada bu çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci oylamaya geçilir. İkinci oylamada üye tam sayısının salt çoğunluğunun oyunu alan aday seçilmiş olur. Bu oylamada üye tam sayısının salt çoğunluğu sağlanamadığı takdirde en çok oy alan adaylardan, seçilecek aday sayısının iki katı kadar aday ile seçime gidilir. Üçüncü oylamada karar yeter sayısı olmak şartıyla en fazla oy alan aday seçilmiş olur. Birden fazla denetçi seçimi yapılacağı durumlarda adaylar için birleşik oy pusulası düzenlenir. Adayların adlarının karşısındaki özel yer işaretlenmek suretiyle oy kullanılır. Seçilecek üyelerin sayısından fazla verilen oylar geçersiz sayılır.

(6) Seçim, Kurumun Başkanlığa başvuruda bulunduğu tarihten itibaren en geç doksan gün içinde sonuçlandırılır.

(7) Bu madde hükmü, denetçi sayısının ondan az olması ve denetçi sayısının yetmediğinin Başkanetçi tarafından Başkanlığa bildirilmesi hâlinde de uygulanır.

(8) Bu maddede yer alan süreler, Türkiye Büyük Millet Meclisinin tatilde olması veya araverme sırasında işlemez.

Bağımsızlık

MADDE 12 – (1) Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, Başkanetçiye ve denetçilere görevleriyle ilgili olarak emir ve talimat veremez, genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Andiçme

MADDE 13 – (1) Başkanetçi ve denetçiler, görevlerine başlarken Genel Kurulda aşağıdaki şekilde andiçerler:

"Türkiye Cumhuriyeti Devletinin varlığı ve bağımsızlığı ile vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğüne, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğine, Anayasaya, hukukun üstünlüğüne, hakkaniyete, demokrasiye, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve laik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağıma, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerinden yararlanması ülküsünden ayrılmayacağıma,

üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getireceğime büyük Türk Milleti huzurunda, namusum ve şerefim üzerine andiçerim."

Görev süresi

MADDE 14 – (1) Başdenetçi ve denetçilerin görev süreleri beş yıldır.

(2) İstifa, ölüm veya görevden alınma gibi herhangi bir nedenle süresi bitmeden görevinden ayrılan Başdenetçi veya denetçilerin yerine yeni seçilen Başdenetçi veya denetçinin görev süresi de beş yıldır.

(3) Bir dönem Başdenetçi veya denetçi olarak görev yapan bir kimse sadece bir dönem daha Başdenetçi veya denetçi seçilebilir.

(4) Başdenetçi veya denetçiliğe seçilenlerin görev yaptıkları sürede eski görevleriyle olan ilişkileri kesilir. Ancak kamu görevlisi iken Başdenetçiliğe veya denetçiliğe seçilenler, memuriyete giriş şartlarını kaybetme dışındaki herhangi bir nedenle görevlerinin sona ermesi, görevden ayrılma isteğinde bulunması veya görev sürelerinin dolması durumunda otuz gün içinde eski kurumlarına başvurmaları halinde ilgili bakan veya atamaya yetkili diğer makamlar tarafından mükteseplerine uygun bir kadroya atanırlar. Belirtilen atama yapılırken Başdenetçi veya denetçilerin Kurumda geçirdikleri süreler makam veya hâkim sınıfından olup da yüksek hâkimlik tazminatını almaya başladıktan sonra seçilenler için yüksek hâkimlik tazminatı ödenmesini gerektiren görevlerde geçmiş olarak değerlendirilir. Bu hükümler, akademik unvanların kazanılmasına ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla üniversitelerden gelen personel hakkında da uygulanır.

Görevden alınma ve görevin sona ermesi

MADDE 15 – (1) Başdenetçinin veya denetçilerin 10 uncu maddede sayılan nitelikleri taşımadıklarının sonradan anlaşılması veya seçildikten sonra kaybetmeleri halinde, bu durumun Komisyon tarafından tespit edilmesini takiben Başdenetçi veya denetçinin görevinin sona ermesine Genel Kurul tarafından görüşmesiz karar verilir.

(2) Seçilmeye engel bir suçtan dolayı kesin hüküm giyen veya kısıtlanan Başdenetçi veya denetçi hakkındaki kesinleşmiş mahkeme kararının Genel Kurulun bilgisine sunulmasıyla, Başdenetçi veya denetçi sıfatı sona erer.

Başdenetçi ve denetçilerin malî ve sosyal hakları

MADDE 16 – (1) Başdenetçiye Başbakanlık Müsteşarına; denetçilere Başbakanlık müsteşar yardımcılarına uygulanan malî ve sosyal hak ve yardımlara ilişkin hükümler uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kuruma Başvuru ve Yapılacak İşlemler Başvuru ve usûlü

MADDE 17 – (1) Kuruma, gerçek ve tüzel kişiler başvurabilirler. Yabancıların başvuru hakkını kullanabilmeleri, karşılıklılık esasına bağlıdır.

(2) Başvuru; başvuru sahibinin adı ve soyadı, imzası, yerleşim yeri veya iş adresini, başvuru sahibi tüzel kişi ise tüzel kişinin unvanı ve yerleşim yeri ile yetkili kişinin imzasını ve yetki belgesini içeren Türkçe dilekçe ile yapılır. Bu başvuru, yönetmelikte belirlenecek şartlara uyulmak kaydıyla elektronik ortamda veya diğer iletişim araçlarıyla da yapılabilir.

(3) Yapılan başvurulardan;

a) Belli bir konuyu içermeyenler,

b) Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarınca karara bağlanmış uyuşmazlıklar,

c) İkinci fıkrada belirtilen şartları taşımayanlar,

ç) Sebepleri, konusu ve tarafları aynı olanlar ile daha önce sonuçlandırılanlar, incelenmez.

(4) Kuruma, illerde valilikler, ilçelerde kaymakamlıklar aracılığıyla da başvurulabilir.

(5) Başvurulardan herhangi bir ücret alınmaz.

(6) Kuruma, idarî işlemlerde tebliğ tarihinden, idarî eylem, tutum ve davranışlarda öğrenme tarihinden itibaren doksan gün içinde başvurulabilir. Başvuru tarihi, dilekçenin Kuruma, valilik veya kaymakamlıklara verildiği, diğer hallerde başvurunun Kuruma ulaştığı tarihtir.

(7) Dava açma süresi içinde yapılan başvuru, işlemeye başlamış olan dava açma süresini durdurur.

Bilgi ve belge istenmesi

MADDE 18 – (1) Kurumun inceleme ve araştırma konusu ile ilgili olarak istediği bilgi ve belgelerin, bu isteğin tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde verilmesi zorunludur. Bu süre içinde istenen bilgi ve belgeleri haklı bir neden olmaksızın vermeyenler hakkında Başdenetçi veya denetçinin başvurusu üzerine ilgili merci, disiplin soruşturması açar.

(2) Ancak; Devlet sırrı veya ticarî sır niteliğindeki bilgi ve belgeler, yetkili

mercilerin en üst makam veya kurulunca gerekçesi belirtilmek suretiyle verilmeyebilir.

Bilirkişi görevlendirilmesi ve tanık dinlenmesi

MADDE 19 – (1) İnceleme ve araştırma konusu ile ilgili olarak Başdenetçi veya denetçiler bilirkişi görevlendirebilir.

(2) Bilirkişi olarak görevlendirilen kamu görevlilerine her inceleme ve araştırma konusu için (500), diğer kişilere her inceleme ve araştırma konusu için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmemek üzere görevlendirmeyi yapanın kararı ile bilirkişi ücreti ödenir. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaz.

(3) İnceleme ve araştırma konusu ile ilgili olarak Başdenetçi, denetçiler veya uzmanlar tanık ya da ilgili kişileri dinleyebilir.

İnceleme ve araştırma

MADDE 20 – (1) Kurum, inceleme ve araştırmasını başvuru tarihinden itibaren en geç altı ay içinde sonuçlandırır.

(2) Kurum, inceleme ve araştırma sonucunu ve varsa önerilerini ilgili mercie ve başvurana bildirir. Kurum, başvurana, işleme karşı başvuru yollarını da gösterir.

(3) İlgili merci, Kurumun önerileri doğrultusunda tesis ettiği işlemi veya Kurumun önerdiği çözümü uygulanabilir nitelikte görmediği takdirde bunun gerekçesini otuz gün içinde Kuruma bildirir.

Dava açma süresinin yeniden işlemeye başlaması

MADDE 21 – (1) Başvurunun Kurum tarafından reddedilmesi halinde, durmuş olan dava açma süresi gerekçeli ret kararının ilgiliye tebliğinden itibaren kaldığı yerden işlemeye başlar.

(2) Başvurunun Kurum tarafından yerinde görülerek kabul edilmesi halinde; ilgili merci Kurumun önerisi üzerine otuz gün içinde herhangi bir işlem tesis etmez veya eylemde bulunmaz ise, durmuş olan dava açma süresi kaldığı yerden işlemeye başlar.

(3) Kurumun, inceleme ve araştırmasını, başvuru tarihinden itibaren altı ay içinde sonuçlandıramaması halinde de durmuş olan dava açma süresi kaldığı yerden işlemeye başlar.

Kurulun raporları

MADDE 22 – (1) Kurul, her takvim yılı sonunda yürütülen faaliyetleri ve önerileri kapsayan bir rapor hazırlayarak Komisyona sunar. Komisyon, bu raporu görüşüp, kendi kanaat ve görüşlerini de

içerecek şekilde özetleyerek Genel Kurula sunulmak üzere Başkanlığa gönderir. Komisyonun raporu Genel Kurulda görüşülür.

(2) Kurulun yıllık raporu, ayrıca Resmî Gazetede yayımlanmak suretiyle kamuoyuna duyurulur.

(3) Kurul; açıklanmasında fayda gördüğü hususları yıllık raporu beklemeksizin her zaman kamuoyuna duyurabilir.

Açıklama yapma yetkisi

MADDE 23 – (1) Kurumun faaliyetleri hakkında açıklama yapmaya Başdenetçi yetkilidir. Başdenetçi bu yetkisini Başdenetçivekiline devredebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Genel Sekreter

MADDE 24 – (1) Genel Sekreter, en az dört yıllık yükseköğretim kurumu mezunu, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbi görevlerde on yıl hizmeti bulunan ve aynı Kanunun 48 inci maddesinde yazılı şartlara sahip olanlar arasından Başdenetçi tarafından atanır.

(2) Genel Sekreter, Kurumun harcama yetkilisidir. Malî iş ve hizmetler malî hizmetler birimi eliyle yürütülür.

Kamu Denetçiliği Kurumu uzman yardımcılığı

MADDE 25 – (1) Uzman yardımcılığına atanabilmek için, Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlar yanında aşağıdaki nitelikler de aranır:

a) En az dört yıllık eğitim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idarî bilimler, iktisat ve işletme fakültelerinden veya bunlara denkliği kabul edilmiş yabancı öğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak giriş sınavında başarılı olmak.

c) Sınavın yapıldığı yılın ocak ayının ilk gününde otuz beş yaşını doldurmamış olmak.

Kamu Denetçiliği Kurumu uzmanlığı

MADDE 26 – (1) 25 inci maddeye göre uzman yardımcılığına atananlar, en az üç yıl çalışmak ve olumlu sicil almak kaydıyla açılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Sınavda başarılı olanlar, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavında en az (C) düzeyinde puan veya uluslararası kabul görmüş yabancı dil seviye tespit sınavlarından bu puana denk puan almış olmak şartıyla Kamu Denetçiliği Kurumu uzmanı unvanını alırlar. Sınavda

başarılı olamayanlar, istekleri halinde kurumunda veya Devlet Personel Başkanlığınca diğer kamu kurum ve kuruluşlarında uygun kadrolara atanırlar.

(2) Uzman yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri ve yeterlik sınavının şekli ile uzman ve uzman yardımcılarının görev, yetki ve çalışmalarına ilişkin esas ve usûller yönetmelikle düzenlenir.

Personelin atanması

MADDE 27 – (1) Personel, Başdenetçi tarafından atanır.

(2) Uzman ve uzman yardımcısı dışındaki personelin atanması, naklen veya Kamu Personeli Seçme Sınavını kazananlar arasından yapılır.

Personelin malî ve sosyal hakları

MADDE 28 – (1) Başdenetçi, denetçiler ve Genel Sekreter hariç olmak üzere Kurum personeline Başbakanlıkta emsal unvanlı ve aynı dereceli kadrolarda çalışanlara uygulanan malî ve sosyal hak ve yardımlara ilişkin hükümler uygulanır.

(2) Genel Sekretere Başbakanlıktaki genel müdürlere uygulanan malî ve sosyal hak ve yardımlara ilişkin hükümler uygulanır.

Kamu kurum ve kuruluşlarındaki personelin görevlendirilmesi

MADDE 29 – (1) Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinde, sosyal güvenlik kurumlarında, mahallî idarelerde, mahallî idarelerin bağlı idarelerinde, mahallî idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlarda, sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait kuruluşlarda, iktisadî devlet teşekkülleri ve kamu iktisadî kuruluşları ile bunlara bağlı ortaklıklar ve müesseselerde çalışanlar (hâkimler ve savcılar hariç), kurumlarının izni ile uzmanlık gerektiren işlerde görevlendirilebilirler. Bu şekilde yapılan görevlendirmenin süresi altı ayı geçemez. Ancak ihtiyaç halinde bu süre üç ay daha uzatılabilir. Kurumun bu konudaki talepleri, ilgili kurum ve kuruluşlarca öncelikle sonuçlandırılır. Bu şekilde görevlendirilen personel, kurumlarından aylıklı izinli sayılır. İzinli oldukları sürece memuriyetleri ile ilgileri ve özlük hakları devam ettiği gibi, bu süreler yükselme ve emekliliklerinde de hesaba katılır. Yükselmeleri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Kurumun gelirleri

MADDE 30 – (1) Kurumun gelirleri şunlardır:

a) Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesine bu amaçla konulacak ödenek.

b) Diğer gelirler.

Kurumda çalışanların statüsü ve fazla çalışma ücreti

MADDE 31 – (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hususlarda Kurum personeli hakkında Devlet Memurları Kanunu hükümleri uygulanır.

(2) Kurum personeline ve 29 uncu madde uyarınca Kurumda görevlendirilenlere, Başbakanlıkta emsal unvanlı ve aynı dereceli kadrolarda çalışan personele ödenen fazla çalışma ücretini geçmemek üzere, Başdenetçi tarafından belirlenecek miktarda fazla çalışma ücreti ödenir.

Yasaklar

MADDE 32 – (1) Başdenetçi, denetçi, Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcıları ile diğer personel, siyasî partilere üye olamazlar; herhangi bir siyasî parti, kişi veya zümrenin yararını veya zararını hedef alan bir davranışta bulunamazlar; görevlerini yerine getirirken dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı yapamazlar; görevleri sebebiyle herhangi bir şekilde öğrendikleri meslekî veya ticarî sırları görevlerinden ayrılmış olsalar bile açıklayamazlar, kendilerinin veya başkalarının yararına kullanamazlar.

(2) Başdenetçi, denetçi, Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcıları; kendilerinin, eşlerinin ve üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve kayın hısımlarının şikâyetlerini inceleyemezler.

(3) Başdenetçi, denetçi, Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcıları ile diğer personel, bu görevleri süresince resmî veya özel hiçbir görev alamazlar, ticaretle uğraşamazlar. Bilimsel yayınlarda bulunma, görevleri veya meslekleri ile ilgili olarak davet edildikleri ulusal veya uluslararası kongre, konferans ve benzeri toplantılara katılma, derneklerde üyelik ve kâr amacı gütmeyen kooperatiflerde ortaklık halinde bu madde hükümleri uygulanmaz.

Başdenetçi veya denetçiler hakkında ceza soruşturması ve kovuşturması usûlü

MADDE 33 – (1) Başdenetçi ve denetçilerin görevleri sebebiyle bir suç işledikleri öne sürüldüğü takdirde haklarında ceza soruşturması ve kovuşturması yapılabilmesi Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanının iznine bağlıdır. İzin verilmesi veya verilmemesine ilişkin karara karşı itiraz mercii, Danıştayın ilgili dairesidir.

(2) Başdenetçi ve denetçiler hakkındaki hazırlık soruşturması Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından yapılır. Açılacak kamu davası, Yargıtayın ilgili ceza dairesinde görülür. Temyiz mercii, Yargıtay Ceza Genel Kuruludur.

(3) Bu maddede hüküm bulunmayan hususlarda 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

(4) Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren suçlara ilişkin suçüstü hâli genel hükümlere tâbidir.

Genel Sekreter ve personel hakkında ceza soruşturması ve kovuşturması usûlü

MADDE 34 – (1) Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcılarının görevleri sebebiyle bir suç işledikleri öne sürüldüğü takdirde ceza soruşturması ve kovuşturması yapılabilmesi, Başdenetçinin iznine bağlıdır. İzin verilmesi veya verilmemesine ilişkin karara karşı itiraz mercii Ankara Bölge İdare Mahkemesidir.

(2) Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcılarını ile diğer personel hakkındaki hazırlık soruşturması, suçun işlendiği yer Cumhuriyet başsavcısı veya görevlendireceği Cumhuriyet savcısı tarafından yapılır. Açılacak kamu davası aynı yer mahkemesinde görülür.

(3) Bu maddede hüküm bulunmayan hususlarda, Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

(4) Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren suçlara ilişkin suçüstü hâli genel hükümlere tâbidir.

Emeklilik

MADDE 35 – (1) Başdenetçi, denetçiler, Genel Sekreter, uzman ve uzman yardımcılarını ile diğer personel hakkında 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümleri uygulanır.

(2) Başdenetçi ve denetçiler hakkında Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrası hükmü uygulanmaz.

Bütçe ve harcama

MADDE 36 – (1) Kurumun bütçe ve harcama esas ve usûlleri 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerine tâbidir.

(2) 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelin "B) Özel Bütçeli Diğer İdareler" bölümüne "29) Kamu Denetçiliği Kurumu" ibaresi eklenmiştir.

Kadrolar

MADDE 37 – (1) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin eki (III) sayılı cetvele, Kamu Denetçiliği Kurumu bölümü olarak eklenmiştir.

MADDE 38 – (1) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 36 ncı maddesinin "Ortak Hükümler" bölümünün (A) bendinin değişik (11) numaralı fıkrasına, "Sosyal Güvenlik Kurumu Müfettiş Yardımcıları" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kamu Denetçiliği Kurumu Uzman Yardımcıları" ibaresi ve "Kaymakamlığa" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanlığına" ibaresi eklenmiştir.

Yönetmelik

MADDE 39 – (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler, Kurul tarafından hazırlanır ve Resmî Gazetede yayımlanır.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) İlk Başdenetçi ve en az beş denetçinin seçimi ile Kamu Denetçiliği Kurumu kurulur.

(2) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün sonra Başkanlık tarafından Başdenetçi ve beş denetçi seçimi için aday adaylığı başvuru süreci başlatılır ve 11 inci maddede öngörülen usûle uyularak seçim sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dokuz ay içinde çıkarılır.

GEÇİCİ MADDE 3 – (1) İlk Başdenetçi ve denetçilerin seçimi tamamlandıktan sonra Başdenetçi tarafından doksan gün içinde; bir defaya mahsus olmak ve ekli (1) sayılı listede yer alan Kamu Denetçiliği Kurumu uzmanı unvanlı serbest kadro adedinin yüzde ellisini geçmemek üzere, 25 ve 26 ncı maddelerdeki şartlar aranmaksızın, uzman olarak kamu kurum ve kuruluşlarından atama yapılabilir.

(2) Şu kadar ki, uzman olarak atanacakların Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartları taşımaları ve 25 inci maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde sayılan niteliklere ve mesleklerinde en az beş yıllık deneyime sahip olmaları gerekir.

GEÇİCİ MADDE 4 – (1) Bu Kanun hükümleri, mahallî idarelerin eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışları hakkında, Kanun bütünüyle yürürlüğe girdikten bir yıl sonra uygulanır.

Yürürlük

MADDE 40 – (1) Bu Kanunun 17 nci maddesi 1 Temmuz 2007, diğer maddeleri 1 Ekim 2006 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 41 – (1) Bu Kanunun Başkan ve denetçilerin seçim ve görevden alınmaları ile ilgili hükümlerini Türkiye Büyük Millet Meclisi, diğer hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

12/10/2006

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : KAMU
DENETÇİLİĞİ KURUMU
TEŞKİLAT : MERKEZ
İHDAS EDİLEN KADROLAR

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Tutulan Kadro <u>Adedi</u>	<u>Toplam</u>
GİH	Kamu Başkan	1	1	1	
GİH	Kamu Denetçisi	1	10	10	
GİH	Genel Sekreter	1	1	1	
GİH	Hukuk Müşaviri	1	1	1	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	1	4	4	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	2	3	3	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	3	3	3	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	4	3	3	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	5	3	3	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzmanı	7	17	17	
GİH	Kamu Denetçiliği Kurumu Uzman Yrd.	9	16	16	
GİH	Malî Hizmetler Uzmanı	4	1	1	
GİH	Şube Müdürü	1	1	1	
GİH	Şef	3	2	2	
GİH	Memur	7	1	1	
GİH	Memur	8	2	2	
GİH	Memur	9	2	2	
GİH	Memur	10	2	2	
GİH	Programcı	2	1	1	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	4	4	
GİH	Kütüphaneci	7	1	1	
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	4	4	
GİH	Çözümleyici	2	1	1	
GİH	Sekreter	7	2	2	
GİH	Sekreter	8	1	1	
GİH	Sekreter	9	1	1	
GİH	Santral Memuru	9	1	1	
GİH	Mutemet	7	1	1	
GİH	Şoför	10	4	4	
THS	Teknisyen	8	1	1	

YHS Hizmetli	10	2	2
YHS Hizmetli	11	2	2
YHS Dağıtıcı	11	1	1
TOPLAM		100	100

[R.G. 13 Ekim 2006 – 26318]

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyeliğine Seçme Kararları

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı : 2006/13

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Asıl Üyeliğine, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 104. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi ile 159. maddesi ve 2461 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Yasası'nın 5. ve 6. maddeleri gereğince, Yargıtay Büyük Genel Kurulu'na gösterilen üç aday arasından, Yargıtay Üyesi Musa TEKİN seçilmiştir.

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı : 2006/14

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Asıl Üyeliğine, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 104. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi ile 159. maddesi ve 2461 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Yasası'nın 5. ve 6. maddeleri gereğince, Yargıtay Büyük Genel Kurulu'na gösterilen üç aday arasından, Yargıtay Üyesi Kadir ÖZBEK seçilmiştir.

[R.G. 14 Ekim 2006 – 26319]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelik

Maliye Bakanlığından:

**KAMU İDARELERİNE AİT
TAŞINMAZLARIN TAHSİS VE
DEVİRİ HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; kamu idarelerinin mülkiyetlerindeki

taşınmazların birbirlerine bedelsiz olarak tahsis ve devri ile; Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin kamu idarelerine tahsis ve devir işlemlerinin usul ve esaslarını belirlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 45, 47 ve geçici 12 nci maddeleri ile 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Maliye Bakanlığını,
- b) Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler: Türk Medeni Kanunu ile belirlenen ve diğer kanunlarda Devletin hüküm ve tasarrufu altında sayılan yerleri,
- c) Devir: Düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç kamu idarelerinin, görmekle yükümlü olduğu kamu hizmetlerinde kullanılacağına ve amacına uygun kullanılmaması hâlinde geri alınacağına dair tapu kütüğüne şerh konulması kaydıyla, taşınmazların mülkiyetinin diğer kamu idarelerine bedelsiz olarak devredilmesini,
- ç) Hazine: Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin tüzel kişiliğinin adını, Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin, bu Yönetmeliğe göre tahsis ve devri ile tahsisin kaldırılması ve devir edilen yerin geri alınması açısından Maliye Bakanlığı (Millî Emlâk Genel Müdürlüğü) ile defterdarlıklar ve malmüdürlüklerini,
- d) Hazineye ait taşınmaz: Tapuda Maliye Hazinesi adına kayıtlı taşınmazları,
- e) Kanun: 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununu,
- f) Kamu idaresi: Tahsis açısından, Yönetmelik ekindeki idareler ile kendilerine tahsis yapılması açısından köy tüzel kişiliklerini; devir açısından, Yönetmelik ekindeki idarelerden, düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç, diğer idareleri,
- g) Kamu idarelerinin özel mülkiyetindeki taşınmaz: Taşınmazın tapu sicilinde kamu idaresi adına tescilli olma durumunu,
- ğ) Tahsis: Mülkiyeti kendilerinde kalması koşuluyla kamu idarelerince, kanunlarında belirtilen kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi amacıyla mülkiyetlerindeki taşınmazların, birbirlerine

veya köy tüzel kişiliklerine; Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin ise, Maliye Bakanlığınca hizmetin devamı süresince kamu idarelerinin veya köy tüzel kişiliklerinin bedelsiz olarak kullanımına bırakılmasını

h) Yönetmelik: Bu Yönetmeliği ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM **Tahsis İşlemleri**

Tahsis yetkisi

MADDE 4 – (1) Özel bir hüküm olmaması durumunda kamu idareleri, tahsis işlemini Kanunun 47 nci maddesine dayanarak yapabilirler. Ancak mülkiyetlerinde bulunan taşınmazların tahsisini; belediyeler, 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin (h) bendine, il özel idareleri ise, 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 64 üncü maddesinin (d) bendine göre yaparlar.

(2) Özel hükümler, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 47 nci maddesine göre, öncelikle uygulanır.

(3) Özel kanunları uyarınca, amacı belirtilerek kamu idarelerine tahsis edilmiş sayılan taşınmazlar hakkında ayrıca tahsis işlemi yapılmaz ve bu taşınmazların tahsisi, hizmetin devamı süresince devam eder. Ancak bu taşınmazların tahsis amacının ortadan kalkması veya amacı dışında kullanılması halinde, genel hükümlere göre maliki kamu idaresince tahsisleri kaldırılabilir veya tahsis amacı değişikliği yapılabilir.

(4) Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin tahsis yetkisi özel bir hüküm olmadıkça Bakanlık ve taşra birimlerine aittir.

(5) İlgili kanunlarında tahsis yetkisine ilişkin özel hüküm bulunduğu hallerde tahsis işlemi, yetki verilen kurum, kuruluş veya kamu idaresi tarafından yapılır.

(6) 26/6/1939 tarihli ve 3653 sayılı Yalova Termal Kaplıcalarının İdaresi ve İşletilmesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesi gereğince Yalova Kaplıcaları bölgesinde, Yalova Kaplıcaları İşletme İdaresine arazi tahsisi ile 30/4/1992 tarihli ve 3796 sayılı İstanbul Kentinde Yapılacak Olimpiyat Oyunları Kanununun 6 ncı maddesi gereğince Olimpiyat Köyü düzenlenmesi için, İstanbul'da Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne arazi tahsisine Bakanlığın teklifi ile Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(7) 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 6 ncı maddesi gereğince mera, yaylak ve kışlakların belediye veya köylere tahsisine Tarım ve Köyişleri Bakanlığı yetkilidir.

(8) 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun ek 10 uncu maddesi uyarınca afetzedelerin iskânı amaçlarında kullanılmak üzere, orman sınırları içinde veya dışına çıkarılmış ya da çıkarılacak yerlerin Bayındırlık ve İskân Bakanlığına tahsisine Çevre ve Orman Bakanlığı yetkilidir.

(9) 9/5/1985 tarihli ve 3202 sayılı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (e) bendi gereğince, köylere ve askerî garnizonlara su tahsisine İstanbul İlinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı, Kocaeli İlinde İzmit Büyükşehir Belediye Başkanlığı, diğer illerde ise İl Özel İdareleri yetkilidir.

(10) Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerden çıkan kaynak suları ile umuma ait suların belediyelere tahsisine Bakanlık yetkilidir.

Paylı taşınmazların tahsisi

MADDE 5 – (1) Kamu idarelerinin paydaş bulunduğu taşınmazların tahsisi yapılmaz.

(2) Ancak, diğer paydaşın, tahsis talebinde bulunan kamu idaresi olması ve başka paydaş bulunmaması durumunda, tahsis işlemi yapılabilir.

Ön ve kesin tahsis ile süresi

MADDE 6 – (1) Kamu idareleri, üzerinde tesis yapılması plânlanan ve tahsis talebinde bulunan taşınmazları, talepte bulunan kamu idarelerine, tahsis amacına yönelik olarak yatırım projesinin hazırlanması, yatırım programına alınması ve tesis/ bina inşaatına başlanması amacıyla iki yıla kadar ön tahsis yapabilirler. Adına ön tahsis yapılan kamu idaresi tarafından, ön tahsis süresi içerisinde bu iş/işlemlerin yapılması ve buna ilişkin belgeler ile mahallinde düzenlenen tespit tutanağının gönderilerek talepte bulunulması halinde ön tahsis, hizmetin devamı süresince olmak üzere kesin tahsise dönüştürülür. Ancak, tahsise konu taşınmazın aynen kullanılmak üzere tahsisi durumunda ön tahsis işlemi yapılmaksızın doğrudan kesin tahsis işlemi yapılabilir.

(2) Birinci fıkrada yer alan koşulların yerine getirilerek kesin tahsis talebinde bulunulmaması, süresiz tahsis edilen taşınmazın iki yıl süre ile tahsis amacına

uygun olarak kullanılmaması veya tahsis amacı dışında kullanılması halinde, tahsis işlemi herhangi bir yazışmaya gerek kalmaksızın kendiliğinden kalkmış sayılır.

Tahsisli taşınmaza ilişkin giderler

MADDE 7 – (1) Tahsisli taşınmazlarla ilgili olarak harcamalara katılma payı da dâhil olmak üzere her türlü malî yükümlülükler ve diğer giderler, tahsis yapılan kamu idaresi tarafından ödenir.

İşgallere karşı koruma

MADDE 8 – (1) Adına tahsis yapılan kamu idaresi, tahsisli taşınmazın işgal ve tecavüzlere karşı korunması ile ilgili her türlü tedbiri almak, işgal ve tecavüz halinde yasal yollara başvurmak ve durumu; Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler için defterdarlık veya malmüdürlüklerine, diğerlerinde taşınmaz maliki kamu idaresine bildirmek zorundadır.

Tahsisin kaldırılması

MADDE 9 – (1) Tahsis işlemi;

- a) Kamu hizmetinin sona ermesi,
- b) Taşınmazın tahsis amacı dışında kullanılması veya maliki kamu idaresinin izni olmaksızın üçüncü kişilere kullandırılması,
- c) Taşınmazın en az iki yıl boş bırakılması veya hiç kullanılmaması,
- ç) Taşınmazın tahsis amacının değişmesi,
- d) İmar plânıyla, taşınmazın başka bir amaca ayrılması,
- e) Yönetmeliğin 8 inci maddesinde belirtilen tedbirleri alma ve bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi,
- f) Tahsis amacının ortadan kalkması halinde,

durumlarında, tahsis yapılan kamu idaresinin görüşü alınmaksızın tahsisi yapan kamu idaresinin merkez veya taşra birimlerince resen kaldırılabilir.

(2) Birinci fıkranın (d) bendine göre tahsisin kaldırılması işlemlerinde, imar planının yapımı aşamasında tahsisli kamu idaresinin uygun görüşünün alınmamış olması durumunda ilgili kamu idaresinin görüşü alınır.

(3) Birinci fıkranın (f) bendine göre tahsisin kaldırılması işlemi, adına tahsis yapılan idarenin isteği üzerine de, tahsisi yapan malik kamu idaresi tarafından yapılabilir.

Tahsissiz kullanımlarda harcamalar

MADDE 10 – (1) Tahsis işlemi yapılması gerektiği hâlde, tahsis işlemi yapılmamış taşınmazlar için, kullanmakta olan kamu idaresi bütçesinden 11 inci maddede belirtilen tazminat ve ecrimisil hariç ödeme yapılmaz.

(2) Ancak; hükümet konaklarında olduğu gibi bir kamu idaresine tahsis edilip birden fazla kamu idaresi tarafından kullanılmakta olan binalarda, hizmet vermekte olan kamu idarelerinin kullanımlarındaki mahallerin küçük onarım ve bakım giderlerine ilişkin harcamalar kullanan kamu idaresince yapılır.

İzinsiz kullanımlarda bedel alınması

MADDE 11 – (1) Kamu idaresine ait bir taşınmazın tahsis işlemi yapılmadan bir başka kamu idaresi tarafından kullanımı hâlinde, taşınmazın maliki olan kamu idaresince, kendi taşınmaz kira ihalesi komisyonunca belirlenen tutardaki tazminat taşınmazı kullanan kamu idaresinden alınır. Bu tazminat, tebliğ tarihinden itibaren bir ay içerisinde taşınmazı kullanan kamu idaresince ödenir. Bu sürenin geçmesi ile tazminat kesinleşir. Bu tazminatlar, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu hükümlerine göre icra dairelerince tahsil olunur.

(2) Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler için ise; Maliye Bakanlığı yerel birimince ilgili mevzuatına göre tespit edilen ecrimisil alınır. Rızaen ödenmeyen ecrimisil, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre tahsil edilir. Ancak, Hazineye ait taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler için genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinden ecrimisil alınmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Devir İşlemleri

Devir ve geri alma

MADDE 12 – (1) Özel bir hüküm olmaması durumunda, düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç olmak üzere kamu idareleri, Kanunun 45 inci maddesine göre, mülkiyetlerinde bulunan taşınmazları, görmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinde kullanılacağına ve amacına uygun kullanılmaması halinde geri alınacağına dair tapu kütüğüne şerh konulması kaydıyla bedelsiz olarak birbirlerine devredebilirler.

(2) Özel hükümler, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 45 inci maddesine göre, öncelikle uygulanır.

(3) Kamu idarelerine devredilen bu taşınmazlar, hizmetin devamı süresince kullanılabilir. Ancak bu taşınmazların devir amacının ortadan kalkması veya amacına uygun kullanılmaması halinde, maliki kamu idaresince geri alınabilir.

(4) Devir amacının ortadan kalkması halinde geri alma işlemi, adına devir yapılan idarenin isteği üzerine de, devreden malik kamu idaresi tarafından yapılabilir.

(5) Devir yetkisi taşınmazın maliki kamu idaresine aittir. Hazineye ait taşınmazların devir yetkisi ise, özel bir hüküm olmadıkça Bakanlığa aittir.

Tapu kütüğüne konulacak şerh

MADDE 13 – (1) Bedelsiz devredilen taşınmazın tapu kütüğüne; "Bu taşınmazın mülkiyeti (bu boşluğa, devir eden kamu idaresinin ismi yazılır)'e/a ait iken, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince; (bu boşluğa, taşınmazın hangi kamu hizmetinde kullanılacağı yazılır)'de/da kullanılmak kaydı ile (bu boşluğa, kendisine devir yapılan kamu idaresinin adı yazılır)'e/a bedelsiz olarak devredilmiştir. Bu taşınmaz devir amacı dışında kullanılamaz ve aynı amaçla dahi olsa üçüncü kişilere devredilemez. Devir amacına uygun olarak kullanılmadığının tespiti veya üçüncü kişilere devredilmesi hâlinde, eski maliki kamu idaresinin talebi üzerine, devralan kamu idaresinin muvafakatına veya her hangi bir hükme gerek olmaksızın tapu idaresince devreden kamu idaresi adına resen tescil edilir." şeklinde şerh konulur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tahsis ve Devir Talepleri ile İstenilecek

Bilgi ve Belgeler

Tahsis veya devir talebinin yapılması

MADDE 14 – (1) Tahsis yapılması veya devredilmesi istenilen taşınmaz hakkında;

a) Hazineye ait veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında ise, bulunduğu yer defterdarlığı veya malmüdürlüğüne ya da Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğüne,

b) Belediyeler ve il özel idareleri ile bunların kurdukları veya üye oldukları birlik ve idarelere ait ise, ilgili belediye ve il özel idaresi ile bunların kurdukları veya üye oldukları birlik ve idareye,

c) Diğer kamu idarelerine ait ise, maliki kamu idarelerinin merkez birimine, müracaat edilerek tahsis veya devir talebinde bulunulur.

Tahsis veya devir talebine eklenecek bilgi ve belgeler

MADDE 15 – (1) Tahsis veya devir talebinde bulunan kamu idaresi, taşınmazı hangi kamu hizmetinde kullanacağını talep yazısında açık olarak belirtir.

(2) Talep yazılarında aşağıdaki bilgilere yer verilir ve belgeler yazıya eklenir:

Taşınmazın;

a) Tapuda kayıtlı olduğu ili, ilçesi, mahallesi veya köyü, mevkii, pafta, ada ve parsel numarası veya cilt, sayfa ve sıra numarası, cinsi, yüzölçümü,

b) Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yer ise, bulunduğu ili, ilçesi, mahallesi veya köyü, mevkii, sınırlarını ve yüzölçümünü gösterir ölçekli kroki,

c) Tamamının mı, bir kısmının mı istendiği, bir kısmı isteniyorsa, miktarı ile paftası üzerinde yeri işaretlenmiş basit krokisi,

ç) İmar planı içinde olması halinde, onaylı plan örneği, planda ayrıldığı amaç,

d) Üzerinde inşaat yapılacak ise, avan projesi, yatırım programına alınıp alınmadığı, alınmış ise proje numarası ve proje için gerekli arazi veya arsa miktarı.

Yerel birimlerce merkez birimlerine gönderilecek bilgi ve belgeler

MADDE 16 – (1) Tahsis veya devir yetkisi; kamu idarelerinin il biriminde ise, ilçe birimi tarafından il birimine, merkez biriminde ise, il birimi tarafından merkez birimlerine yazılacak talep yazılarında, istenilen taşınmazla ilgili aşağıdaki bilgilere yer verilir ve belgeler yazıya eklenir:

Taşınmazın;

a) Yönetmeliğin 20 nci maddesi gereğince, tahsisine veya devrine engel bir durumunun olup olmadığı, varsa neler olduğu,

b) İmar planı içinde kalıp kalmadığı, plan içinde ise, plan türünün (çevre düzeni planı, nazım plan, uygulama imar planı gibi) ne olduğu, planda ne kadarının hangi amaca ayrıldığı,

c) 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu kapsamında kalıp kalmadığı,

ç) Hangi amaçlarda kullanılmak için istenildiği,

d) Herhangi bir kamu hizmetine tahsisli olup olmadığı,

e) Halen hangi amaçta ve ne şekilde kullanıldığı,

f) Üzerinde muhdesat varsa, cinsi ve kime ait olduğunu da belirleyen mahallinde düzenlenmiş tespit tutanağı,

g) Üzerinde inşaat yapılacak ise, yatırım programına alınıp alınmadığı, alınmış ise yatırım proje numarası,

ğ) Kısmen talep ediliyor ise, istenen kısmın ifrazının mümkün olup olmadığı,

h) Hazineye ait veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında ise genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerine, diğer kamu

idarelerine ait ise malik kamu idaresine gerekli olup olmadığı,

i) Merkezde dosyasının olup olmadığı, varsa dosya numarası ile en son yapılan yazışmanın tarih ve sayısı,

i) Tapuda kayıtlı olması halinde, en son durumu gösteren, beyanlar ve şerhleri de içeren tapu kayıt örneği ile tapu senedi veya çaplı tasarruf vesikası,

j) Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yer ise, bulunduğu ili, ilçesi, mahallesi veya köyü ve mevki, sınırlarını ve yüzölçümünü gösterir ölçekli krokisi,

k) İmar planı içinde kalması halinde plan örneği,

l) 3621 sayılı Kıyı Kanunu kapsamında kalması halinde, kıyı kenar çizgisi işlenmiş pafta örneği,

m) Tahsisini veya devrini talep eden kamu idaresinin mahallî birimlerinin, merkez birimlerinden alacağı uygun görüş yazısının örneği,

n) Tahsisi veya devri konusunda yerel birimin görüşü.

(2) Taşınmazın tahsis ya da devrine engel bir durum varsa, yukarıdaki bilgi ve belgeler yerine bunu tespit eden bilgi ve belge yeterli olup diğer bilgi ve belgeler gönderilmez.

Su tahsisi taleplerinde gönderilecek bilgi ve belgeler

MADDE 17 – (1) Su tahsis taleplerinde, Yönetmeliğin 16 ncı maddesinde belirtilen bilgi ve belgeler yerine, aşağıdaki bilgi ve belgeler gönderilir:

a) Tahsis talebine konu edilen su kaynağının litre/saniye olarak debisi,

b) Talep sahibi kamu idaresinin, su kaynağının ne kadar litre/saniye debilik kısmına ihtiyacının olduğu,

c) Çevrede bulunan diğer yerleşim birimlerinin, tahsisi talep edilen su kaynağına ihtiyacının bulunup bulunmadığı, ihtiyaçları var ise litre/saniye olarak ihtiyaç miktarı,

ç) İstanbul ve Kocaeli illerinde büyükşehir belediyelerinin, diğer illerde il özel idarelerinin uygun görüşü ile Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün uygun görüşü.

Tahsis veya devir değişikliğinde gönderilecek bilgi ve belgeler

MADDE 18 – (1) Adına tahsis yapılan veya devredilen kamu idaresi tarafından tahsise veya devre konu taşınmazın tahsis veya devir amacının değiştirilmesinin istenilmesi halinde, taşınmaz hakkında bu Yönetmeliğin 15 inci maddesinin (ç) ve (d) bentleri ile 16 ncı maddesinin (ç), (e), (k), (m) ve (n) bentlerinde belirtilen bilgi ve belgelerle birlikte, taşınmazın özelliklerinde

değişiklik olmuş ise buna ilişkin bilgi ve belgeler gönderilir.

(2) Bir kamu idaresine tahsis edilen veya devredilen bir taşınmazın başka bir kamu idaresi tarafından tahsisinin veya devrinin talep edilmesi halinde, bu Yönetmeliğin 15 ve 16 ncı maddelerinde belirtilen bilgi ve belgeler yeniden gönderilir. Ayrıca, taşınmazın tahsisli olduğu veya devir edilmiş bulunduğu kamu idaresinin, değişiklik konusunda uygun görüşünün olup olmadığı bildirilir.

Tahsisin kaldırılması veya devredilen yerin geri alınması halinde gönderilecek bilgi ve belgeler

MADDE 19 – (1) Tahsis edilen veya devredilen taşınmazın tahsis veya devir amacının ortadan kalkması halinde, taşınmazın tahsisinin kaldırılması veya geri alınması amacıyla, adına devir veya tahsis yapılan kamu idaresi tarafından, taşınmazın tahsisini ve devrini yapan malik kamu idaresine; taşınmazın maliki kamu idaresi tarafından, tahsisi yapılan veya devredilen taşınmaz hakkında yapılacak periyodik kontrollerde, bu Yönetmeliğin 9 ve 12 nci maddelerinde belirtilen sebeplerle, tahsis veya devir edilen taşınmazın tahsisinin resen kaldırılmasının veya geri alınmasının gerekmesi halinde, malik kamu idaresinin bu işle görevli alt birimleri tarafından, tahsise veya devre yetkili birimlerine aşağıdaki bilgiler gönderilir.

Taşınmazın;

a) Tahsis veya devir yazısının tarih ve sayısı,

b) Tahsisinin kaldırılması veya geri alınması talebinin gerekçesi ve en son kullanım durumu,

c) Tahsisinin kaldırılması veya geri alınmasına ilişkin yerel birimin görüşü.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ortak Hükümler

Tahsis yapılamayacak ve bedelsiz devredilemeyecek taşınmazlar

MADDE 20 – (1) Aşağıda belirtilen taşınmazların tahsis ve devri yapılamaz;

a) Tapu kayıtlarında devredilemeyeceğine ilişkin şerh veya tedbir bulunan taşınmazlar,

b) Kadastro Mahkemesinde mülkiyeti ihtilafı olan taşınmazlar,

c) İmar planı ve imar düzenleme işlemi davalı olan taşınmazlar,

ç) Tahsis yapacak veya devredecek kamu idaresi ile tahsis yapılacak veya devredilecek kamu idaresi dışında üçüncü bir paydaşı bulunan paylı taşınmazlar,

d) Devir durumunda elbirliği mülkiyetinde bulunan taşınmazlar,

e) Tapu tahsis belgesi şerhi bulunan taşınmazlar,

f) Kamu idarelerince üzerinde irtifak hakkı tesis edilmiş taşınmazlar,

g) İmar planında öngörülen amaç dışındaki kullanımlar için talep edilen taşınmazlar,

ğ) İmar planlarında meydan, yol, park, yeşil saha, otopark, toplu taşıma istasyonu ve terminal gibi umumi hizmetlere ayrılan ve tapudan terkin edilecek olan ve başka kullanımlar için talep edilen taşınmazlar,

h) Kıyı tanımına giren ve tapu kayıtlarının, kıyı mevzuatına göre terkinin gereken taşınmazlar,

ı) Özel kanunları gereğince, gerçek kişilerle kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine tahsisi, devri, emirlerine ve kullanımlarına bırakılması, satışı, irtifak hakkı veya trampa yoluyla verilmesi gereken taşınmazlar,

i) Kullanımı, tahsisi, devri, tasarrufu ve benzeri işlemleri özel düzenlemelere veya ilgili kurum ve kuruluşların iznine tabi olan taşınmazlar.

Tahsis ve devre engel olmayan durumlar

MADDE 21 – (1) Taşınmazların tapu kütüğünde bulunan ve aşağıda belirtilen şerhler, tahsis ve devir işlemi yapılmasına engel değildir:

- a) Vakıf şerhi,
- b) Kamulaştırma şerhi,
- c) İşgal ve zilyetlik şerhi,
- ç) Muhdesat şerhi,
- d) İpotek şerhi,
- e) Kamu idareleri lehine konulan "... intifai ... aittir" biçimindeki şerhler,
- f) Mülga Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünce veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca konulan şuf'a (ön alım) hakkı şerhleri.

Yetki devri

MADDE 22 – (1) Kamu idareleri tahsis ve devir yetkilerini sınırlarını açıkça belirtmek suretiyle alt birimlerine veya yerel birimlerine devredebilirler. Tahsis veya devir yetkisi yerel birimlere devredilmiş ise; tahsis, devir, tahsis kaldırma ve geri alma talepleri merkeze gönderilmeksizin mevcut mevzuata göre yerel birimlerce değerlendirilerek sonuçlandırılır.

Tahsis ve devirde öncelik

MADDE 23 – (1) Aynı taşınmaz hakkında birden fazla kamu idaresinin tahsis ve devir talebinin bulunması halinde;

a) Taşınmazın imar planı ile kullanım durumu belli ise, planda belirtilen kamu hizmetini yapacak kamu idaresinin,

b) Taşınmaz plansız alanda veya plandaki kullanım amacı "kamu hizmet alanı" olarak belirlenip ayrıntılı bilgi verilmemiş ise, sırasıyla genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, özel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, devir talepleri hariç düzenleyici ve denetleyici kurumlar, sosyal güvenlik kurumları, belediyeler, il özel idareleri, köy tüzel kişilikleri, belediyelere bağlı ve belediyelerin kurdukları veya üye oldukları birlik ve idarelerin, il özel idarelerine bağlı ve il özel idarelerinin kurdukları ve üye oldukları birlik ve kamu idarelerin, talepleri öncelikle değerlendirilir.

Taşınmazın teslimi, tahsisin kaldırılması ve geri almanın sonuçları

MADDE 24 – (1) Tahsisi yapılan taşınmaz, maliki kamu idaresi tarafından tahsis işleminden sonra adına tahsis yapılan kamu idaresine, devredilen taşınmaz ise, maliki kamu idaresi tarafından tapudaki devir işleminden sonra devralan kamu idaresine, bir tutanak düzenlenmek suretiyle teslim edilir. Tutanakta; teslim tarihi, taşınmazın durumu, varsa üzerindeki bina ve tesisler, özelliklerinin neler olduğu ayrıntılı biçimde belirtilir.

(2) Tahsisi kaldırılan taşınmaz, maliki kamu idaresi tarafından tahsisin kaldırılması işleminden sonra, geri alınan taşınmaz ise, maliki kamu idaresi tarafından tapudaki geri alma işleminden sonra, bir tutanak düzenlenmek suretiyle teslim alınır. Tutanakta, teslim alınma tarihi ile teslim tarihindeki durumuna göre, noksanlıklar ve fazlalıklar ayrıntılı biçimde belirtilir.

(3) Tahsisi kaldırılan veya geri alınan taşınmazın üzerine adına tahsis yapılan veya devralan kamu idaresi tarafından yapılan bina ve tesisler, bedelsiz olarak maliki kamu idaresine geçer. Bunlar için malik kamu idaresince her hangi bir bedel veya tazminat ödenmez.

Devir yerine tahsis

MADDE 25 – (1) Görmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinde kullanılmak amacıyla Kamu idarelerince devralınması istenilen taşınmazların devri yerine tahsisinin yapılması suretiyle kamu hizmetlerinin görülmesi sağlanabiliyor ise, taşınmazın devri yerine tahsisi yapılır.

Masraflar

MADDE 26 – (1) Tahsise veya devre konu taşınmazın ifraz, tevhit, tescil, tespit ve benzeri tüm işlemlerin masrafları tahsis veya

devir talebinde bulunan kamu idaresi tarafından karşılanır.

ALTINCI BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Görüş alınması

MADDE 27 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanması ile ilgili olarak ortaya çıkacak tereddütlerde, Maliye Bakanlığının görüşü alınır.

İzinsiz kullanımlarda bedel alınmasının istisnası

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinde belirtilen tazminat ve ecrimisil bedelleri, taşınmaz tahsis işlemi yapılmadan kullanan kamu idaresinin, bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tahsis talebinde bulunması ve taşınmazın tahsisinin mümkün olması halinde alınmaz.

Yürürlük

MADDE 28 – (1) Sayıştayın görüşü alınarak hazırlanan bu Yönetmelik, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 29 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini, ekinde yer alan kamu idareleri yürütür.

EK-1:CETVELLER

(I) SAYILI CETVEL **GENEL BÜTÇE KAPSAMINDAKİ** **KAMU İDARELERİ**

- 1) Türkiye Büyük Millet Meclisi
- 2) Cumhurbaşkanlığı
- 3) Başbakanlık
- 4) Anayasa Mahkemesi
- 5) Yargıtay
- 6) Danıştay
- 7) Sayıştay
- 8) Adalet Bakanlığı
- 9) Millî Savunma Bakanlığı
- 10) İçişleri Bakanlığı
- 11) Dışişleri Bakanlığı
- 12) Maliye Bakanlığı
- 13) Millî Eğitim Bakanlığı
- 14) Bayındırlık ve İskân Bakanlığı
- 15) Sağlık Bakanlığı
- 16) Ulaştırma Bakanlığı
- 17) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı
- 18) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
- 19) Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 20) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
- 21) Kültür ve Turizm Bakanlığı
- 22) Çevre ve Orman Bakanlığı
- 23) Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği
- 24) Millî İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı
- 25) Jandarma Genel Komutanlığı

- 26) Sahil Güvenlik Komutanlığı
- 27) Emniyet Genel Müdürlüğü
- 28) Diyanet İşleri Başkanlığı
- 29) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı
- 30) Hazine Müsteşarlığı
- 31) Dış Ticaret Müsteşarlığı
- 32) Gümrük Müsteşarlığı
- 33) Denizcilik Müsteşarlığı
- 34) Avrupa Birliği Genel Sekreterliği
- 35) Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu
- 36) Devlet Personel Başkanlığı
- 37) Özürlüler İdaresi Başkanlığı
- 38) Türkiye İstatistik Kurumu
- 39) Gelir İdaresi Başkanlığı
- 40) Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü
- 41) Karayolları Genel Müdürlüğü
- 42) Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü
- 43) Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü
- 44) Tarım Reformu Genel Müdürlüğü
- 45) Petrol İşleri Genel Müdürlüğü
- 46) Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü
- 47) Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü
- 48) Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü
- 49) Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü
- 50) Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü

(II) SAYILI CETVEL ÖZEL BÜTÇELİ İDARELER

A) YÜKSEKÖĞRETİM KURULU, ÜNİVERSİTELER VE YÜKSEK TEKNOLOJİ ENSTİTÜLERİ

- 1) Yükseköğretim Kurulu
- 2) Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi
- 3) İstanbul Üniversitesi
- 4) İstanbul Teknik Üniversitesi
- 5) Ankara Üniversitesi
- 6) Karadeniz Teknik Üniversitesi
- 7) Ege Üniversitesi
- 8) Atatürk Üniversitesi
- 9) Orta Doğu Teknik Üniversitesi
- 10) Hacettepe Üniversitesi
- 11) Boğaziçi Üniversitesi
- 12) Dicle Üniversitesi
- 13) Çukurova Üniversitesi
- 14) Anadolu Üniversitesi
- 15) Cumhuriyet Üniversitesi
- 16) İnönü Üniversitesi
- 17) Fırat Üniversitesi
- 18) Ondokuz Mayıs Üniversitesi
- 19) Selçuk Üniversitesi
- 20) Uludağ Üniversitesi
- 21) Erciyes Üniversitesi
- 22) Akdeniz Üniversitesi

- 23) Dokuz Eylül Üniversitesi
- 24) Gazi Üniversitesi
- 25) Marmara Üniversitesi
- 26) Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
- 27) Trakya Üniversitesi
- 28) Yıldız Teknik Üniversitesi
- 29) Yüzüncü Yıl Üniversitesi
- 30) Gaziantep Üniversitesi
- 31) Abant İzzet Baysal Üniversitesi
- 32) Adnan Menderes Üniversitesi
- 33) Afyon Kocatepe Üniversitesi
- 34) Balıkesir Üniversitesi
- 35) Celal Bayar Üniversitesi
- 36) Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
- 37) Dumlupınar Üniversitesi
- 38) Gaziosmanpaşa Üniversitesi
- 39) Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü
- 40) Harran Üniversitesi
- 41) İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü
- 42) Kafkas Üniversitesi
- 43) Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
- 44) Kırıkkale Üniversitesi
- 45) Kocaeli Üniversitesi
- 46) Mersin Üniversitesi
- 47) Muğla Üniversitesi
- 48) Mustafa Kemal Üniversitesi
- 49) Niğde Üniversitesi
- 50) Pamukkale Üniversitesi
- 51) Sakarya Üniversitesi
- 52) Süleyman Demirel Üniversitesi
- 53) Zonguldak Karaelmas Üniversitesi
- 54) Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
- 55) Galatasaray Üniversitesi
- 56) Ahi Evran Üniversitesi
- 57) Kastamonu Üniversitesi
- 58) Düzce Üniversitesi
- 59) Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
- 60) Uşak Üniversitesi
- 61) Rize Üniversitesi
- 62) Namık Kemal Üniversitesi
- 63) Erzincan Üniversitesi
- 64) Aksaray Üniversitesi
- 65) Giresun Üniversitesi
- 66) Hitit Üniversitesi
- 67) Bozok Üniversitesi
- 68) Adıyaman Üniversitesi
- 69) Ordu Üniversitesi
- 70) Amasya Üniversitesi

B) ÖZEL BÜTÇELİ DİĞER İDARELER

- 1) Savunma Sanayi Müsteşarlığı
- 2) Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu
- 3) Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsü
- 4) Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu
- 5) Türkiye Bilimler Akademisi
- 6) Türkiye Adalet Akademisi

- 7) Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu
- 8) Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü
- 9) Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü
- 10) Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü
- 11) Orman Genel Müdürlüğü
- 12) Vakıflar Genel Müdürlüğü
- 13) Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü
- 14) Elektrik İşleri Etüd İdaresi Genel Müdürlüğü
- 15) Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü
- 16) Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü
- 17) Türk Akreditasyon Kurumu
- 18) Türk Standartları Enstitüsü
- 19) Millî Prodüktivite Merkezi
- 20) Türk Patent Enstitüsü
- 21) Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü
- 22) Türkiye Atom Enerjisi Kurumu
- 23) Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı
- 24) İhracatı Geliştirme Etüt Merkezi
- 25) Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı
- 26) Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığı
- 27) GAP Bölge Kalkınma İdaresi
- 28) Özelleştirme İdaresi Başkanlığı
- 29) Ceza ve İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İş Yurtları Kurumu

**(III) SAYILI CETVEL
DÜZENLEYİCİ VE DENETLEYİCİ
KURUMLAR**

- 1) Radyo ve Televizyon Üst Kurulu
- 2) Telekomünikasyon Kurumu
- 3) Sermaye Piyasası Kurulu
- 4) Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu
- 5) Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu
- 6) Kamu İhale Kurumu
- 7) Rekabet Kurumu
- 8) Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu

**(IV) SAYILI CETVEL
SOSYAL GÜVENLİK KURUMLARI**

- 1) Sosyal Güvenlik Kurumu
- 2) Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü

**(V) SAYILI CETVEL
MAHALLÎ İDARELER**

- 1) Belediyeler
- 2) Belediyelere bağlı ve belediyelerin kurdukları ve üye oldukları birlik ve idareler
- 3) İl özel idareleri

4) İl özel idarelerine bağı ve il özel idarelerinin kurdukları ve üye oldukları birlik ve idareler.

[R.G. 10 Ekim 2006 – 26315]

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

Konu: Yolsuzlukla Mücadelenin
Koordinasyonu

GENELGE **2006/32**

12/1/2002 tarihli ve P.2002/3 sayılı Bakanlar Kurulu Prensip Kararı'na konu "Türkiye'de Saydamlığın Artırılması ve Kamuda Etkin Yönetimin Geliştirilmesi Eylem Planı" çerçevesinde 2002/56 sayılı Genelge ve 2003/17 sayılı Genelgeler ile "Türkiye'de Saydamlığın Artırılması ve Kamuda Etkin Yönetimin Geliştirilmesi Komisyonu" oluşturulmuştur.

Saydamlığın artırılması ve kamuda etkin yönetimin geliştirilmesi bağlamında görev ifa eden Komisyonun görevleri arasına yolsuzlukla mücadelede uluslararası kuruluşlarla işbirliğini sağlamak, yapılan çalışmalara ve alınması gereken tedbirlere ilişkin genel prensipleri belirlemek hususları dahil edilmiştir.

Başbakanlık Müsteşarının Komisyon üyesi olarak görevlendirilmesi, Başbakanlık Teftiş Kurulunun da Komisyonun çalışmalarında sekreteryaya hizmetlerini sağlaması uygun görülmüştür.

Ayrıca, Avrupa Birliği'nden sağlanan mali kaynakların kullanımıyla ilgili usulsüzlükler ve suistimaller konusunda yapılacak inceleme ve soruşturmalarda koordinasyonu sağlayacak muhatap kuruluş olarak Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı görevlendirilmiş ve Avrupa Sahtecilikle Mücadele Ofisi'ne (OLAF) bildirilmiştir.

Bu itibarla, yolsuzlukla mücadelede uluslararası kuruluşlarla koordinasyonu sağlamak, yapılan çalışmalara ve alınması gereken tedbirlere ilişkin genel prensipleri belirlemek üzere yapılacak çalışmalarda Komisyona; Avrupa Birliği'nden sağlanan kaynaklarla ilgili inceleme ve soruşturmalarda ise Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığına gerekli her türlü

desteğin verilmesi hususunda bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

31/12/2003 tarihli ve (2003/50) sayılı Genelge yürürlükten kaldırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Bařbakan

[R.G. 13 Ekim 2006 – 26318]

 [İçindekilere dön](#)

Duyuru

T.C
ADALET BAKANLIğI
Ceza İşleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.CİG.0.00.00.5-659-62-2006

...../...../2006

Konu : Adres bilgileri

..... CUMHURİYET
BAŞSAVCILIđINA

İlgi : İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünün 24/7/20006

tarihli ve B.05.0.NÜV.006.0004-090-05/26647 sayılı yazısı.

25.04.2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu'nun 7'nci maddesi uyarınca nüfus kütüklerinde bulunması gereken bilgiler içinde yer alan adres bilgilerinin kaydedilmesine ilişkin olarak ulusal adres veri tabanının alt yapı çalışmalarının Türkiye İstatistik Kurumu bünyesinde yapılacağını, kurulacak veri tabanının anılan Kanun'un geçici 2'nci maddesinde öngörülen iş ve işlemlerin tamamlanmasından sonra Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne devredileceğini belirten ilgi yazı ekte gönderilmiş ve Bakanlık Web sitesindeki Ceza İşleri Genel Müdürlüğü sayfasının duyurular kısmında yayımlanmıştır.

İlgi yazıda; anılan Kanun'un "Adres bilgilerinin kullanımı" kenar başlıklı 52'nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan; "Bakanlık, talepleri hâlinde kurumlara, usûl ve esasları Bakanlıkça tespit edilmek üzere

adres bilgilerini elektronik ortamda Adres Paylaşımı Sistemi ve Kimlik Paylaşımı Sistemi çerçevesinde verebilir.” hükmü uyarınca, Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünce ulusal adres veri tabanındaki adres bilgilerinin nüfus kütüklerindeki kişi kayıtları ile ilişkilendirilmesi ve Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasına bağlı kişisel yerleşim yeri adresi kayıtlarının tutulabilmesi için gerekli alt yapının hazırlanmasından sonra, Cumhuriyet başsavcılıkları ve mahkemelere kişilerin iş ve ikâmet adreslerinin bildirilmesinin mümkün olabileceği bildirilmiştir.

Bilgi edinilmesini, keyfiyetin merkezdeki Cumhuriyet savcılarını ile yargı çevrenizdeki Cumhuriyet başsavcılıklarına ve bilgileri bakımından mahkemelere de duyurulmasını rica ederim.

Fahri KASIRGA
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar

Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünün
24/07/20006
tarihli ve B.05.0.NÜV.006.0004-090-05/26647
sayılı yazısı. (1 sayfa)

DAĞITIM:

Gereği :

Bilgi:

Ağır Ceza Merkezi

İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık

Cumhuriyet Başsavcılıkları

İşleri Genel Müdürlüğü

— • —

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.0.NÜV.006.0004- 090-05/26647
Konu : Adres bilgileri

24/07/2006

ADALET BAKANLIĞINA

Savcılık ve mahkemelerden kişilerin iş ve ikâmet adreslerinin bildirilmesi yolunda Genel Müdürlüğümüze çeşitli talepler gelmektedir. Mevcut uygulamada aile kütüklerinde adres bilgileri tutulmamaktadır.

25/04/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 7 nci maddesi ile adres bilgileri nüfus kütüklerinde bulunması gereken bilgiler içinde yer almaktadır. Ancak Kanunun yayımı tarihinden itibaren adres bilgilerinin kaydedilmesine ilişkin olarak ulusal adres veri tabanının altyapı çalışmaları Türkiye İstatistik Kurumu bünyesinde yapılacak ve kurulacak veri tabam Kanunun Geçici 2 nci maddesinde öngörülen iş ve işlemlerin tamamlanmasından sonra Genel Müdürlüğümüze devredilecektir.

Ulusal adres veri tabanındaki adres bilgilerinin nüfus kütüklerindeki kişi kayıtları ile ilişkilendirilmesi ve Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasına bağlı kişisel yerleşim yeri adresi kayıtlarının tutulabilmesi ise bu aşamadan sonra mümkün olabilecektir. Anılan Kanunun adres bilgilerinin kullanımı başlığı altındaki 52 nci maddesinin birinci fıkrası ile getirilen "Bakanlık, talepleri halinde kurumlara, usûl ve esasları Bakanlıkça tespit edilmek üzere adres bilgilerini elektronik ortamda Adres Paylaşımı Sistemi ve Kimlik Paylaşımı Sistemi çerçevesinde verebilir." hükmü uyarınca Bakanlığınızca gerekli alt yapının hazırlanmasından sonra adres bilgilerinin verilmesi mümkün olabilecektir.

Belirtilen nedenle gereksiz yazışmaların önlenmesi açısından savcılık ve mahkemelerin bu konuda bilgilendirilmesi hususunda bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

M
usa
DÖNER
B
akan a.
G
enel
Müdür
V.

Çamlıca Mah. 1. Çiftlik Cad. No: 136 — Ayrıntılı bilgi için irtibat: A.ERDOĞAN Şube
Müdürü
PK:06200 Demetevler/ANKARA
Telf: (0 312 591 23 59) Faks: (0 312 397 16 85)
e-posta: nufushizmet@nvi.gov.tr Elektronik Ağ : www.nvi.gov.tr

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adlî yargı hâkim ve savcı adayları ile idari yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 03.10.2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

K A R A R : 03.10.2006/835

Adli Yargı Savcı Adayları;

5. derecenin 1. kademesi (835+2200 gösterge ile)

1-Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı 101669 Yusuf SEZER Sivas Cumhuriyet Savcılığına,
2-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101677 İbrahim TEMEL Doğanhisar Cumhuriyet Savcılığına,

5. derecenin 2. kademesi (865+2200 gösterge ile)

3-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101550 Serkan SABİR Hüyük Cumhuriyet Savcılığına,
4-Boyabat Adli Yargı Savcı Adayı 101632 Turgut TÜRKMEN Demirköy Cumhuriyet Savcılığına,

5-Karabük Adli Yargı Savcı Adayı 101635 Davut TAŞPINAR Gökçeada Cumhuriyet Savcılığına,

6. derecenin 1. kademesi (760+1600 gösterge ile)

6-Osmaniye Adli Yargı Savcı Adayı 48043 Bülent BALLI Emet Cumhuriyet Savcılığına,
7-Kırıkkale Adli Yargı Savcı Adayı 98136 Çağatay KARABULUT Kırşehir Cumhuriyet Savcılığına,

8-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101658 Murat GÜR Kastamonu Cumhuriyet Savcılığına,
9-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101688 Ağah Oktay KAMIŞ Akyazı Cumhuriyet Savcılığına,

10-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101549 Özkan TAVUZ Kalkandere Cumhuriyet Savcılığına,

6. derecenin 2. kademesi (785+1600 gösterge ile)

11-Sivas Adli Yargı Savcı Adayı 101648 Bülent TEMEL Suşehri Cumhuriyet Savcılığına,

12-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101664 Fatih MUŞMAL Tokat Cumhuriyet Savcılığına,

7. derecenin 1. kademesi (705+1500 gösterge ile)

13-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 47712 Muhammet Ali KAŞIKÇI Edremit Cumhuriyet Savcılığına,

14-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97904 Murat ŞAHİNGÖZ Turgutlu Cumhuriyet Savcılığına,

15-Tarsus Adli Yargı Savcı Adayı 97927 Mehmet TOPAL Maden Cumhuriyet Savcılığına,

16-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97929 Umut GÜNEŞ Karabük Cumhuriyet Savcılığına,

17-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97932 Erman TAŞGIN Kığı Cumhuriyet Savcılığına,

18-Muğla Adli Yargı Savcı Adayı 97933 Mustafa BALIK Şenkaya Cumhuriyet Savcılığına,

19-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97943 İlker SÜZEN Lalapaşa Cumhuriyet Savcılığına,

20-Gaziantep Adli Yargı Savcı Adayı 97978 Ali İhsan SEVER Yozgat Cumhuriyet Savcılığına,

21-Isparta Adli Yargı Savcı Adayı 97981 Murat AKIN Sarıoğlan Cumhuriyet Savcılığına,

22-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97982 Ömer Faruk KAYMAZ Koyulhisar Cumhuriyet Savcılığına,

23-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97986 Erdal ÖZDEMİR İncesu Cumhuriyet Savcılığına,

24-Kastamonu Adli Yargı Savcı Adayı 97989 Mehmet Oğuz BAYRAMOĞLU Ünye Cumhuriyet Savcılığına,

25-Mardin Adli Yargı Savcı Adayı 98004 Mehmet Sami ÇAĞLAYAN Gülnar Cumhuriyet Savcılığına,

26-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 98009 Murat ERDEM Sason Cumhuriyet Savcılığına,

27-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 98013 Musa CAN Elmalı Cumhuriyet Savcılığına,

28-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98027 Metin ŞAHİN Karaman Cumhuriyet Savcılığına,

29-Bakırköy Adli Yargı Savcı Adayı 98028 Okan ODABAŞI Akpınar Cumhuriyet Savcılığına,

30-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98036 Hüseyin ÖZATAŞ Bandırma Cumhuriyet Savcılığına,

31-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 98045 Tahir AKCA Mengen Cumhuriyet Savcılığına,

32-Bilecik Adli Yargı Savcı Adayı 98048 Ersin TAŞKAZAN Aydın Cumhuriyet Savcılığına,

33-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98055 Metin BİLGİLİ Susurluk Cumhuriyet Savcılığına,

34-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98056 Hacı Ali BAYARSLAN Lüleburgaz Cumhuriyet Savcılığına,

35-İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 98075 Çağlar DİLEK Bozüyük Cumhuriyet Savcılığına,

36-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 98104 Selçuk AKGÜN Bartın Cumhuriyet Savcılığına,

37-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 98107 Ahmet ATAMAN Pervari Cumhuriyet Savcılığına,

38-İskenderun Adli Yargı Savcı Adayı 100569 Hasan AKDEMİR Ahlat Cumhuriyet Savcılığına,

39-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101611 Ümit ÇALIŞKAN Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına,

40-Elbistan Adli Yargı Savcı Adayı 101613 Ahmet DİLFİRUZ Bayat Cumhuriyet Savcılığına,

41-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101634 Yılmaz EYİDOĞAN İspir Cumhuriyet Savcılığına,

42-Erzurum Adli Yargı Savcı Adayı 101657 Mükremin YILDIRIM Manavgat Cumhuriyet Savcılığına,

43-Çorum Adli Yargı Savcı Adayı 101663 Zübeyir KALABALIK Torul Cumhuriyet Savcılığına,

44-Balıkesir Adli Yargı Savcı Adayı 101680 Erdem BAŞYİĞİT Akhisar Cumhuriyet Savcılığına,

45-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101711 Özgür METİN Divriği Cumhuriyet Savcılığına,

46-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 101717 Hasan DEMİRTAŞ Kelkit Cumhuriyet Savcılığına,

47-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 101723 İsmail AKAY Bozkurt Cumhuriyet Savcılığına,

7. derecenin 2.kademesi (720+1500 gösterge ile)

48-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98216 Memduh AYDIN Yayladağı Cumhuriyet Savcılığına,

8. derecenin 1. kademesi (660+1300 gösterge ile)

49-Karşıyaka Adli Yargı Savcı Adayı 40582 Ömer BOZOĞLU Alanya Cumhuriyet Savcılığına,

50-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 95256 Aslan AKSOY Cumayeri Cumhuriyet Savcılığına,

51-Adıyaman Adli Yargı Savcı Adayı 101189 Abdurrahman YALÇIN Karaman Cumhuriyet Savcılığına,

52-Diyarbakır Adli Yargı Savcı Adayı 101195 Kemal YÜCE Tokat Cumhuriyet Savcılığına,

53-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101196 Fahrettin AKGÜN Ağın Cumhuriyet Savcılığına,

54-Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı 101201 Ramazan SEYFİ Şanlıurfa Cumhuriyet Savcılığına,

55-Zonguldak Adli Yargı Savcı Adayı 101202 Sezgin SARI Cide Cumhuriyet Savcılığına,

56-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101203 Köksal YAVUZ Bandırma Cumhuriyet Savcılığına,
57-Adıyaman Adli Yargı Savcı Adayı 101205 Zeynal Abidin EKİCİ Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına,
58-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101206 Emrah PELTEK Erzurum Cumhuriyet Savcılığına,
59-Eskişehir Adli Yargı Savcı Adayı 101208 Eser AKINCI Gönen Cumhuriyet Savcılığına,
60-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101209 Mehmet İkbal GÜLTEKİN Kocaali Cumhuriyet Savcılığına,
61-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101213 Volkan IŞIK Şavşat Cumhuriyet Savcılığına,
62-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101214 İlyas ERBAY Akçabaat Cumhuriyet Savcılığına,
63-Trabzon Adli Yargı Savcı Adayı 101216 Uğur BAHADIR Eleşkirt Cumhuriyet Savcılığına,
64-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101217 Ersan YALDIR Kocaeli Cumhuriyet Savcılığına,
65-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101221 Serhat TERCAN Batman Cumhuriyet Savcılığına,
66-Samsun Adli Yargı Savcı Adayı 101222 Gürhan BAKLA Arhavi Cumhuriyet Savcılığına,
67-Kocaeli Adli Yargı Savcı Adayı 101223 Halil İbrahim DİZMAN Çavdır Cumhuriyet Savcılığına,
68-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101224 Selim ÖZEN Reşadiye Cumhuriyet Savcılığına,
69-Mersin Adli Yargı Savcı Adayı 101226 Erkan ÜNLÜ Taşova Cumhuriyet Savcılığına,
70-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101228 Mustafa KERMAN Çameli Cumhuriyet Savcılığına,
71-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101229 Kenan GÖKSU İdil Cumhuriyet Savcılığına,
72-Çorum Adli Yargı Savcı Adayı 101232 Özgür YALÇIN Güroymak Cumhuriyet Savcılığına,
73-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101237 Mahir KAYGISIZ Afyonkarahisar Cumhuriyet Savcılığına,
74-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101239 Bilal CENGİZ Kulp Cumhuriyet Savcılığına,
75-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101241 Erdem EROĞLU Araç Cumhuriyet Savcılığına,
76-Diyarbakır Adli Yargı Savcı Adayı 101242 Yaşar Ali SARI Gebze Cumhuriyet Savcılığına,
77-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101243 Bilal YILMAZ Söke Cumhuriyet Savcılığına,
78-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101244 Halil İbrahim İSKENDEROĞLU Çorlu Cumhuriyet Savcılığına,
79-Bolvadin Adli Yargı Savcı Adayı 101247 Osman ÇABUK Kars Cumhuriyet Savcılığına,
80-Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı 101250 Oğuz AKYOL Keşap Cumhuriyet Savcılığına,
81-Karşiyaka Adli Yargı Savcı Adayı 101251 Muammer Murat MADRANEFE Gelendost Cumhuriyet Savcılığına,
82-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101255 İlke GÖÇMEN Çardak Cumhuriyet Savcılığına,
83-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101256 Mustafa KOBAT Kilis Cumhuriyet Savcılığına,
84-Kırıkkale Adli Yargı Savcı Adayı 101257 Aslan ÖLMEZ Yomra Cumhuriyet Savcılığına,
85-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101258 Cemalettin KARAHAN Aksaray Cumhuriyet Savcılığına,

86-Elazığ Adli Yargı Savcı Adayı 101261 Mahir KAYA Gölpaazarı Cumhuriyet Savcılığına,
87-Tokat Adli Yargı Savcı Adayı 101263 Mustafa ÇAKMAK Gürgentepe Cumhuriyet Savcılığına,
88-Ödemiş Adli Yargı Savcı Adayı 101265 Mustafa İberyay ARIKAN Hadim Cumhuriyet Savcılığına,
89-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101267 Abdurrahman SERT Dicle Cumhuriyet Savcılığına,
90-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101268 Abdurrahman Dursun BEDİR Kuşadası Cumhuriyet Savcılığına,
91-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101271 Abdülkadir BOZKURT Saimbeyli Cumhuriyet Savcılığına,
92-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101272 Mehmet TAKIMSU Alanya Cumhuriyet Savcılığına,
93-Mersin Adli Yargı Savcı Adayı 101274 Serhat ÖZVEREN Pınarhisar Cumhuriyet Savcılığına,
94-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101275 Bekir DİKİCİ Ordu Cumhuriyet Savcılığına,
95-Yozgat Adli Yargı Savcı Adayı 101278 Yasin EMRE Karasu Cumhuriyet Savcılığına,
96-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101280 Yunus BAKİ Sungurlu Cumhuriyet Savcılığına,
97-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101281 Yıldırım GİDEN Hassa Cumhuriyet Savcılığına,
98-Kartal Adli Yargı Savcı Adayı 101282 Mesut KARADUMAN Mesudiye Cumhuriyet Savcılığına,
99-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101284 Mehmet Emin AKDOĞAN Kars Cumhuriyet Savcılığına,
100-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101285 Osman TEKE Bozüyük Cumhuriyet Savcılığına,
101-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101287 Mustafa ARSLAN Küre Cumhuriyet Savcılığına,
102-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101288 Fatih ERTÜRK Bilecik Cumhuriyet Savcılığına,
103-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101289 Mustafa Kemal TUNÇ Görele Cumhuriyet Savcılığına,
104-Gebze Adli Yargı Savcı Adayı 101290 Selim CÜRE Osmaneli Cumhuriyet Savcılığına,
105-Silifke Adli Yargı Savcı Adayı 101291 Ferhat Engin KURULAR Ödemiş Cumhuriyet Savcılığına,
106-Alaşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101292 Hakan ERKMEN İkişce Cumhuriyet Savcılığına,
107-Kırşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101296 Zafer YİĞİT Nurdağı Cumhuriyet Savcılığına,
108-Bakırköy Adli Yargı Savcı Adayı 101297 Muhammet Nedim BEKRİ Kemah Cumhuriyet Savcılığına,
109-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101299 Murat DURMAZ Refahiye Cumhuriyet Savcılığına,
110-Sivas Adli Yargı Savcı Adayı 101300 İlker Yavuz ERGİN Pınarbaşı Cumhuriyet Savcılığına,
111-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101301 Aydın KARABIÇAK Pütürge Cumhuriyet Savcılığına,
112-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101302 Akif YILDIRIM Arsin Cumhuriyet Savcılığına,

113-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101304 Ömer Oğuzhan ACAR Keçiborlu Cumhuriyet Savcılığına,
114-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101305 Hamdi Çağrı ŞAHİN Batman Cumhuriyet Savcılığına,
115-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101306 Nazir KUŞ Gevaş Cumhuriyet Savcılığına,
116-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101307 Hacı SARIGÜZEL Bilecik Cumhuriyet Savcılığına,
117-Alaşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101309 Mustafa EMRE Alaçam Cumhuriyet Savcılığına,
118-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101310 Halil Okan ŞİMŞEK Karayazı Cumhuriyet Savcılığına,
119-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101312 Soner AYGÜN Tekirdağ Cumhuriyet Savcılığına,
120-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101313 Bedir KOCA Anamur Cumhuriyet Savcılığına,
121-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101314 Yunus Emre CENGİZ Aralık Cumhuriyet Savcılığına,
122-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 101315 Ercan KÖMÜR Erzurum Cumhuriyet Savcılığına,
123-Bakırköy Adli Yargı Savcı Adayı 101316 Fatih AYAZ Gölköy Cumhuriyet Savcılığına,
124-Kocaeli Adli Yargı Savcı Adayı 101317 Mustafa PAKSOY Altınözü Cumhuriyet Savcılığına,
125-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101318 Selçuk ÇİFTÇİ Kocaeli Cumhuriyet Savcılığına,
126-Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı 101319 Mustafa DAĞLI Nazilli Cumhuriyet Savcılığına,
127-Hatay Adli Yargı Savcı Adayı 101322 Ali Resul CERİTLİOĞLU Edremit Cumhuriyet Savcılığına,
128-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101323 Erhan DEMİREL Baskil Cumhuriyet Savcılığına,
129-Sivas Adli Yargı Savcı Adayı 101324 Mehmet SAYGIN Osmaniye Cumhuriyet Savcılığına,
130-Akhisar Adli Yargı Savcı Adayı 101339 Semih İsa ÇAMURTAŞ Kumru Cumhuriyet Savcılığına,
131-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101341 Alper Hakkı YAZICI Ereğli Cumhuriyet Savcılığına,
132-Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 101342 İsmail Çağlayan ÇIRAK Yenice Cumhuriyet Savcılığına,
133-Üsküdar Adli Yargı Savcı Adayı 101346 Gökhan YOLASIĞMAZ Soma Cumhuriyet Savcılığına,
134-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101347 Engin PARLAK Alaşehir Cumhuriyet Savcılığına,
135-Kastamonu Adli Yargı Savcı Adayı 101348 Mesut PEKTAŞ Gerze Cumhuriyet Savcılığına,
136-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101349 Murat ŞENEL Burhaniye Cumhuriyet Savcılığına,
137-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101351 Hüseyin PATIRAMAN Bahçe Cumhuriyet Savcılığına,
138-Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 101352 Murat AKDÖLEK Delice Cumhuriyet Savcılığına,
139-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101354 Mustafa URGUN Başkale Cumhuriyet Savcılığına,

140-Beyoğlu Adli Yargı Savcı Adayı 101356 İdris ŞEKER Eruh Cumhuriyet Savcılığına,
141-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101357 Metin ÇOKMUTLU Almus Cumhuriyet Savcılığına,
142-Üsküdar Adli Yargı Savcı Adayı 101358 Nuri UZUN Sürmene Cumhuriyet Savcılığına,
143-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101361 İlkey ÖZÇELİK Mecitözü Cumhuriyet Savcılığına,
144-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101363 Fuat ÇAĞLAR Fethiye Cumhuriyet Savcılığına,
145-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101365 Mehmet Fatih KIRBAŞ Erbaa Cumhuriyet Savcılığına,
146-Malatya Adli Yargı Savcı Adayı 101366 Turan YAPICI Çorum Cumhuriyet Savcılığına,
147-Denizli Adli Yargı Savcı Adayı 101367 Ersan MENTEŞ Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına,
148-Elazığ Adli Yargı Savcı Adayı 101369 Eyüphan TOPRAK Marmaris Cumhuriyet Savcılığına,
149-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101370 Yusuf Şahan KIRCA Salihli Cumhuriyet Savcılığına,
150-Mersin Adli Yargı Savcı Adayı 101371 Noyan ÇELİK Yığılca Cumhuriyet Savcılığına,
151-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101396 Koray DEMİRCİ Vakfikebir Cumhuriyet Savcılığına,
152-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101398 Olcay DÜNDAR Zara Cumhuriyet Savcılığına,
153-Kocaeli Adli Yargı Savcı Adayı 101399 Mehmet Kerem BOZDAĞ Çorlu Cumhuriyet Savcılığına,
154-Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 101400 Mehmet SARIKAYA Kızıltepe Cumhuriyet Savcılığına,
155-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101403 Oktay BAHADIR Van Cumhuriyet Savcılığına,
156-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101406 Şerafettin ELMACI Mudanya Cumhuriyet Savcılığına,
157-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101408 Hüseyin ÖZDEMİR Kuşadası Cumhuriyet Savcılığına,
158-Kadıköy Adli Yargı Savcı Adayı 101409 Gökhan KAPAĞAN Göynücek Cumhuriyet Savcılığına,
159-Niğde Adli Yargı Savcı Adayı 101412 Alparslan ŞENTÜRK Serik Cumhuriyet Savcılığına,
160-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101415 İbrahim OF Beylikova Cumhuriyet Savcılığına,
161-Malatya Adli Yargı Savcı Adayı 101416 Turan KILIÇ Bozdoğan Cumhuriyet Savcılığına,
162-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101418 Mustafa ÇOLAK Artova Cumhuriyet Savcılığına,
163-Kırklareli Adli Yargı Savcı Adayı 101419 Cem GERİŞ Göle Cumhuriyet Savcılığına,
164-Hatay Adli Yargı Savcı Adayı 101420 Gökhan KÖSEOĞLU Suluova Cumhuriyet Savcılığına,
165-Bursa Adli Yargı Savcı Adayı 101421 Taner ERKAÇAL Kastamonu Cumhuriyet Savcılığına,
166-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101423 Aydın ELİEYİOĞLU Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına,

167-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101425 Sinan GENÇ Havsa Cumhuriyet Savcılığına,
168-Rize Adli Yargı Savcı Adayı 101426 Ümit AYDIN Beydağı Cumhuriyet Savcılığına,
169-Üsküdar Adli Yargı Savcı Adayı 101428 Mustafa Gökhan YUMRUTAŞ Dazkırı Cumhuriyet Savcılığına,
170-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101429 Ersin YALÇIN Osmaniye Cumhuriyet Savcılığına,
171-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101432 Uğur ATAĞUL Çorum Cumhuriyet Savcılığına,
172-Silifke Adli Yargı Savcı Adayı 101433 Kerim Ali KARAKAYA Arapgir Cumhuriyet Savcılığına,
173-Kırşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101434 Kenan UZUN Kale (Denizli) Cumhuriyet Savcılığına,
174-Burhaniye Adli Yargı Savcı Adayı 101435 Salih ŞENGÖZ Kayseri Cumhuriyet Savcılığına,
175-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101436 Sibel ÇETİN Pazar (Rize) Cumhuriyet Savcılığına,
176-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101437 Yaşar KAVALCIOĞLU Şanlıurfa Cumhuriyet Savcılığına,
177-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101438 Maksut YILDIZ Devrekani Cumhuriyet Savcılığına,
178-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101443 Mehmet Salih BİLGE Çayıralan Cumhuriyet Savcılığına,
179-Manisa Adli Yargı Savcı Adayı 101444 Özgür KAPUCU Fethiye Cumhuriyet Savcılığına,
180-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101445 Burak Gürtuğ GÜNEY Van Cumhuriyet Savcılığına,
181-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101449 Bünyami KORKMAZ İnebolu Cumhuriyet Savcılığına,
182-Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 101450 Eşref Çağdaş BAL Zonguldak Cumhuriyet Savcılığına,
183-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101451 Selamettin BAYÇELEBİ Çankırı Cumhuriyet Savcılığına,
184-Kırşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101452 Okan KÖKÇİ Altıntaş Cumhuriyet Savcılığına,
185-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101455 Mustafa AÇAR Kırıkhan Cumhuriyet Savcılığına,
186-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101456 Kemal USLU Çaycuma Cumhuriyet Savcılığına,
187-Erzurum Adli Yargı Savcı Adayı 101458 Sinan GÜVEN Çiçekdağı Cumhuriyet Savcılığına,
188-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101459 Hasan SARAÇ Gebze Cumhuriyet Savcılığına,
189-Elazığ Adli Yargı Savcı Adayı 101461 Zülküf ÇELİK Aladağ Cumhuriyet Savcılığına,
190-Adana Adli Yargı Savcı Adayı 101462 Yılmaz ZORLU Şanlıurfa Cumhuriyet Savcılığına,
191-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101463 Yasin ÇEVİK Malazgirt Cumhuriyet Savcılığına,
192-Kırıkkale Adli Yargı Savcı Adayı 101470 Vahit KAYBAL Kozaklı Cumhuriyet Savcılığına,
193-Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı 101472 Oğuzhan SEL Güney Cumhuriyet Savcılığına,

194-Bakırköy Adli Yargı Savcı Adayı 101473 Fatih SANCAK Eğil Cumhuriyet Savcılığına,
195-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101480 Ömer TEMİZ Şırnak Cumhuriyet Savcılığına,
196-Nazilli Adli Yargı Savcı Adayı 101485 Harun ERCAN Gökçebey Cumhuriyet Savcılığına,
197-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 101486 Taylan ÇİLTAŞ Sivaslı Cumhuriyet Savcılığına,
198-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101489 Fatih HATİPOĞLU Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcılığına,
199-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101490 Fırat PALA Kağızman Cumhuriyet Savcılığına,
200-İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 101491 Onur ÇETİN Korgan Cumhuriyet Savcılığına,
201-Denizli Adli Yargı Savcı Adayı 101499 Emrah Özge YELKEN Merzifon Cumhuriyet Savcılığına,
202-Ödemiş Adli Yargı Savcı Adayı 101500 Osman ÇAKIR Sarıveliler Cumhuriyet Savcılığına,
203-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101501 Alper YALÇIN Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcılığına,
204-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101504 Nursal ERDEM Ceyhan Cumhuriyet Savcılığına,
205-Kartal Adli Yargı Savcı Adayı 101505 Feridun YETGİN Kurşunlu Cumhuriyet Savcılığına,
206-İskenderun Adli Yargı Savcı Adayı 101506 Ali Rıza SÖNMEZ Karaisalı Cumhuriyet Savcılığına,
207-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101508 Mehmet YURT Şuhut Cumhuriyet Savcılığına,
208-İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 101509 Mahmut Yalçın SÖĞÜTLÜ Adilcevaz Cumhuriyet Savcılığına,
209-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101511 Yemliha Uğur TOSUN Şefaati Cumhuriyet Savcılığına,
210-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101527 Özgür ÖZTÜRK Dereli Cumhuriyet Savcılığına,
211-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101528 Ramazan Murat TIRYAKI Bucak Cumhuriyet Savcılığına,
212-İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 101537 Mert Öykü ÖZDEMİR Halfeti Cumhuriyet Savcılığına,
213-Konya Adli Yargı Savcı Adayı 101538 Selim BERBER Aşkale Cumhuriyet Savcılığına,
214-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101548 Adem UĞUR Tomarza Cumhuriyet Savcılığına,
215-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101556 Mehmet SEL Palu Cumhuriyet Savcılığına,
216-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101557 Yusuf ALTAY Karaburun Cumhuriyet Savcılığına,
217-Kırşehir Adli Yargı Savcı Adayı 101568 Kemal ERTÜRK Savur Cumhuriyet Savcılığına,
218-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101569 Selim KORKUT Mudurnu Cumhuriyet Savcılığına,
219-Üsküdar Adli Yargı Savcı Adayı 101570 Mikail DEMİRCİ Patnos Cumhuriyet Savcılığına,
220-İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı 101598 Ali Murat NAS Tavşanlı Cumhuriyet Savcılığına,

221-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101650 Burhan BAŞAR Korkuteli Cumhuriyet Savcılığına,
222-Samsun Adli Yargı Savcı Adayı 101652 Ünal ULUS Muradiye Cumhuriyet Savcılığına,
223-Gebze Adli Yargı Savcı Adayı 101660 Taner GÜNGÖR Tortum Cumhuriyet Savcılığına,
224-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 101682 Murat AĞAOĞLU Göynük Cumhuriyet Savcılığına,
225-Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 102092 İmren YILMAZ Niğde Cumhuriyet Savcılığına,
226-Osmaniye Adli Yargı Savcı Adayı 102095 Yahya DOĞAN Dikili Cumhuriyet Savcılığına,

Adli Yargı Hâkim Adayları;

4. derecinin 1. kademesi (915+2300 gösterge ile

1-Konya Adli Yargı Hâkim Adayı 101631 Seçil GÜZELOĞLU PARKAN Ladik Hâkimliğine,

5. derecenin 1. kademesi (835+2200 gösterge ile

2-Samsun Adli Yargı Hâkim Adayı 101704 Osman ALAN Ulubey Hâkimliğine,

6. derecenin 1. kademesi (760+1600 gösterge ile

3-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101605 Bilgin KIZILAY Uludere Hâkimliğine,

7. derecenin 1. kademesi (705+1500 gösterge ile

4-Mardin Adli Yargı Hâkim Adayı 97922 Kamil KAYA Gölköy Hâkimliğine,

5-Erzurum Adli Yargı Hâkim Adayı 98014 Serap BARUT Manyas Hâkimliğine,

6-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 98025 Muharrem YİĞİTTÜRK Küre Hâkimliğine,

7-Mardin Adli Yargı Hâkim Adayı 98106 Muhlise YILMAZ Digor Hâkimliğine,

8-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101594 Nihal TOZLU Özalp Hâkimliğine,

9-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101633 Nurhan ÖZDURAN Tortum Hâkimliğine,

8. derecenin 1. kademesi (660+1300 gösterge ile

10-Ünye Adli Yargı Hâkim Adayı 101190 Hasan KOL Cide Hâkimliğine,

11-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101194 Neslihan KAŞIKÇI Edremit Hâkimliğine,

12-Amasya Adli Yargı Hâkim Adayı 101197 Muhsine (ÜNAL) KUL Sarioğlan Hâkimliğine,

13-Kadıköy Adli Yargı Hâkim Adayı 101198 Duygu DİKMEN Aralık Hâkimliğine,

14-Giresun Adli Yargı Hâkim Adayı 101199 Işıl AKSU Ulaş Hâkimliğine,

15-Bilecik Adli Yargı Hâkim Adayı 101200 Ayşe DURMUŞ Hadim Hâkimliğine,

16-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101204 Şule GÜNEŞ Karabük Hâkimliğine,

17-Fethiye Adli Yargı Hâkim Adayı 101207 Betül GÜZEL TUNÇ Cide Hâkimliğine,

18-Karşyaka Adli Yargı Hâkim Adayı 101210 Zeynep Eren BOZOĞLU Alanya Hâkimliğine,

19-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101212 Ömer KARAGÖL Çat Hâkimliğine,

20-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101220 Rukiye AKBALIK Göynücek Hâkimliğine,

21-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101225 Erhan ÇAVUŞOĞLU Tomarza Hâkimliğine,

22-Zonguldak Adli Yargı Hâkim Adayı 101230 Yeşim UÇKUN (ARAT) Genç Hâkimliğine,

23-Adıyaman Adli Yargı Hâkim Adayı 101233 Damla DEMİRBAŞ Pütürge Hâkimliğine,

24-Malatya Adli Yargı Hâkim Adayı 101234 Havva YAKAR Almus Hâkimliğine,

25-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101236 Sibel DUMAN Kozaklı Hâkimliğine,

26-Seydişehir Adli Yargı Hâkim Adayı 101238 Çiğdem AYDOĞMUŞ Refahiye Hâkimliğine,

27-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101240 Gökçen DENİZ ÇAMUR Başkale Hâkimliğine,

28-Bolvadin Adli Yargı Hâkim Adayı 101245 Hatice ÇABUK Kars Hâkimliğine,

29-Ordu Adli Yargı Hâkim Adayı 101246 Ayşe BOZOĞLU Gülnar Hâkimliğine,

30-Kadıköy Adli Yargı Hâkim Adayı 101248 Tuğba CEREN Hanak Hâkimliğine,

31-Malatya Adli Yargı Hâkim Adayı 101249 Fatih AKARSU Pınarbaşı Hâkimliğine,

32-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101252 Seher BORA DİKİCİ Ordu Hâkimliğine,

33-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101253 Canan DEMİRHAN Malazgirt Hâkimliğine,

34-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101259 Hacer KARAKOCA Tuzluca Hâkimliğine,

35-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101264 Özgür YILDIZ Çameli Hâkimliğine,

36-Manisa Adli Yargı Hâkim Adayı 101266 Pınar ÇİRCİ Çayıralan Hâkimliğine,

37-Denizli Adli Yargı Hâkim Adayı 101270 Serdal GÜNGÖR Erfelek Hâkimliğine,

38-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101273 Mehmet Fatih ZENGİN Ahlat Hâkimliğine,

39-Nevşehir Adli Yargı Hâkim Adayı 101276 Ayşe Tuba KARAOSMANOĞLU Sultandağı Hâkimliğine,

40-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101277 Mehmet Mustafa ESKİN Devrekani Hâkimliğine,

41-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101279 Sibel GÖKSU Çaykara Hâkimliğine,

42-Adana Adli Yargı Hâkim Adayı 101286 Serap GÜLER Tutak Hâkimliğine,

43-İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 101293 Edibe Funda YILMAZ Dargeçit Hâkimliğine,

44-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101294 Aslı ÖZMEN Pınarbaşı Hâkimliğine,

45-Antalya Adli Yargı Hâkim Adayı 101295 Duygu ÇOBAN Sinop Hâkimliğine,

46-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101298 İrem GÜVEN Göle Hâkimliğine,

47-Konya Adli Yargı Hâkim Adayı 101303 Esmâ İKBAL Çaldıran Hâkimliğine,

48-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101308 İdris COŞKUN İhsaniye Hâkimliğine,

49-Kayseri Adli Yargı Hâkim Adayı 101311 Aysun KOYUNCU Salıpazarı Hâkimliğine,

50-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101320 Güler KURT Nurdağı Hâkimliğine,

51-İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 101338 Aslı AYTEKİN Doğanhisar Hâkimliğine,

52-İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 101344 Hatice ÇAMAN Lice Hâkimliğine,

53-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101350 Volkan ATALAY Yeşilhisar Hâkimliğine,

54-İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 101355 Zeynep KURTULUŞ YETİM Muradiye Hâkimliğine,

55-Kırıkkale Adli Yargı Hâkim Adayı 101360 Melek ÇINAR Mesudiye Hâkimliğine,

56-Üsküdar Adli Yargı Hâkim Adayı 101368 Hanife GÖKÇE Dicle Hâkimliğine,

57-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101372 Nuran KARAHAN Aksaray Hâkimliğine,

58-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101397 Ayşe Esra ÇOKYİĞİT Yahyalı Hâkimliğine,

59-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101402 Ferda AYDEMİR Karacasu Hâkimliğine,

60-Samsun Adli Yargı Hâkim Adayı 101404 Esra ATASOY Pülümür Hâkimliğine,

61-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101405 Sevda ARIKBOĞA Divriği Hâkimliğine,

62-Uşak Adli Yargı Hâkim Adayı 101411 Adem ARSLAN Kığı Hâkimliğine,

63-Tekirdağ Adli Yargı Hâkim Adayı 101414 Nazan ÇİÇEK Şenkaya Hâkimliğine,

64-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101424 Engin ÇOLAK Şirvan Hâkimliğine,

65-Üsküdar Adli Yargı Hâkim Adayı 101430 Fatma Zehra TUNCA Mutki Hâkimliğine,

66-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101440 Berna AKMAN Çınar Hâkimliğine,

67-Malatya Adli Yargı Hâkim Adayı 101441 Mehmet YENER Selim Hâkimliğine,

68-Adana Adli Yargı Hâkim Adayı 101453 Hilal KARSLIOĞLU Şavşat Hâkimliğine,

69-Erzurum Adli Yargı Hâkim Adayı 101454 Şebnem NEBİOĞLU ÖNER Beylikova Hâkimliğine,

70-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101460 Sıdıka Ayşegül İSKENDEROĞLU Çorlu Hâkimliğine,

71-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101471 Sibel (DEMİR) SALDIRIM Enez Hâkimliğine,

72-Bakırköy Adli Yargı Hâkim Adayı 101475 Semra TEKİN Sason Hâkimliğine,

- 73-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101476 Hilal AFACAN Hizan Hâkimliğine,
74-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101488 Hüseyin KOÇAL Posof Hâkimliğine,
75-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101496 Fatma GÖKKAYA Yenice Hâkimliğine,
76-Kartal Adli Yargı Hâkim Adayı 101502 Adem KARACA Solhan Hâkimliğine,
77-Karşıyaka Adli Yargı Hâkim Adayı 101503 Cüneyt ÇETİN Kelkit Hâkimliğine,
78-İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 101510 Buket SAYIN Gevaş Hâkimliğine,
79-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101516 Gülşen TOMBULOĞLU Gölbaşı Hâkimliğine,
80-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101536 Ömer Faruk KARAKILIÇ Diyarbakır Hâkimliğine,
81-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101546 Mehmet Reşat YAVUZ Kovancılar Hâkimliğine,
82-İstanbul Adli Yargı Hâkim Adayı 101547 Reşat SAĞLIK Ovacık Hâkimliğine,
83-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101553 Asye PARLAK Alaşehir Hâkimliğine,
84-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101555 Ömür FOYA Kulp Hâkimliğine,
85-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101565 İsmet BAYSAN KOBAT Kilis Hâkimliğine,
86-Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 101642 Şerife DURAN Ovacık Hâkimliğine,
87-Sivas Adli Yargı Hâkim Adayı 101679 Oğuz BEKAR Şemdinli Hâkimliğine,

İdari Yargı Hâkim Adayları ;

2. derecenin 1. kademesi (1155+3600 gösterge ile)

1-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101603 Mehmet GÖK Kastamonu İdare Mahkemesi Üyeliğine,

3. derecenin 1. kademesi (1020+3000 gösterge ile)

2-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101593 Veli KARATAŞ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

4. derecenin 1. kademesi (915+2300 gösterge ile)

3-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101651 Mukaddes AYTAÇ Aksaray İdare Mahkemesi Üyeliğine,

4-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101686 Ümit TURAN Denizli Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

5. derecenin 1. kademesi (835+2200 gösterge ile)

5-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101523 Murat GÜNGÖR Malatya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

6-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101614 Fuat KÜÇÜK Edirne İdare Mahkemesi Üyeliğine,

7-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101630 Adnan ŞAHİN Bursa Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

8-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101643 Tarık KAVAK Isparta İdare Mahkemesi Üyeliğine,

9-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101678 Fikri BEDİR Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

5. derecenin 2. kademesi (865+2200 gösterge ile)

10-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101572 Recep İBİŞ Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

11-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101646 Mehmet ŞİMŞEK İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

12-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101649 Fedayi KURT İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,

6. derecenin 1. kademesi (760+1600 gösterge ile)

13-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 41498 Cumhur ÖZTÜRK Tekirdağ İdare Mahkemesi Üyeliğine,

14-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101524 Nurullah ÇELİK Trabzon İdare Mahkemesi Üyeliğine,

15-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101525 Ahmet CAMBOLAT İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

16-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101592 İbrahim ŞAHİN Yozgat İdare Mahkemesi Üyeliğine,

17-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101596 Bünyamin ESAF Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,

18-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101597 Abdullah SOLAK Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,

19-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101615 Fatih ŞAHİN Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,

20-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101616 Ekrem Rıza ÖZÇAL İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

21-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101638 Oğuz ÖZKARSLI Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

22-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101640 Ali ÇELEN Kayseri İdare Mahkemesi Üyeliğine,

23-Malatya İdari Yargı Hâkim Adayı 101645 Bünyamin ÇİTİL İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

6. derecenin 2. kademesi (785+1600 gösterge ile)

24-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101481 Bayram DOĞAN Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,

25-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101558 Harun AYDIN Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

26-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101563 Ziya ÖCAL Sivas İdare Mahkemesi Üyeliğine,

27-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101566 Veli YILMAZ Trabzon İdare Mahkemesi Üyeliğine,

28-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101639 Erdoğan DUMAN Aydın Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 1. kademesi (705+1500 gösterge ile)

29-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 41511 Abdullah ÇELİK Zonguldak İdare Mahkemesi Üyeliğine,

30-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101482 Mustafa AÇIKGÖZ Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,

31-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101495 Selma GÖKTAŞ Hatay İdare Mahkemesi Üyeliğine,

32-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101526 Songül GÜNEŞ Mersin Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

33-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101530 Şevket POLAT İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

34-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101532 Uğur KÖŞTEN Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

35-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101533 Nadir KARAHAN Ordu İdare Mahkemesi Üyeliğine,

36-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101534 Osman AKCAN Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,

37-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101535 Fatih TORUN Aydın Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

38-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101551 Ayhan KOLUKIRIK Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

39-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101552 Mustafa HASTAOĞLU Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
40-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101554 Yaşar TUNÇ Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
41-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101559 Harun SAMSA İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
42-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101560 Deniz KÖSE Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
43-Eskişehir İdari Yargı Hâkim Adayı 101561 Özgür GÜLTEKİN İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
44-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101562 Bihter AKTAŞ Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
45-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101573 Harun TEKİN Muğla İdare Mahkemesi Üyeliğine,
46-Konya İdari Yargı Hâkim Adayı 101595 Abdüsselam Habip YILDIRIM Trabzon İdare Mahkemesi Üyeliğine,
47-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101606 Engin GÜNDÜZ Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,
48-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101608 Ali Rıza ALTUN Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
49-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101641 İsmail Eşref BAYRAK İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
50-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101644 Mubin EMİRMAHMUTOĞLU Malatya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
51-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101681 Ramazan AKCAN Isparta İdare Mahkemesi Üyeliğine,
52-Sakarya İdari Yargı Hâkim Adayı 101685 Okan OKYAY İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
53-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101712 Vedat YILDIRIM Kastamonu İdare Mahkemesi Üyeliğine,
54-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101716 Sezgin ÖZER İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 2. kademesi (720+1500 gösterge ile)

55-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 42669 Şermin BİRTANE Manisa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

8. derecenin 1. kademesi (660+1300 gösterge ile)

56-Konya İdari Yargı Hâkim Adayı 42939 İbrahim Ethem KALKAN Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,

57-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101090 Zülküf ASLAN Bursa Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

58-Konya İdari Yargı Hâkim Adayı 101091 Menekşe BOZOĞLU Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,

59-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101092 Muhammed İshak KARADAVUT Çorum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

60-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101093 Ülkü ÖNER İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

61-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101094 Önder ARSLAN Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyeliğine,

62-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101095 Cihan ÖNAL Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,

63-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101096 Yeliz (HASEKEN)CAMBOLAT İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
64-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101097 Ümit ALİM Isparta İdare Mahkemesi Üyeliğine,
65-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101098 Safiye TURAN Muğla İdare Mahkemesi Üyeliğine,
66-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101099 Aydoğın GÜNGÖR Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,
67-Samsun İdari Yargı Hâkim Adayı 101100 Ergin ÖZDEMİR İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
68-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101102 Hüseyin USLAN Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
69-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101103 İsmail Okan ÖNDER Aydın İdare Mahkemesi Üyeliğine,
70-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101104 Abdürrahim AY Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
71-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101105 Osman KAYA Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
72-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101106 Volkan ÇAKMAK Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
73-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101107 Ersin KIZILAY Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
74-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101108 Murat DOĞAN Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
75-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101109 Kasım TAŞDAN Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
76-Samsun İdari Yargı Hâkim Adayı 101110 Yasemin KISMET Kocaeli İdare Mahkemesi Üyeliğine,
77-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101111 Mehtap KÜÇÜK Hatay İdare Mahkemesi Üyeliğine,
78-Aydın İdari Yargı Hâkim Adayı 101112 Ali DORU Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
79-Antalya İdari Yargı Hâkim Adayı 101113 Mehmet GÖKÇE İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
80-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101114 Sıddık GÜLLÜK Yozgat İdare Mahkemesi Üyeliğine,
81-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101116 Saniye Betül TANIR Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,
82-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101117 Fatih Mehmet TOPÇU Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,
83-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101118 Tayfun KUTBAY Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
84-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101119 Bahadır ŞENEL Mardin İdare Mahkemesi Üyeliğine,
85-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101120 Yasemin GÜL Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
86-Samsun İdari Yargı Hâkim Adayı 101121 Cüneyt YILMAZ İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
87-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101122 Celal UYAR Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
88-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101123 Fatih GÜRGEN Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

89-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101124 Nurdan SEVER Adana İdare Mahkemesi Üyeliğine,
90-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101125 Lütfiye (BAŞ) UYAR Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
91-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101126 Enis KARA Mardin İdare Mahkemesi Üyeliğine,
92-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101127 Ufuk SUNAOĞLU Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
93-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101128 Cenk TÜRKDOĞAN Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
94-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101129 Yüksel YAVAŞ Kayseri İdare Mahkemesi Üyeliğine,
95-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101130 İhsan YILMAZ Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
96-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101131 Mustafa KELLE Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
97-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101132 Şaban KAZAK Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
98-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101133 Başak GÜLER Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
99-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101134 Şükrü SAY Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
100-Gaziantep İdari Yargı Hâkim Adayı 101135 Tuğba SÜRÜCÜ Edirne İdare Mahkemesi Üyeliğine,
101-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101136 Ekrem GÖKÇE Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
102-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101137 Mehmet Kemal NAZİK Afyonkarahisar İdare Mahkemesi Üyeliğine,
103-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101138 Osman HAZIR İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
104-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101139 Ahmet ÖZVEREN Tekirdağ İdare Mahkemesi Üyeliğine,
105-Kayseri İdari Yargı Hâkim Adayı 101140 Assiye SOLAK Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
106-Kayseri İdari Yargı Hâkim Adayı 101141 Göksel YÜZÜGÜLLÜ Aksaray İdare Mahkemesi Üyeliğine,
107-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101143 Derya BEYAZİTOĞLU Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,
108-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101145 Burçin GÜNGÖR Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyeliğine,
109-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101146 Mustafa KARA Malatya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
110-Diyarbakır İdari Yargı Hâkim Adayı 101147 Hanife (ÖZTAŞ) BAYRAM Ordu Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
111-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101148 Vedat KAYA Ordu İdare Mahkemesi Üyeliğine,
112-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101149 Zübeyde ÇELEBİ Denizli İdare Mahkemesi Üyeliğine,
113-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101150 Emine Burcu SİNOPLU Eskişehir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
114-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101151 Süleyman ŞALCI Sivas Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

- 115-Trabzon İdari Yargı Hâkim Adayı 101152 Songül MEYDAN Isparta İdare Mahkemesi Üyeliğine,
116-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101153 Yusuf Soner ÇİFTÇİOĞLU Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
117-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101154 Neslihan BEKDEMİR Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine,
118-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101155 Yüksel IRIZ Konya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
119-İzmir İdari Yargı Hâkim Adayı 101156 Seran KARATARI İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
120-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101157 İrfan CEREN Aksaray İdare Mahkemesi Üyeliğine,
121-Gaziantep İdari Yargı Hâkim Adayı 101158 Arif USLU Manisa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
122-Malatya İdari Yargı Hâkim Adayı 101159 Ömer Faruk TAŞLIDERE Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
123-Gaziantep İdari Yargı Hâkim Adayı 101161 Mehmet AKKUŞ Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,
124-Denizli İdari Yargı Hâkim Adayı 101163 Kürşat SELÇUK Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
125-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101164 Arzu ULUSOY Aydın İdare Mahkemesi Üyeliğine,
126-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101165 Ahmet CAN Tekirdağ İdare Mahkemesi Üyeliğine,
127-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101166 Zühal Aysun SUNAY Hatay İdare Mahkemesi Üyeliğine,
128-Kayseri İdari Yargı Hâkim Adayı 101167 Selnur ÇAKMAK Yozgat İdare Mahkemesi Üyeliğine,
129-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101168 Cihan KARATAŞ Samsun Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
130-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101170 Yusuf ÖRNEK Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
131-İzmir İdari Yargı Hâkim Adayı 101171 Barış ÇELİK Denizli İdare Mahkemesi Üyeliğine,
132-Denizli İdari Yargı Hâkim Adayı 101192 Serdar IŞIK Edirne Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
133-İstanbul İdari Yargı Hâkim Adayı 101483 Cebail SARIKAYA Adana İdare Mahkemesi Üyeliğine,
134-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101637 Kadir KORKMAZ Sivas İdare Mahkemesi Üyeliğine,
135-Konya İdari Yargı Hâkim Adayı 101647 Nazım Taha KOÇAK İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
136-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101736 Hasan GELEŞ İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
137-Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101737 Tarık ARMAĞAN Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 15 Ekim 2006 – 26320]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adlî yargı hâkim ve savcı adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 5.10.2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

KARAR : 05.10.2006/837

8. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 660+1300 gösterge aylıkla,
İstanbul Hâkim Adayı 101212 Ömer KARAGÖL, Çaldıran Hâkimliğine,
Üsküdar Savcı Adayı 101358 Nuri UZUN, Sarıveliler Cumhuriyet Savcılığına,
Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 15 Ekim 2006 – 26320]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

İdari yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 6.10.2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

KARAR : 06.10.2006/843

6. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 760+1600 gösterge aylıkla,
Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101591 Mehmet TANK, Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla,
Ankara İdari Yargı Hâkim Adayı 101636 Harun MOR, Manisa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

8. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 660+1300 gösterge aylıkla,
İstanbul İdari Yargı Hâkim Adayı 101571 Muhammet Emin ÖZGÖKÇE, Yozgat İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 15 Ekim 2006 – 26320]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Uyuşmazlık Mahkemesi Kararları

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/38

KARAR NO : 2005/46

KARAR TR : 26.12. 2005

(Ceza Bölümü)

ÖZET : a) Asker kişi sanıklar hakkında işlendiği ileri sürülen askeri suç nedeniyle açılan kamu davasının ASKERİ YARGI yerinde,

b)Sivil kişi sanıklar hakkında 353 sayılı Yasa'nın 11 ve 1632

sayılı Yasa'nın Ek-6. maddeleri kapsamında bulunmayan "özel belgede sahtekarlık, dolandırıcılık" suçları nedeniyle açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülme-sinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/39

KARAR NO : 2005/47

KARAR TR : 26.12. 2005

(Ceza Bölümü)

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 17. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/40

KARAR NO : 2005/48

KARAR TR : 26.12. 2005

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Mülki (idari) görevlerine girmesi nedeniyle, jandarma personeli olan asker kişi sanık hakkında açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/41

KARAR NO : 2005/49

KARAR TR : 26.12. 2005

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Jandarma personeli asker kişi sanıklar hakkında askerlik hizmet ve görevleri sırasında işlendiği ileri sürülen "savunma sınırının aşılması suretiyle adam öldürmek" suçunun askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması, sanıklardan bir kısmının terhis edilmeleriyle askeri mahkemede yargılanmalarını gerektiren ilginin kesilmiş olması ve 353 sayılı Yasa'nın 12., 18. maddeleri uyarınca açılan kamu davasının ADLİ YARGI

yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/43

KARAR NO : 2005/51

KARAR TR : 26.12. 2005

(Ceza Bölümü)

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/1

KARAR NO : 2006/1

KARAR TR : 6.3 2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Mülki (idari) görevlerine girmesi nedeniyle, Jandarma Personeli olan asker kişi sanıklar hakkında açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/5

KARAR NO : 2006/5

KARAR TR. : 6.3.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Asker kişi sanık hakkında, 353 sayılı Yasa'nın 9. maddesi kapsamında bulunmayan suç nedeniyle açılan kamu davasının, ADLİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/6

KARAR NO : 2006/6

KARAR TR. : 3.4.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET : 4616 sayılı Yasa uyarınca, kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine karar veren yargı yerince, kamu davasının ortadan

kaldırılmasına da karar verilmesi gerektiği
hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/8

KARAR NO : 2006/8

KARAR TR. : 3.4.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Mülki (idari) görevlerine girmesi nedeniyle, jandarma personeli olan asker kişi sanık hakkında açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/9

KARAR NO : 2006/9

KARAR TR. : 3.4.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Askeri ve adli mahkemelere tabi kişilerin, müştereken suç işlemleri halinde, eğer suç Askeri Ceza Kanununda yazılı bir suç ise tüm sanıkların ASKERİ YARGI yerinde yargılanmalarının gerek-tiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/11

KARAR NO : 2006/11

KARAR TR. : 1.5.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Asker kişi sanığa yüklenen "kasten yaralama" suçunun, askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/12

KARAR NO : 2006/12

KARAR TR. : 1.5.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Asker kişi sanığa yüklenen "emniyeti suiistimal" suçunun, askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/14

KARAR NO : 2006/16

KARAR TR. : 10.7.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/15

KARAR NO : 2006/13

KARAR TR. : 5.6.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Sivil kişi sanık hakkında "çalıntı askeri malzemeyi bilerek satın almak " suçu nedeniyle açılan kamu davasının, 353 sayılı Yasa'nın 11 ve 1632 sayılı Yasa'nın Ek-6. maddeleri ile Askeri Ceza Kanunu'nun 192. maddesi uyarınca ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/18

KARAR NO : 2006/18

KARAR TR. : 10.7.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Asker kişi sanıklara yüklenen "resmi evrakta sahtekarlık, dolandırıcılık" suçlarının,askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/19

KARAR NO : 2006/19

KARAR TR. : 10.7.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Sivil kişi sanıklar hakkında, 353 sayılı Yasa'nın 11 ve 1632 sayılı Yasa'nın Ek.6.maddeleri kapsamında bulunmayan "resmi arttırma ve eksiltmeye hile karıştırmak " suçu nedeniyle açılan kamu davasının, ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/20

KARAR NO : 2006/20

KARAR TR. : 10.7.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET: Asker kişi sanıklara yüklenen "meslek ve sanatta acemilik ile bir kimsenin ölümüne sebebiyet vermek" suçunun, askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargı-lanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/21

KARAR NO : 2006/21

KARAR TR. : 2.10.2006

(Ceza Bölümü)

ÖZET:Asker kişi sanıklara yüklenen"iştirak halinde kanunun tayin ettiği hududu tecavüz ederek bir kişiyi öldürmek, bir kişiyi yaralamak" suçlarının, askeri suç olmaması,askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/23
KARAR NO : 2006/23
KARAR TR. : 2.10.2006
(Ceza Bölümü)

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2006/24
KARAR NO : 2006/24
KARAR TR. : 2.10.2006
(Ceza Bölümü)

ÖZET:Asker kişi sanığa yüklenen "örgütün veya amacının propagandasını yapmak" suçunun, askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

[R.G. 15 Ekim 2006 – 26320]

 [İçindekilere dön](#)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

ÖNER VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No. 64684/01
Strazburg
25 Ekim 2005

USUL

1. Dava, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, Gülseren Öner, Abuzer Aslan, Hacı Pamuk, Hüseyin Duran, İsmail Turap, Fatma Doymaz, Nazife Bilgiç, Sakine Doymaz, İsmail Minkara, Muhammet Emin Toprak, Bedir Çetin, Hüseyin Aslan, Fatma Dolaş, Arzu Doymaz, Ramazan Sertkaya, Hasan Gül, Rıza Kılınç, Sakine Sürgülü ve Şükrü Karadağ isimli on dokuz Türk vatandaşı tarafından, 13 Kasım 2000 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yapılan başvurudan (no. 64684/01) kaynaklanmaktadır.

2. Başvuranlar, Ankara Barosu'na bağlı avukat Y. Alataş tarafından temsil edilmiştir. Bu davada, Türk Hükümeti ("Hükümet") AIHM huzurundaki işlemler için bir Ajan tayin etmemiştir.

3. 1 Haziran 2004 tarihinde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, başvurunun kısmen kabuledilmez olduğuna karar vermiş ve başvuruların bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil yargılama haklarına, kendilerine yöneltilen suçlamanın niteliği ve nedeninden en kısa zamanda ayrıntılı olarak haberdar edilmemeye ve Cumhuriyet Savcısı'nın iddianamesinin duruşma öncesinde bildirilmemesine ilişkin şikayetleri Hükümet'e bildirmeye karar vermiştir. AIHS'nin 29 § 3. maddesini uygulayan AIHM, başvurunun esaslarına ve kabuledilebilirliğine ilişkin birlikte hüküm vermeye karar vermiştir.

4. Başvuran ve Hükümet kabuledilebilirlik ve esaslara ilişkin görüş bildirmişlerdir (İç Tüzük 59 § 1. madde).

5. 1 Kasım 2004 tarihinde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Daire'lerinin yapısını değiştirmiştir (İç Tüzük 25 § 1. madde). Bu dava, yeni oluşturulmuş Dördüncü Daire'ye verilmiştir (İç Tüzük 52 § 1. madde).

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

6. Sırasıyla 1964, 1941, 1963, 1958, 1963, 1978, 1977, 1977, 1964, 1960, 1949, 1978, 1973, 1979, 1970, 1961, 1966, 1968 ve 1961 doğumlu olan başvurular Adıyaman'da ikamet etmektedirler.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

7. Başvuranların, Bedir Çetin, Hüseyin Duran, İsmail Minkara, Hacı Pamuk, Abuzer Aslan, Şükrü Karadağ, Rıza Kılınç, Ramazan Sertkaya ve Muhammet Emin Toprak isimli dokuzu, HADEP (Halkın Demokrasi Partisi) Adıyaman İl Örgütü yöneticileridir.

8. Başvuranların kalan kısmı, aşağıda belirtilen olayların cereyan ettiği dönemde PKK adındaki yasadışı örgüte üye olmaktan mahkum edilen tutukluların akrabalarıdır.

9. PKK'ya üye olmaktan mahkum edilen tutuklular, Abdullah Öcalan'ın İtalya'da yakalanmasına müteakiben, muhtelif hapisanelerde açlık grevine başlamışlardır. Bu tutuklulardan bazıları, yakalamayı protesto etmek amacıyla kendilerini ateşe vermişlerdir.

10. 16 Aralık 1998 tarihinde, başvuruların, Gülseren Öner, Hüseyin Duran, İsmail Turap, Fatma Doymaz, Nazife Bilgiç, Sakine Doymaz, Hüseyin Aslan, Fatma Dolaş, Arzu Doymaz, Hasan Gül ve Sakine Sürgülü isimli on biri, HADEP Adıyaman İl Örgütü'nde toplanmışlar ve Abdullah Öcalan'ın yakalanmasını protesto etmek amacıyla toplu açlık grevi başlatmışlardır.

11. 19 Aralık 1998 tarihinde, Adıyaman Cumhuriyet Savcısı, HadeP Adıyaman İl Örgütü hakkında arama emri çıkarmıştır. Aynı tarihte, polis, HADEP Adıyaman İl Örgütü'nde bir arama yürütmüştür. Aynı tarihli tutuklama raporuna göre, polis, arama yapılırken, Hüseyin Duran dışında, teşkilatta bulunan başvurular dahil kırk beş kişiyi tutuklamıştır.

12. Başvuranlar dahil olmak üzere tutuklanan kişiler tarafından imzalanan tutuklama raporu, HADEP İl Örgütü'nde bölücü nitelikte yayınlar ve sözde PKK bayrakları bulunduğunu göstermiştir.

13. 21 Kasım 1998 tarihinde, başvuranlar Bedir Çetin, Muhammet Emin Toprak, İsmail Minkara ve Hüseyin Aslan, bölücü propaganda yapma amaçlı toplantılara katılmaktan ve bunları düzenlemekten Adıyaman Hukuk Mahkemesi'nde yargılanmışlardır. Mahkeme, aynı tarihte, başvuranların tutuksuz yargılanmalarını hükmetmiştir.

14. 31 Aralık 1998 tarihinde, Cumhuriyet Savcısı, Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne, başvuranları terör örgütü üyelerine yardım etmekle suçlayan bir iddianame sunmuş ve onların Türk Ceza Kanunu'nun 169. maddesi ve Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. Bölüm'ü uyarınca mahkum edilmelerini talep etmiştir.

15. 6 Mayıs 1999 tarihinde, teşkilatta bulunmuş olan bölücü nitelikte yayınları ve sözde PKK bayraklarını delil olarak değerlendiren Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi, Türk Ceza Kanunu'nun 169. maddesi uyarınca, başvuranları terör örgütüne yardımdan mahkum etmiş ve her birini dokuz ay üç yıl hapis cezasına çarptırmıştır.

16. 12 Nisan 2000 tarihinde, başvuranlar bu kararı temyiz etmişlerdir. 15 Mayıs 2000 tarihinde, Yargıtay, açık bir duruşmada, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin kararını onamıştır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK

17. İç hukukun tam açıklaması *Özel – Türkiye* kararında (no. 42739/98, §§ 20-21, 7 Kasım 2002) bulunabilir.

HUKUK

I. AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

18. Başvuranlar, Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi heyetinde askeri hakim bulunması nedeniyle bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil bir yargılama görmediklerinden şikayetçi olmuşlardır. Ayrıca, haklarındaki suçlamanın niteliği ve nedeninden en kısa zamanda ve ayrıntılı olarak haberdar edilmediklerini ve Cumhuriyet Savcısı'nın iddianamesinin kendilerine mahkeme duruşmasının öncesinde bildirilmediğini ileri sürmüşlerdir. Şikayetlere ilişkin olarak, AİHS'nin 6 §§ 1, 3 (a) ve (b) maddesine atıfta bulunmuşlardır, bu maddenin ilgili kısmı şöyledir:

“1. Herkes, ... cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda ... yasayla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının ... hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir.

3. Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir:

a) Kendisine yöneltilen suçlamanın niteliği ve nedeninden en kısa zamanda, anladığı bir dille ve ayrıntılı olarak haberdar edilmek;

b) Savunmasını hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara sahip olmak;”

A. Kabul edilebilirlik

19. Yerleşik içtihadı ışığında (bkz., birçok içtihadın yanı sıra, yukarıda anılan, *Çıraklar – Türkiye*, 28 Ekim 1998 tarihli karar, *Reports of Judgments and Decisions* 1998-VII) ve kendisine sunulan belgeler karşısında, AİHM, davanın, belirlenmesi esaslarının incelenmesine bağlı olan, AİHS bağlamında karmaşık hukuki ve olgusal konular ortaya koyduğu kanısındadır. Dolayısıyla, AİHM, başvurunun, AİHS'nin 35 § 3. maddesi anlamı dahilinde, temelsiz olmadığı sonucuna varmıştır.

B. Esaslar

1. Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığı ve tarafsızlığına ilişkin

20. Hükümet, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin, Devlet'in güvenliği ve bütünlüğüne karşı tehditlerle ilgilenmek için yasayla kurulmuş olduklarını ileri sürmüştür. Hükümet, sözkonusu davada, başvuranların Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığı hakkında herhangi bir haklı kuşkusunun olabileceğine karar vermek için hiçbir temel olmadığını belirtmiştir. Hükümet, ayrıca, 1999 tarihli anayasa değişikliği ile birlikte askeri yargıçların artık Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde yer alamadığına atıfta bulunmuştur.

21. AİHM, geçmişte de benzer davalar incelemiş olduğunu ve AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiği sonucuna vardığını kaydeder (bkz, yukarıda anılan, *Özel*, §§ 33-34, ve *Özdemir – Türkiye*, no. 59659/00, §§ 35-36, 6 Şubat 2003).

22. AİHM, bu davada farklı bir sonuca varmakta bir gerekçe görmemektedir. Yasadışı örgüte yardım ve yataklık yapmaktan Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından yargılanan başvuranların, bünyesinde askeri yargıç bulunduran bir heyet tarafından yargılanmaktan endişe duyması anlaşılabilir. Bu anlamda, Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin davanın niteliği ile ilgili olmayan etkenlerden gereksiz yere etkilenmesinde haklı bir endişe duyabilirlerdi. Başka bir deyişle, başvuranın, DGM'nin bağımsız ve tarafsız olmadığına ilişkin endişesinin haklı olduğu kabul edilebilir (bkz, *İncal – Türkiye*, 9 Haziran 1998 tarihli karar, *Reports* 1998-IV, s. 1573, § 72 *in fine*).

23. Yukarıda anlatılanlar ışığında, AİHM, bu bağlamda, AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir.

2. Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki işlemlerin haklılığına ilişkin

24. AİHM, başvuranların bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil yargılanma haklarının ihlal edildiği kararını göz önüne alarak, AİHS'nin 6 §§ 1 ve 3 (a) ve (b) maddesi uyarınca olan şikayetleri incelemenin gereksiz olduğunu değerlendirir (yukarıda anılan, *İncal* § 74 ve yukarıda anılan, *Çıraklar* § 45).

II. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

25. AİHS'nin 41. maddesi şöyledir:

“ Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf'ın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören tarafın hakkaniyete uygun bir surette tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

26. Başvuranlar, AİHM'nin her birine 20.000 Euro (Euro) manevi tazminat ödenmesine karar vermesini talep etmiştir.

27. Hükümet bu taleplerin haddinden fazla ve kabuledilmez olduğunu belirtmiştir.

28. AİHM, 6. maddenin ihlal edildiği tespitinin, başvuruların bu bağlamda uğradığı herhangi bir manevi zarara karşı, başlı başına yeterli bir tazmin oluşturduğunu değerlendirir (bkz., yukarıda anılan, *İncal*, s. 1575, § 82 ve yukarıda anılan, *Çıraklar* § 45).

29. AİHM, sözkonusu davada olduğu gibi, bireyin, AİHS'nin bağımsızlık ve tarafsızlık şartlarını karşılamayan bir mahkeme tarafından mahkum edildiği durumda, istendiği takdirde, yeniden yargılamanın veya davanın yeniden açılmasının prensip itibarıyla ihlali telafi etmenin uygun bir yolunu temsil ettiğini değerlendirir (bkz. *Öcalan – Türkiye* [BD], no. 46221/99 § 210, 12 Mayıs 2005).

B. Mahkeme Masrafları

30. Başvuranlar, AİHM huzurundaki işlemlerle ilgili mahkeme masraflarının ödenmesine ilişkin toplam 50.000 Euro talep etmişlerdir. Bu hususta hiçbir kanıtlayıcı belge sunmamışlardır, ancak, temsilcilerinin, AİHM başvurularında, İstanbul Barosu tarafından tavsiye olunan tarifeyi uygulamış olduğunu iddia etmişlerdir.

31. Hükümet, bu talebe itiraz etmiştir.

32. AİHM, sözkonusu masraflar gerçekten ve gerektiği için yapıldığı ve miktar açısından makul olduğu takdirde mahkeme masraflarına ilişkin tazminat ödenmesine karar verebilir (bkz., örneğin, *Sawicka – Polonya*, no.37645/97, § 54, 1 Ekim 2002).

33. Mevcut bilgilere istinaden ve içtihadında yer alan kriterleri göz önünde tutarak kararını veren AİHM (bkz., diğer içtihatların yanı sıra, *Vural – Türkiye*, no. 56007/00, § 45, 21 Aralık 2004), başvurulara, talep edilen mahkeme masrafları için 1.500 Euro tazminat ödenmesine karar verir.

C. Gecikme Faizi

34. AİHM, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar verir.

BU SEBEPLERLE AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvurunun kalanının kabuledilebilir olduğuna;

2. Malatya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığına ve tarafsızlığına ilişkin şikayetle ilgili olarak AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiğine;

3. Başvuranların AİHS'nin 6 §§ 1, 3 (a) ve (b) maddesi uyarınca olan şikayetlerini incelemenin gereksiz olduğuna;

4. İhlal tespitinin, başvuruların uğradığı manevi zarara karşı başlı başına yeterli bir adil tazmin oluşturduğuna;

5. a) Sorumlu Devlet'in, AİHS'nin 44 § 2. maddesi uyarınca kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, başvurulara, mahkeme masraflarına ilişkin olarak 1.500 Euro (bin beş yüz Euro), artı tabi olabilecek her türlü vergiyi, başvurular tarafından belirlenen

Türkiye'deki banka hesabına, ödeme günündeki kur üzerinden Türk Lirası'na dönüştürerek ödemesine;

b) yukarıda belirtilen üç aylık sürenin aşılmasından ödeme gününe kadar geçen süre için yukarıdaki miktara Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak uygulanmasına;

6. Başvuranların adil tazmin talebinin kalanının reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddesi uyarınca 25 Ekim 2005 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Michael O'BOYLE
CASADEVALL
Sekreter
Başkan

Josep

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

ACAR VE DİĞERLERİ /Türkiye Davası*

36088/97 ve 38417/97
Strazburg
24 Mayıs 2005

USUL

1. Davanın nedeni, Osman Acar (1938 doğumlu, İsmet Acar'ın kardeşi), Hüseyin Akan (1950 doğumlu, Mehmet Akan'ın oğlu, Abdülkadir Akan'ın kardeşi), Mehmet Ali Akan (1978 doğumlu, Mehmet Akan'ın oğlu, Abdülkadir Akan'ın kardeşi), İbrahim Akan (1933 doğumlu, Çalpınar köyünün muhtarı), Elife Akalan (Acar) (1976 doğumlu, Mehmet Emin Acar'ın kızı) (başvuru no. 36088/97), Selime Akay (1958 doğumlu, Hasan Akay'ın eşi), Hanıme Ağırman (1960 doğumlu, Mehmet Ağırman'ın eşi), Cihan Akan (1976 doğumlu, Abdülkadir Akan'ın eşi), Mehmet Akay (1954 doğumlu, Hasan Akay'ın kardeşi) ve Reşit Acar (1949 doğumlu) (başvuru no: 38417/97) isimli on Türk vatandaşının, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") eski 25. maddesi uyarınca, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yapmış oldukları iki başvurdur.

2. Kendilerine adli yardım sağlanan başvuranlar, İzmir Barosu'na bağlı Avukat M.N. Terzi tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti (Hükümet), AIHM önündeki davalar için Ajan tayin etmemiştir.

3. Başvuranlar, akrabalarının, Olağanüstü Hal Bölgesi'ndeki köy korucuları tarafından öldürüldüklerini iddia ederek şikayetçi olmuşlardır. Başvuranlar, AİHS'nin 2., 6. ve 8. maddelerine dayanmışlardır. (38417/97) no.lu başvuruyu yapan başvuranlar ayrıca, 2. maddeyle birlikte AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmuşlardır.

4. Başvurular, AİHS'nin 11 No.lu Protokolü'nün yürürlüğe girdiği 1 Kasım 1998 tarihinde AİHM'ye gönderilmiştir (11 No.lu Protokol'ün 5 § 2 maddesi).

5. Başvurular, AİHM'nin Dördüncü Dairesi'ne tevzi edilmiştir (Mahkeme İçtüzüğü'nün 52 § 1 maddesi). Bu Daire içinde, davaya bakacak olan Bölüm (AİHS'nin 27 § 1 maddesi), İçtüzüğün 26 § 1. maddesinde öngörüldüğü üzere oluşturulmuştur. Türkiye için seçilen yargıç Türmen, davadan çekilmiştir (İçtüzüğün 28. maddesi). Bunun üzerine Hükümet, *ad hoc* yargıç olarak F. Gölcüklü'yü tayin etmiştir (AİHS'nin 27 § 2 maddesi ve İçtüzüğün 29 § 1 maddesi).

6. AİHM, 27 Kasım 2001'de dava işlemlerini birleştirmeye karar vermiş (İçtüzüğün 42 § 1 maddesi) ve başvuruları kısmen kabuledilebilir ilan etmiştir.

7. Başvuranlar ve Hükümet, esasa ilişkin görüşlerini belirtmişlerdir (İçtüzüğün 59 § 1 maddesi).

8. 1 Kasım 2004 tarihinde, AİHM, Dairelerinin içeriğini değiştirmiştir (İçtüzüğün 25 § 1 maddesi). Bu dava, yeni oluşturulan Dördüncü Daire'ye tevzi edilmiştir (İçtüzüğün 52 § 1 maddesi).

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

9. Dava olayları, taraflarca sunulduğu üzere aşağıdaki gibi özetlenebilir.

10. Sözkonusu olayların olduğu tarihte, başvuranlar, Türkiye'nin güneydoğusunda yer alan Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Çalpınar köyünde ikamet etmekteydiler.

11. 20 Nisan 1992 tarihinde sabah 7:00 sularında, bir grup köylü bir minibüs ve kamyon ile Çalpınar köyünden Midyat ilçesine doğru hareket etmişlerdir. Midyat'a giderken, silahlı bir grup, köylüleri, Çalpınar köyünden bir kilometre uzaklıkta durdurmuşlardır. Köylüleri araçlardan inmeleri için zorlamışlar ve yolun kenarında sıraya geçmelerini emretmişlerdir. Köylülere ateş edip kaçırmışlardır. Başvuranlara göre, silahlı grup köy korucularından oluşmaktaydı.

12. Jandarmalar, suç mahalinin bir taslağını çizmiş ve Midyat Cumhuriyet Savcısı'na hitaben bir olay raporu hazırlamışlardır. Raporunda, askeri üniforma giymiş bir grup teröristin, Çalpınar köyüne bağlı Kuyubaşı yakınlarında bir minibüs ve kamyonu durdurduğu belirtilmiştir. Bu kişiler, Hasan Akay, İsmet Acar, Mehmet Ağırman, Abdülkadir Akan, Süleyman Acar ve Mehmet Akan isimli altı köylüyü öldürmüştür. Reşit Acar, Mehmet Emin Acar, Sabri Acar, Ahmet Acar, İbrahim Akan, Yusuf Acar, Erdal Acar, Salih Acar, Süleyman Acar ve Semra Akan isimli dokuz köylü ise yaralanmıştır. Ayrıca, jandarmalar Kalaşnikof tüfeklerden atılan 66 adet 7.62 mm'lik mermi kovani bulmuştur. Raporunda, bu olayın PKK mensupları tarafından gerçekleştirilen ideolojik amaçlı bir öldürme olduğu sonucuna varılmıştır.

13. Aynı gün, Midyat Cumhuriyet Savcısı ve bir adli tıp doktoru, olay mahalinde bir otopsi yapmış ve olayda öldürülenlerin kurşun yarısından öldükleri sonucuna varmışlardır. Otopsi raporu aşağıdaki yaralanmaları kaydetmiştir:

İsmet Acar: Sağ kulaktan bir mermi girişi, başın üst kısmından bir mermi çıkışı, sağ koltuktan bir mermi girişi, sağ omuzdan bir mermi çıkışı, karında bir mermi yarası, üst karın bölgesinde bir mermi girişi, bel kısmından bir mermi çıkışı, sağ üst karın bölgesinden bir mermi girişi, sağ kalçanın üstünden bir mermi çıkışı, sağ uyluktan bir mermi girişi ve basenin ön kısmından bir mermi çıkışı.

Hasan Akay: Alından bir mermi girişi, başın sağ kısmından bir mermi çıkışı, 10. ve 11. kaburga kemikleri arasından bir mermi girişi, sağ ön kaburga kemiklerinden bir mermi çıkışı, sağ dirseğin iç kısmından bir mermi girişi, sağ dirseğin dış kısmından bir mermi çıkışı, sol üst 12. kaburga kemiğinden bir mermi girişi, göğsün sol kısmından bir mermi çıkışı, sol omuzda bir mermi yarası, sol bacağın iç kısmından bir mermi girişi ve sol bacağın dış kısmından bir mermi çıkışı.

Mehmet Ağırman: Sol kürek kemiğinden bir mermi girişi, sağ kürek kemiğinden bir mermi çıkışı, sağ dirseğin iç kısmından bir mermi girişi, sol dirseğin dış kısmından bir mermi çıkışı ve sağ baldırda bir mermi yarası.

Süleyman Acar: Sol şakakta bir mermi yarası, sağ omuzdan bir mermi girişi, sol kürek kemiğinden bir mermi çıkışı, sağ bileğin sağ kısmından bir mermi girişi, sağ bileğin sol kısmından bir mermi çıkışı ve sol baldırdan bir mermi girişi.

Mehmet Akan: Sol kalçadan bir mermi girişi, sol kalçanın üst kısmından bir mermi çıkışı, belden bir mermi girişi, skrotumdan bir mermi çıkışı, 9. ve 10. kaburga kemiklerinin arasından bir mermi girişi, sağ kalçanın üst kısmından bir mermi çıkışı ve 9. ve 10. kaburga kemiklerinin arasından bir mermi çıkışı.

Abdülkadir Akan: Alından bir mermi girişi, sol şakaktan bir mermi çıkışı, 6. ve 7. kaburga kemiklerinin arasından bir mermi girişi, 7. ve 8. kaburga kemiklerinin arasından bir mermi çıkışı, sağ kalçadan bir mermi girişi, karın bölgesinden bir mermi çıkışı, sağ kalçanın üst kısmından bir mermi girişi, kasık kemiğinden bir mermi çıkışı, 12. kaburga kemiğinden bir mermi girişi ve göğüsten bir mermi çıkışı.

Otopsi raporunda tahmini ölüm zamanı, otopsinin yapılmasından 5 ya da 6 saat önce olarak belirtilmiştir. Doktor, cesetler üzerinde daha ayrıntılı otopsi yapılmasının gereksiz olduğu sonucuna varmıştır.

14. Aynı gün, Süleyman Acar¹, Yusuf Acar ve Salih Acar isimli tanıklar, polis memuru Hüseyin Coşar tarafından sorgulanmıştır. Ayrıca, Midyat Cumhuriyet Savcısı, Mehmet Akay ve Hüseyin Akay isimli başvuranlarla diğer beş tanığın ifadesini almıştır.

Mehmet Akay'ın ifadesi şöyledir:

“Bu sabah saat 7:00 sularında Midyat'a doğru yola çıktık. Hasan Akay'ın kamyonunda beş ya da altı kişiydik. Köyden bir kilometre uzaklaştığımızda, on beş kişiden oluşan bir grup, yolun hem sağından hem solundan belirdiler. Yol kenarındaki bir mağaradan geldiler. Bizi durdurdular. Üzerlerinde askeri üniforma vardı. Asker olduklarını düşündük. Bizi takip eden

¹ Resmi raporlara göre, Süleyman Acar isminde iki kişi bulunmaktadır; olayda ölen Süleyman Acar (Hüseyin oğlu) ve olayda yaralanan Süleyman Acar (Hasan oğlu).

bir minibüs vardı. Minibüsü de durdurdular. Araçlardan dışarı çıkıp ellerimizi yukarı kaldırmamızı söylediler. Söylediklerini yaptık. Daha sonra, İsmet'i [Acar], Hasan'ı [Akay], Hacı Mehmet'i [Akan], Mehmet Emin Acar'ı, Ahmet Acar'ı ve Mehmet Ağırman'ı yolun diğer kenarına aldılar ve Kalaşnikof tüfeklerle onlara doğru ateş etmeye başladılar. Diğerleri kaçtı. Ben de kaçtım. Bize de ateş ettiler. Bazılarımız öldü, bazılarımız yaralandı. Daha sonra hızlıca Kutlubey köyüne doğru koşmaya başladılar. Bu kişiler Kutlubey köyünün köy korucularıydı. Yüzlerinin yarısı kapalıydı, ama ben Cengiz ile Ethem'i tanıdım. Soyadlarını bilmiyorum. Seslerini tanıyabildim, çünkü kendilerini önceden tanıyordum. Komşu köyde oturuyorlar.”

Süleyman Acar'ın ifadesi şöyledir:

“... Mythike mağarasının yanından geçerken, mağaranın içinden on ya da yirmi kişi çıktı. Silahlıydılar ve Kürtçe konuşuyorlardı. Sıraya girmemizi söylediler. Dediklerini yaptık. Bizi takip eden minibüsü de durdurdular. Gruptan iki kişiyi tanıyordum. Birisinin adı Ethem, diğeri Cengiz. Bize ateş açtılar. Ben yaralandım. Beni Midyat Devlet Hastanesi'ne götürdüler.”

Salih Acar'ın ifadesi şöyledir:

“... Kamyondaki kişileri dışarı almışlardı. Bize minibüsten inmemizi söylediler. İçimizden beş kişiyi alıp öldürdüler. Biz koşmaya başlayınca, ateş etmeye başladılar. Ben yaralandım. Bizi sıraya dizen Ethem'le Cengiz'di.”

15. 21 Nisan 1992'de, olayda yaralanan Sabri Acar ve Mehmet Emin Acar, Mardin Devlet Hastanesi'nde ölmüştür. Ölen Sabri Acar'ın cesedinden bir mermi çıkartılmıştır. Ayrıca, aynı gün başvuran Reşit Acar ameliyat edilmiş ve vücudundan bir mermi çıkartılmıştır.

16. 13 Mayıs 1992'de, başvuran İbrahim Akan, Midyat Cumhuriyet Savcısı'na şu ifadeyi vermiştir:

“... Yirmi beş ya da otuz kişiden oluşan silahlı bir grup kamyonumuzu durdurdu. Bizi takip etmekte olan minibüsü de durdurdular. İsmail'i (annesinin adı Güle), Cengiz'i ve Ethem'i tanıdım. Soyadlarını bilmiyorum. Kendilerini iyi tanıyorum, çünkü komşularımız oluyorlar. İsmail'le Ethem yüzlerini kapatmamışlardı. Özür dilerim, yanlış söyledim. Yüzünü kapatmayan Cengiz'di. İsmail'le Ethem ağızlarını kapatmıştı, gözleri açıktı. Asker gibi koni biçiminde şapkaları vardı. Aynı zamanda, üzerlerinde komando üniformaları ve kalaşnikof tüfekler vardı. Cengiz'in bir de silahı vardı. Bize Türkçe olarak bağırdılar ve araçlardan tek tek inmemizi istediler. Araçların yanında toplandığımızda, Kürtçe olarak sıraya geçmemizi söylediler. Bizi arayabileceklerini ve kimliklerimizi kontrol edebileceklerini söyledim. Daha sonra gitmemize izin vermelerini istedim. Onlara gidilecek uzun bir yolumuz olduğunu söyledim. Bunu duyunca ateş açtılar. Biz kaçtık. Yedi kişi öldü. Ben sırtımdan yaralandım. Bu kişiler Kutlubey köyüne doğru kaçtılar. Kendilerini çok iyi tanıyorum. Kimliklerini tespit edebilirim. Kutlubey bizim köyden çok uzakta değil. Köyler arasında kan davası yok. Bu olayın tek sebebi, onların köy korucularının olması ama bizim köy korucularımızın olmaması olabilir. Söylentilere göre, örgüt [PKK] üyeleri, Kutlubey köyünden bir köy korucusunu öldürmüş. Kutlubey köylüleri, korucuyu öldürenin biz olduğumuzu düşünmüşler. Biz Nevruz kutladık, ama onlar kutlamadılar. Bu nedenle, biz onların düşmanydık.”

17. 3 Haziran 1992'de, Salih Acar ve Mehmet Acar da Midyat Cumhuriyet Savcısı'na ifade vermişlerdir. Kutlubey köyünün korucuları olan Ethem ve Cengiz'in, kendilerine

saldıran gruptaki kişilerin arasında olduğunu yinelemişlerdir. Salih Acar ayrıca, saldırıların yüzlerinin kapalı olmasına rağmen, Cengiz ve Ethem'i tanıyabildiğini belirtmiştir.

18. Diyarbakır Kriminal Polis Laboratuvarı tarafından hazırlanan 23 Haziran 1992 tarihli balistik raporda, 7.62 x 39 mm çapında altmış altı adet mermi kovanının inceleme için sunulduğu kaydedilmiştir. Laboratuvar balistik inceleme yaparken, Kutlubey köy korucularına ait silahları ateşlemiş ve boş kovanları olay yerinde bulunanlarla karşılaştırmıştır. Raporda, incelenen mermilerin on ikisinin Tacettin Sakan'ın silahından, on ikisinin Nevaf Aydın'ın silahından, dokuzunun Şehmuz Seyda'nın silahından, altısının Halit Aktan'ın silahından, altısının Rahmi Kaçmaz'ın silahından, altısının Mihdi Özbay'ın silahından, beşinin Ethem Seyhan'ın silahından, dördünün Tevfik Akbay'ın silahından, ikisinin Abbas Taş'ın silahından ve son olarak birinin Mehmet Seyhan'ın silahından ateşlendiği saptanmıştır. Raporda ayrıca, üç merminin laboratuvarda incelenen mermilerle hiçbir benzerlik göstermediği belirtilmiştir. İncelemenin ardından, silahlar Nusaybin Jandarma Komutanlığı'nda güvenli bir depoya konmuştur.

19. 30 Haziran 1992'de, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi Hakimi, balistik raporda adları geçen on köy korucusunun ifadesini almış ve tutuklu yargılanmaları emrini vermiştir.

20. 8 Temmuz 1992'de, Midyat Cumhuriyet Savcısı, Kutlubey'in yirmi yedi köy korucusu aleyhinde Midyat Ağır Ceza Mahkemesi'ne dava açmıştır. Midyat Cumhuriyet Savcısı, bu kişileri adam öldürmeden ve birden fazla kişiyi öldürmeye teşebbüsten suçlamıştır.

21. 20 Temmuz 1992'de Midyat Ağır Ceza Mahkemesi, köy korucuları Cengiz Kaçmaz ile İsmail Taş'ın tutuklu yargılanmaları talimatını vermiştir. Üç gün sonra, İsmail Kaçmaz tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştır.

22. 4 Ağustos 1992'de yapılan ilk duruşmada, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi, otopsi sırasında Midyat Cumhuriyet Savcısı tarafından Hasan Akay'ın cesedinden çıkarılan merminin balistik incelemesini istemiştir.

23. 10 Ağustos 1992'de Midyat Cumhuriyet Savcısı, Diyarbakır Kriminal Polis Laboratuvarı'ndan Sabri Acar'ın vücudundan çıkarılan merminin köy korucularına ait silahlardan ateşlenip ateşlenmediğini belirlemelerini istemiştir. 25 Ağustos 1992'de laboratuvar, silahların değil de, olay mahallinde bulunan boş mermi kovanlarının ellerinde bulunmasından dolayı bu istekleri yerine getirmenin mümkün olmadığını Cumhuriyet Savcısı'na bildirmiştir.

24. 1 Eylül 1992'de mahkeme, Nusaybin Jandarma Komutanlığı'ndan, merhum Sabri Acar ve Hasan Akay'ın cesetlerinden çıkarılan mermilerin balistik incelemesinin yapılabilmesi için, itham edilen köy korucularının silahlarını teslim etmesini istemiştir. Mahkeme ayrıca, vücudunda muhtemelen hala bir mermi bulunan mağdur Erdal Acar'ın adresini tespit etmesi ve bu kişiyi muayene ettirmesi için, Midyat Cumhuriyet Savcısı'na bir bildiri yollamıştır.

25. 29 Eylül 1992 tarihinde yapılan duruşmada, Salih Acar, Yusuf Acar ve başvuran İbrahim Akan, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi çıkarılmıştır. Salih Acar ve Yusuf Acar, olayın failleri olarak mahkemede hazır bulunan köy korucuları Ethem Seyhan ile Cengiz Kaçmaz'ın kimliklerini teşhis etmişlerdir. İbrahim Akan, mahkeme salonunda bulunan Ethem Seyhan'ın, Cengiz Kaçmaz'ın ve Tacettin Sakan'ın kimliklerini teşhis etmiş ve bu kişileri ateş açmakla suçlamıştır.

26. 22 Aralık 1992’de köy korucuları Cengiz Kaçmaz, Mehdi Özbay, Şehmus Seyda, Tacettin Sakan, Nevaf Aydın, Mehmet Seyhan, Halil Aktan, Ethem Seyhan, Tevfik Akbay, Rahmi Kaçmaz ve Abbas Taş, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi önüne çıkmıştır. Aleyhlerinde olan iddiaları reddetmişler ve olay mahalinde bulunan boş mermi kovanlarının, kendilerini suça bulaştırmak için oraya düşmanları tarafından yerleştirildiğini belirtmişlerdir. Köy korucuları, daha önceki iki durumda silahlarını Ziyaret bölgesinde kullanmak zorunda kaldıklarını ileri sürmüşlerdir. 21 Mart 1992’de, Çalpınar sakinlerinin de aralarında bulunduğu 1000-1500 köylüden oluşan bir grup, Nevruz kutlamalarında Kutlubey köyüne doğru yürüyerek gösteri yapmışlardır. Köylüler, Hazzaze civarına geldiklerinde, jandarmalar ve Kutlubey’deki köy korucuları olaya müdahale etmiş ve kalabalığı dağıtmak için havaya uyarı amaçlı ateş açmışlardır. Ayrıca, 13 Nisan 1992’de, Kutlubey köyü yakınındaki Ziyaret bölgesinde köy korucuları ile PKK üyeleri arasında silahlı bir çatışma olmuştur. Ertesi gün jandarmalar tarafından hazırlanan olay raporuna göre, köy korucularının 447 adet mermi ateşlemiş olmasına rağmen, jandarmalar yağmur ve olay yerinde toplanan köylüler nedeniyle, yalnızca 215 adet boş mermi kovana toplayabilmişlerdir.

27. Aynı duruşmada mahkeme, astsubay Ali Kılıç’ı dinlemiştir. Ali Kılıç, olayın gerçekleştiği gün Kutlubey’deki Jandarma Komutanlığı’nda görevliydi. Kılıç’ın ifadesi şöyledir:

“Kutlubey Jandarma Komutanlığı’nda bir buçuk yıldır görev yapmaktayım. Kutlubey büyük bir köy. Sanık köy korucularını tanıyorum. Kutlubeyliler ve Devlet’i destekliyorlar. Biz işimizi beraber yapıyoruz. Olay gününü hatırlıyorum. Bir saldırı olmasını beklediğimizden gece nöbet tutuyordum. ... Yanımda benden başka üç asker ile üç köy korucusu vardı. Köy korucuları Tevfik Akbay, Rahmi Kaçmaz ve Halit Aktan’dı. ... Köy korucuları Hasan Kaçmaz, Nevaf Aydın ve Mahmut Başak iş arkadaşım Arif Güner ile birlikteydi. Köy korucuları Cengiz Kaçmaz, İsmail Kaçmaz ve Tacettin Sakan ise Çavuş Kazım Demirbaş ile birlikteydi. Geri kalan köy korucuları köyün yakınlarında nöbet tutuyorlardı. Sabah 6:00’ya kadar nöbetçiydik. O gece hiçbir olay olmadı. Ben daha sonra üsse gittim. [Üste] Midyat’taki komutanın, radyoda olay olduğunu ilan ettiğini söylediler. Olay, Midyat ilçe sınırında olmuştu. Bizim üssümüz ile Kutlubey, Nusaybin ilçesinde bulunuyor. Bölge jandarma komutanı, köy korucularının üste toplanmasını emretti. 15 dakika içerisinde bütün köy korucuları üste toplandı. Komutanı bekledim, fakat gelmedi. Bu arada, kullanılıp kullanılmadıklarını görmek için köy korucularının bütün silahlarını kontrol ettim. Daha önce, köy korucularından nöbet vardiyasından sonra silahlarını bırakmaları istenmiş. Silahların tüfek harbisi ile temizlenmesi zorunluydu. Köy korucularındaki bütün silahları tek tek kontrol ettim. Silahların bazıları iyi durumdaydı. Bazıları ise tozluymuştu. Ben bu silahları olay gerçekleştikten hemen sonra kontrol ettim. Hiçbir barut izine veya kokusuna rastlamadım.

Nevruz kutlamalarında köylülerin Kutlubey köyüne doğru yürüyecekleri haberini aldık. Aslında Nevruz’dan bir gün önce komşu köylerde ateş yakmışlardı. Kutlubey, o bölgede köy korucusu olan tek köy. ... [Nevruz kutlamaları sırasında] on iki PKK üyesi, köylüleri Kutlubey’e doğru yürümeleri için zorladı. Orada şehitlerinin olduğunu iddia ettiler. Grubu durdurmaya çalıştım ve onlara yaptıklarının kanuna aykırı olduğunu söyledim. Köy korucularından aynı şeyleri Kürtçe olarak tekrar etmelerini istedim. Ancak, militanlar köylüleri yürümeleri için zorlamaya devam etti. Bunun ardından havaya uyarı amaçlı ateş açtım. Daha sonra helikopterler geldi. [Helikopterlerin] ateş açmamaları gerekiyordu. [Helikopterler ateş açınca] oradaki insanlar kaçtı. ... 14 Nisan 1992’de, PKK militanları Kutlubey köyüne saldırdılar. Muhittin adlı bir köy korucusu öldü. Köy korucularıyla bizim güçlerimiz ateş açtılar. Teröristler gittiler. Bu tür saldırılarda bütün fişekleri toplamak imkansızdır. Bazıları toplanabilir, ama hepsi değil. Köy korucularının Kalashnikof tüfekleri

var. Bizim ise G-3 ve MG-3'lerimiz var. Bu tüfekler için olan mermiler 7.62 çapındadır. Ancak, bu mermilerin yapısı farklıdır. Hangi merminin hangi tfee uyduğunu anlayabilirsiniz.”

28. 19 Ocak 1993'te, mahkemeye birçok silah sunulmuştur. Ancak, bunlardan hiçbirini daha önce balistik inceleme için sunulan silahlardan olmadığı için, geri gönderilmiştir.

29. 2 Şubat 1993'te, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi, köy korucusu Abbas Taş'ın duruşmaya kadar serbest bırakılması emrini vermiştir.

30. 9 Şubat 1993'te, Midyat Cumhuriyet Savcısı'nın, Vali'nin ve Midyat cezaevi müdürünün isteği üzerine, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi bölgedeki halkın güvenliğini sağlamak için davayı Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'ne devretmeye karar vermiştir. Mahkeme, tarafların birbirlerine gösterdiği düşmanlık, mahkeme binasına gelirken karşılaştıkları zorluklar ve duruşmaların olduğu gün Midyat'ta oluşan gerginlik nedeniyle davanın devredilmesinin gerekli olduğuna karar vermiştir. Mahkeme ayrıca, durumun PKK'yı bölgedeki terör eylemlerini arttırmaya teşvik ettiği kanısına varmıştır.

31. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nde 1 Mart 1993 tarihinde yapılan ilk duruşmada, mahkeme, bütün sanıklarının Denizli cezaevine gönderilmesini istemiştir. Mahkeme, duruşmaya kadar serbest bırakılmış olan on beş sanığın ifadelerinin alınması için Midyat Ağır Ceza Mahkemesi ile Nusaybin Ağır Ceza Mahkemesi'ne istinabe müzekkereleri yollamıştır. Mahkeme ayrıca, birçok tanığın adresinin bildirilmesi için çeşitli bölgesel makamlara bildiri yollamıştır. Mahkeme, Süleyman Acar'ın vücudunda bulunan merminin çıkartılmasını istemiştir. Mahkeme ayrıca, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi'nin Nusaybin Jandarma Komutanlığı'nda güvenli bir depoya konulan köy korucularının silahlarını alma isteğini tekrarlamıştır.

32. 2 Mart 1993'te Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi'nden Süleyman Acar'ın ifadesini almasını istemiştir. 12 Mart 1993'te Midyat Cumhuriyet Savcısı, Süleyman Acar'ı öldürmeye teşebbüsten yirmi yedi korucu aleyhinde ayrı bir iddianame hazırlamıştır..

33. 29 Mart 1993'te Süleyman Acar, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi önüne çıkmış ve şu ifadeyi vermiştir:

“Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne götürüldüm. Orada ameliyat oldum. Vücudumdan mermi çıkarıp çıkarmadıklarından haberim yok. Bilincim yerinde değildi. Bana vücudumdan mermi çıkarıldığına dair bir şey söylenmedi. Baldırımdan yaralanmışım. Dizimde bir mermi çıkışı yarası vardı. Büyük ihtimalle mermi bacağımda değildi.”

34. 5 Nisan 1993'te başvuran Hüseyin Akan, Midyat Ağır Ceza Mahkemesi önünde şu ifadeyi vermiştir:

“Olay günü, içinde bulunduğum minibüs silahlı kişilerden oluşan bir grup tarafından durduruldu. Bizi araçlardan indirip sıraya dizdiler. Ethem adlı kişi silahını Cengiz Kaçmaz'a verdi. Cengiz Kaçmaz silahla diğerlerine işaret verdi ve hepsi bize ateş açtı. Onları tanıdım, çünkü Cengiz'in yüzü kısmen kapalıydı, Ethem'in yüzü ise tamamen açıktı. Olay sırasında kardeşim Abdülkadir ve babam Mehmet öldüler.”

35. 20 Nisan 1993'te Çavuş Arif Güner ve Çavuş Kazım Demirbaş, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi önüne çıkmıştır. Arif Güner şu ifadede bulunmuştur:

“Olay günü, köy korucularıyla birlikte sabah 6:00’den akşam 5:00’e kadar nöbetçi idim. Hatırladığım kadarıyla, Tacettin Sakan, Nevaf Aydın ve Mahmut Başak ile beraberdim. ... Nöbet tuttuğumuz yer olayın geçtiği yere iki saatlik yürüme mesafesinde. Diğer sanık köy korucuları, diğer askerlerle birlikte nöbet tutuyorlardı. ... Köy korucularıyla birlikte üsse geri döndüm. Bütün sanık köy korucuları bizimle beraberdi. Kahvaltı yapmak için bir saat üste kaldık. Sonuç olarak, sanıkların olayla ilgisinin olması imkansız. ... Nevruz günü köylüler [Kutlubey] köyüne yürüdüler. O gün uyar atışı yaptık. Yağmur yağıyordu, o nedenle kovanları toplayamadık. Başka birinin kovanları toplamış olması mümkündür. ... Üsse döndüğümüzde her zaman silahları temizleriz. O gün silahlar temizdi. Üzerlerinde bir işaret ya da barut kokusu yoktu. Köy korucularının köylüleri öldürmüş ya da yaralamış olması mümkün değil. Üçü benimle, diğerleri de kendi komutanlarıyla birlikteydi. Bazıları köyün yakınında nöbet tutuyordu.

36. Çavuş Kazım Demirbaş, meslektaşının ifadesini tekrarlayarak köy korucuları Cengiz Kaçmaz, Bedran Göktekin ve İsmail Kaçmaz’ın olay günü kendisine eşlik ettiğini belirtmiştir.

37. 26 Nisan 1993 tarihinde yapılan duruşmada mahkeme, bu operasyon sağlıkları açısından bir tehdit oluşturmayacaksa, Süleyman Acar, İbrahim Akan ve Salih Acar’ın vücutlarındaki kurşunların çıkartılmasını istemiştir.

38. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, 20 Mayıs 1993 tarihinde köy korucusu Cengiz Kaçmaz’ın tutuksuz yargılanmasını emretmiştir.

39. Mahkeme, 17 Haziran 1993’te sanık ile müdahillerden bazılarının Türkçe bilmemesi nedeniyle bir tercüman çağırılmasını talep etmiştir. Ayrıca silahların teslim edilmesine ilişkin talebini bir kez daha tekrarlamıştır. Sıkıyönetim Bölge Valisi ile Mardin Valisi’ne bu konuda bir yazı göndererek bu kanıtın dava açısından belirleyici rolü olduğunu vurgulamıştır.

40. Mardin Devlet Hastanesi, 25 Haziran 1993’te, mahkemeye, İbrahim Akan’ın bacağındaki kurşunu çıkarmanın çok riskli olduğunu zira kurşunun sinire çok yakın olduğunu bildirmiştir.

41. Midyat Cumhuriyet Savcısı, 7 Temmuz 1993 tarihinde, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi’nin talebi üzerine, Rize Ağır Ceza Mahkemesi huzurunda aşağıdaki ifadeyi vermiştir:

“Söz konusu dönemde Midyat’ta Cumhuriyet Savcısı idim. ... Olay yerine intikal ettiğimde jandarmalar ve askerler oradaydı. Yolun sağ ve sol tarafında yatan 7-8 ceset gördüm. Yakın mesafeden vurulmuş gibiydiler. ... Askerlere boş kovanları toplamalarını söyledim. ... Otopsileri yürütürken askerlerin boş kovanları toplamadığını fark ettim. Asistanımın yardımıyla cesetlerin yakınındaki boş kovanları şahsen topladım. Bir rapor hazırladım. Daha fazla kovan toplanabilirdi. Ben toplayabildiğim kadarını topladım. Kovanlar yeni ateşlenmiş gibiydi. Etrafta bir barut kokusu vardı. Yakın zamanda ateşlendikleri belliydi. Mermi dip çukurları paslanmamıştı. Etrafta tüfek yoktu, yalnızca boş kovanlar vardı. ... kanaatimce boş kovanlar köylüleri öldüren silahlar tarafından ateşlenmişti. ... Yolun yakınlarındaki bir mağarada yeni söndürülmüş ateş ve insan dışkı kalıntıları vardı. Kanaatimce bu, katillerin saldırıdan önce bir pusu kurduğunu göstermektedir.”

42. 14 Temmuz 1993'te sanığa ait yirmi sekiz Kalaşnikof Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nin emanetine konulmuştur. Ertesi gün Reşit Acar'ın bacağından çıkartılan kurşun da mahkemesinin emanetine yerleştirilmiştir.

43. Diyarbakır Devlet Hastanesi tarafından hazırlanan 20 Temmuz 1993 tarihli bir rapor ile Süleyman Acar'ın bacağına kurşun parçacıkları bulunduğu ancak bunları çıkartmanın mümkün olmadığı mahkemeye bildirilmiştir.

44. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, 7 Eylül 1993 tarihinde, İstanbul'daki Adli Tıp Kurumu'ndan suç mahallinde bulunan 66 boş kovan ile Sabri Acar'ın ve başvuran Reşit Acar'ın vücudundan çıkartılan mermilerin köy korucularının silahlarından ateşlenip ateşlenmediğini incelemesini talep etmiştir. Mahkeme, ayrıca, Süleyman Acar'ın tıbbi durumunun yeniden değerlendirilmesini ve mermi parçacıklarının vücudundan çıkartılıp çıkartılamayacağı hakkında mahkemenin bilgilendirilmesini talep etmiştir.

45. Adli Tıp Kurumu, 28 Ekim 1993 tarihli bir raporla Diyarbakır Bölge Polis Kriminal Laboratuvarı'nın raporundaki bulguları doğrulamıştır. Ek olarak üç kovanın 7.62-mm kalibre, "Nato-tipi" bir silahtan ateşlendiğini belirtmiştir. Rapor, Sabri Acar ile Reşit Acar'ın vücutlarından çıkartılan kurşunlara ilişkin olarak, sözkonusu kurşunların paslandığını ve sonuç olarak bunları karşılaştırmalı testlerde kullanmanın mümkün olmadığını belirtmiştir. Dolayısıyla bu iki kurşunun köy korucularına ait silahlardan ateşlenip ateşlenmediğini belirlemek mümkün değildir.

46. 8 Kasım 1993 tarihli raporunda Adli Tıp Kurumu, mahkemeye, Süleyman Acar'ın bedenindeki kurşunu çıkartmanın tıbbi açıdan mümkün olduğunu bildirmiştir. Bir sonraki duruşmada mahkeme, bu parçaların balistik incelenmesinden pozitif bir sonuç çıkmayacağı gerekçesiyle operasyon yapılmamasına karar vermiştir. Ayrıca köy korucuları Mihdi Özbay, Şehmus Seyda, Tacettin Sakan, Nevaf Aydın, Mehmet Seyhan, Halit Aktan, Rahmi Kaçmaz, Ethem Seyhan ve Tevfik Akbay'ın tutuksuz yargılanmasını emretmiştir.

47. 20 Aralık 1993 tarihinde mahkemede verdikleri ifadelerinde, sanıkların hepsi aleyhlerindeki suçlamaları reddederek beraat talebinde bulunmuştur.

48. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nde 1994 ile 1996 yılları arasında görülen on yedi duruşmada mahkeme, tanıkların yaşadığı yerlerdeki mahkemelere istinabe müzekkereleri göndererek tanıkların ifadesini almıştır, zira tanıkların çoğu Türkiye'nin farklı yerlerine taşınmışlardır ve bazı durumlarda adresleri mahkeme tarafından bilinmemektedir.

49. 2 Temmuz 1996'da mahkemeye, Erdal Acar'ın tıbbi geçmişini anlatan bir rapor sunulmuştur. Ancak rapor vücudundaki kurşuna ilişkin bir bilgi içermediğinden mahkeme Antalya Ağır Ceza Mahkemesi'ne kurşunun çıkartılmasına ilişkin talebini yeniden açıklayan bir istinabe müzekkeresi göndermiştir.

50. 17 Şubat 1997 tarihli bir dilekçe ile başvuran İbrahim Akan, Mardin Devlet Hastanesi'nde kendisine üç kere bacağındaki kurşunun çıkartılmasının mümkün olmadığını söylediğini Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'ne bildirmiştir. Akan, ayrıca, Denizli'ye gidip bacağına burada operasyon yaptıracak maddi imkana sahip olmadığını da belirtmiştir. Mahkeme, 27 Şubat 1997'de Denizli Cumhuriyet Savcısı'na bir yazı göndererek sağlığı için bir tehdit teşkil etmemesi halinde İbrahim Akan'a İzmir'deki bir hastanede operasyon yapılmasını talep etmiştir.

51. Yetkili makamlara yeni adresini bildirmeden taşınan İbrahim Akan'ın izini bulmak için yapılan birçok girişimden sonra 12 Ağustos 1998'de İbrahim Akan bulunmuş ve muayene için İzmir'deki Atatürk Eğitim Hastanesi'ne gönderilmiştir. 31 Ağustos 1998'de hazırlanan tıbbi rapora göre bazı tıbbi riskler bulunmasına rağmen kurşunun çıkartılması mümkündür.

52. Başvuranların güvenlik kuvvetleri tarafından baskı ve tehdide maruz kaldıkları yönündeki iddialarını takiben yerel makamlar tarafından bir soruşturma açılmıştır. 8 Şubat 1998 tarihinde Selim Acar, Cumhuriyet Savcısı'na aşağıdaki ifadeyi vermiştir:

“Osman Acar ve İsmet Acar kardeşlerimdir. İsmet, 1992'de meydana gelen olayda ölmüştü. Osman Acar, 30 yıldır İzmir'de yaşamaktadır. Bu köye çok seyrek gelir. En son annemizin cenazesi için 1993'te gelmişti. O zamandan beri kendisini görmedim. Kardeşimin ölümüyle ilişkili olarak kimse beni tehdit etmedi. PKK'ya karşı yapılan operasyonlar sırasında birçok kez terör örgütünün etkinliklerine katıldığım iddiasıyla gözetim altına alındım. Akrabalarım ve ben tehdit edilmedik. Kutlubey köyü korucularının başı olan Cengiz Kaçmaz bizi tehdit etmedi. Gayet iyi anlaşıyoruz. Kutlubey köyüne gittiğimizde onun evinde kalıyoruz.

53. 21 Şubat 1999 tarihli bir dilekçe ile başvuran Osman Acar, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'ne Cengiz Kaçmaz'ın da aralarında bulunduğu köy korucularının aile üyelerini, özellikle de kardeşi Selim Acar ile karısı Halime Acar'ı tehdit ettiğini bildirmiştir.

54. 17 Kasım 1998'de, mahkeme, İzmir Ağır Ceza Mahkemesi'ne İbrahim Akan'dan bacağındaki kurşunu çıkartmak için izin alınmasına yönelik bir talimat göndermiştir. İzmir Ağır Ceza Mahkemesi, İbrahim Akan'ı bulamadığı için, 23 Şubat 1999'da Midyat Cumhuriyet Savcısı'na İbrahim Akan'ın nerede olduğunu soran bir yazı göndermiştir. Sonraki yedi duruşma boyunca mahkeme, İbrahim Akan'ın nerede olduğunu bulmaya çalışmıştır.

55. Cumhuriyet Savcısı, 13 Haziran 2000'de yapılan duruşmada sanıkların yargılandıkları suçlardan mahkum edilmeleri talebinde bulunmuştur. Bazı sanıkların avukatı esaslara ilişkin savunmasını sunmak için ek süre talep etmiştir. İşlemlerin daha da uzamasını engellemek için mahkeme İbrahim Akan'ın bacağındaki kurşunun çıkartılmasına yönelik ara talimatını iptal etmeye karar vermiştir. Sanıkların nihai ifadelerinin alınması için farklı şehirlerdeki ağır ceza mahkemelerine istinabe müzekkereleri göndermeye karar vermiştir.

56. 18 Temmuz 2000 tarihinde, biri dışında tüm sanıklar, iddianameye ilişkin sözlü görüşlerini sunmuştur. Hepsisi, olayın PKK tarafından köy korucuları için hazırlanan bir tuzak olduğunu öne sürmüştür.

57. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nde yaklaşık elli duruşma yapılmıştır. Bu duruşmalarda mahkeme, tanıkların adreslerini bulmak için farklı bölgelerdeki cumhuriyet savcılarına birçok yazı göndermiştir. Tüm başvurular farklı zamanlarda, mahkemeye cezai işlemlere müdahil taraf olarak katılma talebinde bulunan dilekçeler vermiştir. Tüm nüfus kütüğü kayıtlarının sunulmasını takiben mahkeme, başvuruların ölen kişilerle ilişkilerini saptamış ve müdahil taraf olarak katılma taleplerini kabul etmiştir. Ayrıca mahkeme çeşitli tanık, sanık ve müdahillerin farklı tarihlerde, farklı ağır ceza mahkemelerine verilen ifadelerini de incelemiştir.

58. Mahkeme, 20 Kasım 2000 tarihinde köy korucularının beraatına karar vermiştir. Mahkeme, elindeki kanıtlardan aşağıdaki sonuçlara varmıştır:

“Tanık ve müştekilerin Cumhuriyet Savcısı tarafından sorgulandıklarında verdikleri ifadeler, daha sonra, mahkeme huzurunda verdikleri ifadelerden farklıdır. Özellikle, Cumhuriyet Savcısına verdiği ifade Salih Acar, konvoyu durdurduklarında sanıkların yüzlerini örttüğünü söylemiş, ancak mahkemede verdiği ifade sanıkların yüzlerini örtüp örtmediğini belirtmemiştir. Süleyman Acar Cumhuriyet Savcısına verdiği ifade kendilerine saldıranların Cengiz ve Ethem olduğundan bahsetmemişken mahkemede kendilerine saldıranların köy korucuları Cengiz ve Ethem olduğunu belirtmiştir. Reşit Acar da Cumhuriyet Savcısına verdiği ifade yüzleri kapalı olduğundan kendilerine saldıranların kim olduğunu bilmediğini söylemiştir. Ancak mahkemede verdiği ifadesinde Cengiz’in yüzünün tamamen açık olduğunu ancak Ethem’in yüzünün kapalı olduğunu söylemiştir. Salih Acar, Hüseyin Akan ve Selim Acar daha önceki ifadelerinde saldırganların kimliklerine dair bir açıklamada bulunmamıştır. Üstelik bu tanıklar saldırganların yüzlerinin kapalı olup olmadığını da belirtmemiştir. Ancak mahkemede verdikleri ifadelerinde olayları ayrıntılı biçimde tarif etmişler ve Ethem ile Cengiz’i kendilerine ateş açan köy korucuları olarak teşhis etmişlerdir.

Çalpınar köyü, Kutlubey köyünden 10 kilometre uzaktadır. İki köy sakinlerinin yakın ilişki veya temas içerisinde olmaması kuvvetle muhtemeldir. Dolayısıyla müştekilerin suçlanan köy korucularını saldırganlar olarak teşhis edebilmesi mümkün görünmemektedir.

Suçlanan köy korucuları Cengiz ve Ethem’in müştekilere saldıran grubun içinde olduğu varsayılabilirse bile neden bazı köy korucuları yüzlerini kapatırken diğerlerinin kapatmadığı hakkında makul bir açıklama getirilememiştir.

İfadelerinde astsubaylar Ali Kılıç, Kazım Demirbaş ve Arif Güner, 19 Nisan 1992 günü saat 18:00’den 20 Nisan 1992 günü saat 06:00’a kadar suçlanan köy korucuları ile birlikte nöbet tuttıklarını bildirmişlerdir. Astsubayların ifadelerinden, nöbetleri bittikten sonra köy korucularının jandarma komutanlığına geri döndükleri anlaşılmaktadır. Ayrıca köy korucularına ait silahların olayın meydana geldiği sabah kullanılmadığı da anlaşılmaktadır. Astsubaylar bu gerçeği doğrulamıştır. Bu nedenle suçlanan köy korucularının, köylülerin öldürülmesine karıştığı sonucuna varılamaz.

Adli Tıp tarafından hazırlanan 28 Ekim 1993 tarihli balistik raporunda suç mahallinde 66 kovan bulunduğu, bunların 63 tanesinin suçlanan köy korucularının silahlarından ateşlendiği belirtilmiştir. Ancak bu kanıt, tek başına köy korucularını mahkum etmek için yeterli değildir. Öncelikle geri kalan kovanların kimin silahından atıldığı hala bilinmemektedir. İkincisi, Sabri Acar ve Reşit Acar’ın vücutlarından çıkartılan kurşunlarına köy korucuların ait silahlardan atılıp atılmadığı laboratuvar tarafından belirlenememiştir.

Suçlanan köy korucuları, görüşlerinde, suç mahallinde bulunan boş kovanların oraya düşmanları tarafından, kendilerini zan altında bırakmak için konulduğunu belirtmişlerdir. Aslında, 21 Mart 1992’de köy korucuları ve güvenlik kuvvetleri terörist örgüt tarafından yapılan bir yürüyüşü durdurmak için ateş açmıştır. Üstelik 13 Nisan 1992’de güvenlik kuvvetleri ile terörist örgüt üyeleri arasında çıkan bir çatışmada köy korucuları gibi güvenlik kuvvetleri de PKK üyelerine ateş açmıştır. 13 Nisan 1992 tarihli bir raporda 447 mermi harcandığı ve suç mahallinden 215 boş kovan toplandığı belirtilmiştir. Dolayısıyla 232 boş kovanın bulunmadığı anlaşılmaktadır. 20 Nisan 1992 tarihinde meydana gelen olaydaki boş kovanların, köylülerin kimliği belirsiz şahıslar tarafından öldürülmesinin ardından suç mahalline yerleştirilmiş olması kuvvetle muhtemeldir.”

59. 9 Şubat 2001’de başvuranlar, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararını Yargıtay’da temyize götürmüştür.

60. 4 Aralık 2001’de, Yargıtay Cumhuriyet Savcısı görüşünü bildirmiştir. İbrahim Akan’ın bacağındaki kurşunun çıkartılmadığını not etmiştir. Ayrıca mahkemenin köy korucularını beraat ettirme kararının 23 Haziran 1992 tarihli balistik raporuna, iki köy korucusunu tanıyan dört tanığın ve Midyat Cumhuriyet Savcısı’nın ifadelerine ters düştüğünü de not etmiştir. Daha sonra Cumhuriyet Savcısı, ilk derece mahkemesinin kararının bozulmasını ve suçlanan on köy korucusunun mahkum edilmelerini tavsiye etmiştir.

61. Yargıtay, 7 Şubat 2002’de ilk derece mahkemesinin suçlanan on yedi köy korucusuna ilişkin kararını onamıştır. Üstelik, 23 Haziran 1992 ve 28 Ekim 1993 tarihli balistik raporlarındaki bulguların ve Midyat Cumhuriyet Savcısı’nın ifadelerinin ışığı altında Yargıtay, on sanık için ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. Ayrıntılı kararında, mahkeme ayrıca, İzmir Atatürk Eğitim Hastanesi’nin tıbbi raporunda belirtildiği gibi, İbrahim Akan’ın bacağındaki kurşunu çıkartmaya çalışmanın çok riskli olacağı hükmünü vermiştir.

62. Cezai işlemler Denizli Ağır Ceza Mahkemesi huzurunda, suçlanan on köy korucusu aleyhinde yeniden açılmıştır. 25 Mart 2002 tarihinde yapılan duruşmada mahkeme, sanıklar ve müdahillerin ifadelerini almak için beş farklı ildeki ağır ceza mahkemelerine istinabe müzekkereleri göndermeye karar vermiştir.

63. Denizli Ağır Ceza Mahkemesi 25 Mayıs 2003’te suçlanan köy korucularını suçlu bulmuş ve ömür boyu hapse mahkum etmiştir. Mahkeme kararının özeti aşağıdadır:

“Otopsi raporlarının ışığında, altı köylünün ölüm nedenlerine ilişkin bir şüphe bulunmamaktadır. Bunun yerine, yanıtlanması gereken soru, köylülere ateş edenlerin suçlanan köy korucuları olup olmadığıdır.

Yalnızca tanıkların ifadelerine dayanmak mümkün değildir, zira bu ifadeler birçok noktada çelişki içerisindedir. Ancak ön soruşturma sırasında verilen tanık ifadelerinin, genelde, objektif olduğu görülmektedir. Bu ilk ifadelere dayanarak, ateş eden kişilerin tanınmamak için yüzlerini kapattığı belirlenmiştir. Mahkeme, bazı tanıkların, Ethem ve Cengiz’i tanıdıklarını söylediği ifadeleri inandırıcı bulmamıştır. Ethem ve Cengiz’in ateş edenler arasında bulunduğu varsayılsa bile, diğer herkes yüzlerini kapamışken onların kapamamış olmasının makul bir açıklaması yoktur.

Üstelik, mahkemenin kanaatine, kendisine bir vukuat bildirilen bir komutanın normalde yapması gereken şey, mümkün olduğunda kısa sürede olay yerine gitmektir. Ancak sözkonusu davada astsubay Ali Kılıç’ın harekete geçmeden önce yirmi yedi silahı tek tek kontrol etmesi anlaşılmalıdır. Üstelik, mahkeme, Midyat Cumhuriyet Savcısı’nın askerlerin kendisine yardımcı olmak için boş kovanları toplamadığını ve cesetlerin yanındaki boş kovanları şahsen toplamak zorunda kaldığını öne sürdüğünü de not etmiştir. Yukarıda anlatılanlar göz önüne alındığında mahkeme, Ali Kılıç’ın, Kazım Demirbaş’ın ve Arif Güner’in kendileriyle beraber terörizme karşı savaşan sanıkları korumaya çalıştığı sonucuna varmıştır ve dolayısıyla ifadelerini güvenilir bulmamaktadır.

Mahkeme Sabri Acar ile Reşit Acar’ın vücutlarından çıkartılan kurşunların hangi silahlardan ateşlendiklerinin tespiti için karşılaştırmalı testlerde kullanılmalarının mümkün olmadığını, zira sözkonusu kurşunların paslanmış olduğunu not etmiştir. Ayrıca tıbbi komplikasyonlar nedeniyle İbrahim Akan’ın vücudundaki kurşunun çıkartılması mümkün olmamıştır.

Midyat Cumhuriyet Savcısı’nın, etrafta bir barut kokusu olduğunu belirttiği ifadeleri dikkate alındığında, mahkeme, boş kovanların olay yerine sonradan, köy korucularını zan

altında bırakmak için yerleştirildiği iddialarının, görgü tanıkları ve diğer kanıtlar tarafından ikna edici bir şekilde desteklenmediği sonucuna varmıştır.

Ayrıca, altmış altı kovandan üç tanesinin köy korucularına ait silahlardan ateşlenmemiş olması, onların masum olduğuna dair bir kanıt olarak görülemez. Köy korucularından birinin, olaydan sonra yetkili makamlar tarafından el konulmayan bir silaha sahip olması mümkündür.

Sonuç olarak, balistik raporunun ve sözkonusu davada tarafsız bir konuma sahip olan Midyat Cumhuriyet Savcısı'nın ifadelerine dayanarak mahkeme, suçlanan köy korucularından on tanesinin, PKK destekçisi olduğunu düşündükleri köylülerin yaralanması ve öldürülmesinden sorumlu olduğu kararına varmıştır.”

64. İç hukuk hükümleri uyarınca bu karar *ex officio* olarak temyize gitmiştir. Ancak köy korucuları da ilk derece mahkemesinin kararı aleyhinde bir temyiz başvurusunda bulunmuşlardır.

65. Yargıtay Cumhuriyet Savcısı, 29 Şubat 2004 tarihinde mahkemeye görüşünü sunarak ilk derece mahkemesinin kararının bozulmasını tavsiye etmiştir. İlgili iç hukukun Yargıtay'ın kararı hakkında sanıkların görüşlerinin alınmasını öngörmesine karşın, mahkemenin suçlanan iki köy korucusuna ilişkin olarak bunu yapmadığını not etmiştir.

66. Yargıtay, 9 Aralık 2004 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını iki köy korucusuna ilişkin olarak bozmuş, diğerlerine ilişkin olarak onamıştır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMA

67. İlgili iç mevzuat ve uygulama, AİHM'nin *Avşar/Türkiye* (no. 25657/94, §§ 261-81, AİHM 2001-VII (alıntılar)) kararında özetlenmiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

68. Başvuranlar, köy korucuları tarafından kasten öldürülmeleri nedeniyle akrabalarının yaşama haklarının ihlal edildiğini iddia etmiştir. Başvuranlar İbrahim Akan ve Reşit Acar, ayrıca köy korucularının kendilerini öldürmeye teşebbüs etmesi nedeniyle yaşama haklarının ihlal edildiğinden şikayetçi olmuştur. Ek olarak, başvuranlar ulusal makamların cinayetler ve cinayet teşebbüslerine ilişkin yeterli ve etkili bir soruşturma yürütmeye yönelik usuli yükümlülüklerini yerine getirmediğini öne sürmüştür. Başvuranlar, AİHS'nin aşağıdaki 2. maddesine dayanmaktadırlar:

“1. Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırıldığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2. Öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurmanın kesin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılmaz:

(a) Bir kimsenin yasadışı şiddete karşı korunması için;

(b) Usulüne uygun olarak yakalamak için veya usulüne uygun olarak tutuklu bulunan bir kişinin kaçmasını önlemek için;

(c) Ayaklanma veya isyanın, yasaya uygun olarak bastırılması için.”

A. Tarafların görüşleri

69. Hükümet, işlemlerin halen yerel mahkemeler huzurunda beklemekte olması nedeniyle, başvuruların bu madde altındaki şikayetlerine ilişkin görüş bildirmemiştir. Yalnızca cezai işlemlerin süresinin, farklı şehirlerde ikamet eden kurbanlara ulaşmakta ve bunların tıbbi muayenelerinin yapılmasını sağlamakta karşılaşılan zorluklardan kaynaklandığını iddia etmişlerdir.

70. Başvuranlar, akrabalarının Kutlubey köyü korucuları tarafından kasten öldürüldüğünü öne sürmüştür. Kendilerini Çalpınar köyünde köy korucusu sistemini kabul etmeye zorlamaya çalışan korucular tarafından sürekli tehdit edildiklerini ve baskı gördüklerini ileri sürmüşlerdir.

71. Ayrıca olaya ilişkin soruşturmanın, AİHS'nin 2. maddesi altındaki usuli yükümlülükleri yerine getirmediğini belirtmişlerdir. Olay yerinde bulunan jandarmalar Midyat Cumhuriyet Savcısı'na yardımcı olmadığından, Cumhuriyet Savcısı boş kovanların hepsini değil ancak bir kısmını toplayabilmiştir. Ancak eğer olay yerinden daha fazla boş kovan toplanabilmiş olsaydı, bu kovanların balistik incelemesi olaya on taneden daha fazla sayıda köy korucusunun karışmış olduğunu gösterebilirdi.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

1. Genel hususlar

72. Yaşam hakkını güvence altına alan ve öldürmenin mazur görülebileceği şartları belirleyen 2. madde, AİHS'nin, hakkında derogasyona izin verilmeyen en temel hükümlerinden biridir. Aynı zamanda, 3. madde ile birlikte, Avrupa Konseyi'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birini de oluşturmaktadır. Dolayısıyla öldürmenin mazur görülebileceği şartlar kesinlikle belirlenmelidir. İnsanları korumaya yönelik bir araç olarak AİHS'nin amacı ve hedefi aynı zamanda 2. maddenin, getirdiği güvenceleri pratik ve etkin kılacak şekilde yorumlanmasını ve uygulanmasını gerektirir. (bkz. *McCann ve Diğerleri/İngiltere*, 27 Eylül 1995 tarihli karar, Seri A no. 324, ss. 45-46, §§ 146-47, ve yukarıda anılan *Avşar*, § 390).

73. Demokratik bir toplumda bu hükmün taşıdığı öneme uygun olarak, AİHM, değerlendirmede bulunurken, öldürmeye ilişkin davaları, özellikle de kasti ölümcül kuvvetin kullanıldığı durumlarda, yalnızca kuvveti kullanan Devlet temsilcilerinin hareketlerini değil, olayı çevreleyen şartları da göz önüne alarak dikkatle incelemek zorundadır.

74. AİHS'nin 2. maddesi uyarınca yaşamı koruma yükümlülüğü, AİHS'nin 1. maddesindeki Devlet'in "kendi yetki alanları içinde bulunan herkese bu Sözleşme'de açıklanan hak ve özgürlükleri tanıma"ya yönelik genel görevi ile birlikte düşünüldüğünde, bireylerin güç kullanımı sonucunda öldürüldüğü durumlarda bir tür etkin resmi soruşturma yapılması gerektiği anlamına gelmektedir (bkz. *mutatis mutandis*, yukarıda anılan *McCann ve Diğerleri*, s. 49, § 161 ve *Kaya/Türkiye*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, *Reports of Judgments and Decisions* 1998-I, s. 329, § 105). Bu tür bir soruşturmanın asıl amacı, yaşam hakkını teminat altına alan yerel kanunların etkin biçimde uygulanmasını sağlamak ve Devlet ajanları

ve kurumlarını da kapsayacak şekilde, kendi sorumlulukları altında meydana gelen ölümlerden sorumlu olduklarını garanti etmektir. Sözkonusu amaçları hangi soruşturma şeklinin yerine getireceği, farklı koşullarda değişebilir (bkz. *Avşar*, yukarıda kaydedilen, § 593).

75. Devlet ajanları tarafından kanun dışı adam öldürmeye ilişkin başlatılan soruşturmanın etkili olabilmesi için, soruşturmayı yürüten ve soruşturmada sorumlu olan kişilerin, olaylara dahil olan kişilerden bağımsız olması gerektiği düşünülebilir (bkz. örneğin, *Güleç/Türkiye*, 27 Temmuz 1998 tarihli karar, *Reports* 1998-IV, §§ 81-82, ve *Oğur/Türkiye* [BD], no. 21594/93, §§ 91-92, ECHR 1999-III). Soruşturma ayrıca, bu tür davalarda kullanılan güçlerin sözkonusu koşullarda haklı olup olmadığına dair bir karara varılmasını (örneğin, *Kaya*, yukarıda kaydedilen, sayfa 324, § 87) ve sorumlu olan kişilerin teşhis edilmesi ve cezalandırılmasını sağlama anlamında da etkili olmalıdır (*Oğur*, yukarıda kaydedilen, § 88). Bu, sonuca ilişkin değil, usule ilişkin bir sorumluluktur. Yetkili makamlar, *inter alia* görgü tanıklığı, adli tıp delilleri ve uygun olması halinde, tam bir hasar raporu ve klinik bulguların, ölüm sebebini de içeren objektif analizini sağlayan bir otopsi de dahil olmak üzere olayla ilgili delilleri garanti altına almak için makul şekilde hareket etmelidirler (otopsilerle ilgili bkz., örneğin, *Salman/Türkiye* [BD], no. 21986/93, § 106, ECHR 2000-VII; görgü tanıklarıyla ilgili olarak, örneğin, *Tanrıkulu/Türkiye* [BD], no. 23763/94, § 109, ECHR 1999-IV; adli tıp delilleriyle ilgili olarak, örneğin, *Gül/Türkiye*, no. 22676/93, § 89, 14 Aralık 2000). Soruşturmada görülen ve soruşturmanın ölüm nedenini tespit edebilme gücünü zayıflatan bir eksiklik veya sorumlu kişi, sözkonusu standarda uyulmaması riskini yaratacaktır (bkz. *Avşar*, yukarıda kaydedilen, § 594).

76. Ayrıca bu bağlamda kesin bir ivedilik ve sürat gerekliliği olmalıdır (bkz. *Yaşa/Türkiye*, 2 Eylül 1998 tarihli karar, *Raporlar* 1998-VI, sayfa 2439-40, § 102-04, *Çakıcı/Türkiye* [BD], no. 23657/94, §§ 80,87,106, ECHR 1999-IV, *Tanrıkulu* yukarıda kaydedilen, § 109, ve *Mahmut Kaya/Türkiye*, no. 22535/93, §§ 106-07, ECHR 2000-III). Bir soruşturmada, belli bir durumda, ilerlemeyi önleyen engeller veya zorluklar olduğu kabul edilmelidir. Ancak, öldürücü güç kullanımının soruşturulmasında yetkili makamlar tarafından verilen ivedi bir cevap, hukukun üstünlüğünün korunmasında ve kanuna aykırı fiillere toleransta görülebilecek hilelerin engellenmesinde kamu güvenini sağlamak için gerekli görülebilir.

2. Başvuranlar İbrahim Akan ve Reşit Acar'ın davasında AİHS'nin 2. maddesinin uygulanabilirliği

77. AİHM sözkonusu davada, başvuranlar İbrahim Akan ve Reşit Acar'ın olay sırasında yaralanmış olduklarını gözlemlemiştir. Bu nedenle, olay sırasında başvuranlara karşı kullanılmış olan güç öldürücü değildir. 2. madde uyarınca şikayetin incelenmesi hariç tutulmadığı halde, AİHM yalnızca istisnai durumlarda Devlet görevlileri tarafından gerçekleştirilen fakat ölümle sonuçlanmayan fiziksel kötü muamele, sözkonusu maddenin ihlalini ortaya koyabileceği ve kötü muameleyle ilişkin şikayetlerin, 3. madde uyarınca incelenmesi gerektiği sonucuna varmıştır. Bu bakımdan, kullanılmış olan gücün derecesi ve türü ve güç kullanımının ardında yatan amaç ve maksat, diğer faktörlerle birlikte, belirli bir davada Devlet ajanlarının, ölümle sonuçlanmayan yaralanmalara neden olmalarının olayları, AİHS'nin 2. maddesinin kapsam ve amacı gözönünde tutularak, yine 2. madde tarafından öngörülen teminat kapsamına sokup sokmayacağını değerlendirmede gerekli olabilir (*İlhan/Türkiye* [BD], no. 22277/93, § 76, ECHR 2000-VII).

78. Bu nedenle, AİHM'nin sözkonusu davada vermesi gereken karar, başvuranlara karşı kullanılmış olan gücün, potansiyel olarak öldürücü olup olmadığı ve olayla ilgili köy

korucularının, fiziksel bütünlükleri ve yaşam hakkının korunmasının amaçlandığı hak üzerinde ne tür etkileri olduğudur (bkz., *mutatis mutandis*, *Makaratzis/Yunanistan* [BD], no. 50385/99, § 52, 20 Aralık 2004).

79. İki başvuranın, üzerlerine açılan ve diğer köylülerden sekizinin ölümü ile sonuçlanan öldürücü ateş altında yaralandıkları saptanmıştır. Bu koşullar altında, kullanılan gücün derecesi ve türü gözönüne alındığında, AİHM hayatta kalmış olsalar bile başvuruların, hayatlarını riske sokan bir muameleden mağdur oldukları sonucuna varmıştır. Sonuç olarak AİHS'nin 2. maddesi, başvurular İbrahim Akan ve Reşit Acar'a uygulanabilir.

3. Başvuruların yakınlarının öldürülmesi ve İbrahim Akan ve Reşit Acar'ın yaralanmasına ilişkin

80. AİHM, olayları çevreleyen ve olaylara dayanan durumların tam bir resmini çizmek için olayların doğruluğunu kanıtlamayı gerekli görmemektedir. Yerel düzeyde sözkonusu dava olaylarına ilişkin adli bir karar olduğunu (yukarıda kaydedilen paragraf 63) ve Strazburg Davası sırasında, 25 Mayıs 2003 tarihli kararlarında Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nin olayla ilgili bulgularını gündeme getirecek ve Mahkeme'nin bu bulguları gözönüne almamasına neden olacak hiçbir materyal gösterilmediğini gözlemlemiştir (bkz., *Klaas/Almanya*, 22 Eylül 1993 tarihli karar, A Serisi no. 269, sayfa 17-18, § 30, ve *Makaratzis*, yukarıda kaydedilen, § 47).

81. Sonuç olarak, belli olaylar tam olarak açıklığa kavuşmasa dahi, AİHM kendisine sunulan tüm deliller ışığında, yukarıda kaydedilmiş olduğu gibi başlangıç noktası olarak yerel mahkemenin bulgularını gözönüne alarak olaylara dayanan ve delil niteliğinde olan yeterli dayanaklar olduğu kanısındadır.

82. 2. maddenin ikinci paragrafından öngörülen kural dışı durumların dışında kalan koşullar altında başvuruların yakınlarının öldürülmüş ve iki başvuranın kanuna aykırı şekilde yaralanmış olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. 25 Mayıs 2003 tarihinde, Yargıtay'ın sanığı beraat ettirmek için kararı feshetme yönünde verdiği kararı müteakip Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, balistik raporların sonuçlarına ve görgü tanıklarının ifadelerine dayanarak, sanık durumunda olan on köy korucusunu suçlu bulmuş ve onları ömür boyu hapse mahkum etmiştir (yukarıda kaydedilen paragraf 63). Köy korucularından sekizinin suçlu bulunduğu yönündeki karar, Yargıtay tarafından onanmıştır (yukarıda kaydedilen paragraf 66).

83. Ancak asıl konu, Hükümet'in ölümler ve kanun dışı yaralamalar için sorumlu tutulup tutulamayacağıdır. AİHM köy korucularının, görevleri ve sorumlulukları ile resmi bir mevkiye sahip olduklarını belirtmiştir. İdari olarak köy muhtarına tabidirler ve onun denetimindedirler. Maaşları, hizmet karşılığı ianeleri ve tazminatları İçişleri Bakanlığı'na ödenir. Mesleki olarak, jandarma komutanının emri altındadırlar. Koruculara karşı gösterilen direniş, jandarmalara karşı gösterilen direniş anlamına gelir. Askeri güçler ve güvenlik güçleri ile birlikte görevlerini yerine getirirken, köy korucuları sözkonusu birimlerin emri altında, bu birimlerde görevli olan kişilerle aynı güce ve sorumluluğa sahiptirler (bkz., *Avşar Kararı*'nda köy korucularının işlevleri, görevleri ve sorumluluklarının tanımı, yukarıda kaydedilen, §§ 271-81).

84. Bu bağlamda, AİHM sivil gönüllülerin, polisin görevine benzer bir görevde kullanılmalarının risk içerdiği sonucuna varmıştır. Bu bakımdan, bölge jandarma komutanının yargı yetkisi dışında kalan görevlere dahil olan korucular üzerinde ne tür bir denetimin uygulanabileceğinin açık olmadığı kanısındadır. Köy korucuları, jandarma ve polis memurlarına uygulanabilir disiplin ve eğitim bünye dışında görev aldıkları için, köy korucularının kendi inisiyatifleri veya güvenlik güçlerinin emri altında görevlerini kasıtlı

olarak veya olmayarak kötüye kullanmalarına ilişkin ne tür önlemler olduğu da açık değildir (bkz., *mutatis mutandis*, *Avşar*, yukarıda kaydedilen, §§ 413-14).

85. Söz konusu dava bağlamında, AİHM Midyat Cumhuriyet Savcısı'nın ifadesine göre, jandarmaların olay mahallinde, kendisine boş kovanları toplamada yardım etmediklerini hatırlatmıştır (yukarıda kaydedilen paragraf 41). Ayrıca, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi son verdiği kararında, jandarmaların terörizme karşı mücadele verirken kendileri ile birlikte çalışan suçluları savunmaya çalıştıkları sonucuna varmıştır ve buna bağlı olarak, AİHM verdikleri ifadeleri güvenilir bulmamıştır (yukarıda kaydedilen paragraf 63). AİHM, jandarmaların, köy korucularının kanun dışı eylemlerine tepki göstermemelerinin, söz konusu eylemlerin kabul edilmiş olduğunu sonucunu ortaya koyduğu kanısındadır (bkz., *mutatis mutandis*, *Avşar*, yukarıda kaydedilen, § 411).

86. Söz konusu koşullar altında, AİHM, Devlet'in başvuruların yakınlarının öldürülmesine ve iki başvuranın öldürülmesine teşebbüs edilmesine ilişkin sorumluluğu üstlenmesi gerektiği kanısına varmıştır. Öldürmeler ve öldürme girişimleri için hiçbir gerekçe sunulmadığı için, AİHM 2. maddenin ihlal edilmiş olduğu sonucuna varmıştır.

4. Olaya ilişkin gerekli soruşturmanın yapılmadığına dair iddia hakkında

87. AİHM olaydan hemen sonra, Midyat Cumhuriyet Savcısı ve polis memuru Hüseyin Coşar tarafından bir hazırlık soruşturması başlatıldığını belirtmiştir (yukarıda kaydedilen paragraflar 13, 14 ve 16). Ancak, olayın ciddiyeti ve olay üzerine ışık tutmaya yardımcı olacak delilleri toplama ve kaydetme gereğine rağmen, birkaç ihmal ortaya çıkarılmıştır.

88. Jandarmaların, boş kovanları toplama hususunda Midyat Cumhuriyet Savcısı'na yardım etmemesinden dolayı, olay yerinden yalnızca altmış altı kovan toplanmış ve balistik inceleme için gönderilmiştir (yukarıda kaydedilen paragraf 41). 23 Haziran 1992 tarihli balistik rapor bulgularına dayanarak, Mahkeme yirmi yedi köy korucusundan yalnızca onunu teşhis etmeyi başarabilmiştir. Yetkili makamlar daha fazla kovan toplamış olsalardı, görgü tanıklarının ifadelerine göre saldırıya on beş ila yirmi kişi dahil olduğu bilindiği için Ceza Mahkemesi, ondan daha fazla sanığın olaya dahil olduğunu tespit edebilirdi (yukarıda kaydedilen paragraflar 14 ve 16). Bu bakımdan, görgü tanıkları tarafından teşhis edilen köy korucularından biri olan Cengiz Kaçmaz'ın suçlu bulunmuş olan on sanık arasında olmadığı da belirtilmelidir.

89. AİHM, yukarıda kaydedilen unsurların, soruşturmanın söz konusu bölümünün güvenilirliği ve eksiksizliğinde önemli bir aksaklık olduğunu gösterdiği kanaatindedir. Sonuç olarak, bu durumun cezai takibat sırasında ağır ceza mahkemeleri tarafından yürütülen bir soruşturma ile düzeltilip düzeltilmediğini incelemiştir.

90. AİHM, olayların normal akışında, bağımsız ve tarafsız bir hakim huzurunda çekişmeli yargı ile gerçekleşen bir ceza duruşmasının, olayların tespit edilmesi ve ceza sorumluluğunun yüklenmesini sağlayan etkin bir işlemin en güçlü teminatlarını sağladığının gözönünde tutulması gerektiğini hatırlatır (bkz. *McKerr/İngiltere*, no. 28883/95, § 134, AİHM 2001-III). Bununla birlikte, bir soruşturmadaki eksikliklerin bir Mahkeme'nin ölüm sorumluluğu hususunda karara varmasını engelleyebileceği de unutulmamalıdır (bkz., *Salman*, yukarıda kaydedilen, uygun olmayan otopsi raporları ile ilgili paragraflar 106-09, ve Mahkeme'ye şüphelinin öldürülmeye dahil olduğunu ortaya koyan hiçbir delilin sunulmadığı *Kılıç/Türkiye*, no. 22492/93, §§ 79-83, AİHM 2000-III). Ancak söz konusu davada, şüpheliler aleyhinde cezai takibat açılmıştır ve şüphelilerin onu suçlu bulunmuştur. İki köy korucusu

aleyhinde başlatılan davanın devam etmesine rağmen (yukarıda kaydedilen paragraf 66), hazırlık soruşturmasının, cinayetin faillerini teşhis etme ve aleyhlerinde cezai takibat başlatmada yetersiz kaldığı ileri sürülemez.

91. Bununla birlikte, AİHM cezai takibatın yürütülmesinde bir takım önemli noksanlıklar tespit etmiştir. Özellikle, dava Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandığında, Mahkeme tarafından yapılan girişimlerin gevşek tutulduğu ve ağır ilerlediği sonucuna varmıştır. Bu bağlamda AİHM, aşağıda kaydedilenleri belirtmiştir:

(i) Cezai takibat, Cumhuriyet Savcısı'nın Midyat Ağır Ceza Mahkemesi'ne yirmi yedi köy korucusunu, cinayet ve birden fazla kişiyi öldürmeye teşebbüs ile suçlayan bir iddianame sunduğu 8 Temmuz 1992 tarihinde başlamıştır. Güvenlik gerekçeleriyle davanın Denizli Ceza Mahkemesi'ne havale edilmesini müteakip mahkeme, 20 Kasım 2000 tarihinde ilk kararını vermiştir. Sonuç olarak, cezai takibatın ilk bölümü sekiz yıldan fazla sürmüştür. İki köy korucusuna ilişkin davanın, halen Denizli Ceza Mahkemesi huzurunda beklemede olduğu gözönüne alındığında, cezai takibatın toplam süresi halihazırda on iki yılı geçmiştir.

(ii) Midyat Ağır Ceza Mahkemesi ve Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nin sürekli talep etmesine rağmen, Nusaybin Jandarma Komutanlığı'nda emanette bulundurulmuş silahlar, balistik inceleme amacıyla Diyarbakır Bölge Kriminal Polis Laboratuvarı'na, Mahkeme'nin ilk emri ardından bir yıl sonra gönderilmiştir (yukarıda kaydedilen paragraf 24 ve 42). Söz konusu süre boyunca, yetkili makamlar mahkeme'ye olayla ilgisi olmayan silahlar göndererek, cezai takibat sürecini kesintiye uğratmıştır (yukarıda kaydedilen paragraf 28).

(iii) Vücutlarında mermiler olan altı kurban bulunmaktadır. Dava bağlamında sözkonusu delilin belirleyici rolü olmasına rağmen, bu altı mermiden yalnızca üçü çıkarılmıştır. Mahkeme adresini saptayamadığı için İbrahim Akan, Mahkeme'ye çıkmamıştır. Diğer bir yandan, Salih Acar ve Erdal Acar'ın vücutlarında bulunmuş olan mermilerin çıkarılmaması ile ilgili hiçbir tatmin edici açıklama yapılmamıştır.

(iv) Kurbanların vücutlarından çıkarılan mermilerin balistik incelemesi, sözkonusu davada olayların saptanması hususunda büyük önem taşımaktadır. Ancak, Reşit Acar ve Sabri Acar'ın vücutlarından çıkarılmış olan mermiler, laboratuvara ulaştığı sırada, uygun koşullar altında muhafaza edilmemiş oldukları için paslanmışlardır. Sonuç olarak, laboratuvar sözkonusu mermilerin artık karşılaştırmalı testler için kullanılamayacağı sonucuna varmıştır (yukarıda kaydedilen paragraf 45).

(v) Merhum Hasan Akay'ın otopsi sırasında vücudundan çıkarılan mermi, balistik inceleme için Adli Tıp Enstitüsü'ne hiç gönderilmemiştir.

(vi) 20 Temmuz 1993 tarihinde mahkeme, Süleyman Acar'ın vücudunda yalnızca mermi parçaları olduğunun farkına varmıştır. Ancak, sözkonusu parçaların balistik incelemesinin olumlu sonuçlar doğurmayacağı kararını vermiş olmasına rağmen, mahkeme beş ay boyunca parçaların çıkarılmasına ilişkin doktorların görüşlerini almaya devam etmiştir (yukarıda kaydedilen paragraflar 43,44 ve 46).

92. Halen iki köy korucusuna ilişkin olarak dava devam ettiği halde, AİHM on iki yıl ardından ve hazırlık soruşturması sırasında ortaya çıkan noksanlıkları değerlendirerek, sözkonusu işlemlerin, özellikle de mevcut delilleri netleştirip geliştirerek soruşturmada görülen eksiklikleri ortadan kaldırayabileceği hususunda tatmin olmamıştır.

93. Sonuç olarak, ceza soruşturmasının süresini, soruşturma sırasında görülen ciddi noksanlıkları ve davadaki duruşma işlemlerini gözönüne alan AİHM, AİHS'nin 2. maddesi uyarınca Devlet'in usuli yükümlülüğünün ihlal edilmiş olduğu sonucuna varmıştır.

94. Sonuç itibarıyla, AİHM, 2. maddenin ihlal edilmiş olduğu kanısındadır.

II. AİHS'NİN 6. VE 13. MADDELERİNİN İHLAL EDİLMİŞ OLDUĞU İDDİASI

95. Başvuranlar yerel Mahkemeler huzurunda, AİHS'nin aşağıda kaydedilen 6. maddesinin ihlaline neden olduğunu iddia ettikleri işlem sürelerinin gereğinden fazla olması hususunda şikayette bulunmuşlardır:

“Herkes, gerek medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar... konusunda... bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde... görülmesini istemek hakkına sahiptir.”

96. Ayrıca, başvuranlar 38417/97 no.lu başvuruda, Türkiye’de AİHS’nin 2. ve 13. maddelerinin ihlal edilmesi hususunda resmi olarak göz yumulan bir uygulama olduğuna ilişkin şikayette bulunmuşlardır. Türkiye’de olağanüstü hal bölgesine ilişkin durumlarda, bu tür ihlallerin failleri aleyhinde başlatılan cezai takibatların başarısızlıkla sonuçlanmaya mahkum olduğunu ve yetkili makamların kanun dışı eylemlerini ve gücün kötüye kullanımını engelleyemediğini belirtmişlerdir. Başvuranlar iddialarını, AİHS’nin 2. maddesi ile birlikte 13. maddeye dayandırmıştır. 13.madde aşağıda kaydedildiği gibidir:

“Bu Sözleşme’de tanınmış olan hak ve özgürlükleri ihlal edilen herkes, ihlal fiili resmi görev yapan kişiler tarafından bu sıfatlarına dayanılarak yapılmış da olsa, ulusal bir makama etkili bir başvuru yapabilme hakkına sahiptir.”

97. Başvuranlar, herkese makul bir süre içerisinde adil şekilde yargılanma hakkını temin eden 6. maddenin, işlemlere müdahale etme haklarını kullanmış olan başvuranlar için de geçerli olduğunu ileri sürmüşlerdir. Yakınlarının öldürülmesine ilişkin olan ve on iki yıldan fazla süren duruşmanın, Yargıtay’da devam ettiğini ve bu durumun, davanın karmaşıklığı veya yürütülmesi ile açıklanamayacağı hususunda şikayette bulunmuşlardır.

98. Hükümet, cevabının, dava hususunda devam etmekte olan cezai takibat kısıtlamaları nedeni ile sınırlanmak durumunda kaldığı kanısındadır. Ancak, davanın oldukça karmaşık olduğunu belirtmiştir. Olayların gayet ciddi niteliği, uzamalarına sebep olacak şekilde, işlemlerin özel bir biçimde ele alınmasını haklı çıkarmıştır. Hükümet, sanıklara ve farklı şehirlerde yaşayan şikayet sahiplerine ulaşmada çekilen güçlükler nedeni ile işlemlerin çabuk bir biçimde sonlandırılmadığını gözlemlemiştir. Ayrıca, “adaletin uygun şekilde yerine getirilmesi” gereği ile davanın başka bir Mahkeme’ye havale edilmesi gerekli görülmüştür.

99. AİHM, başvuranların AİHS’nin 6 § 1. maddesi uyarınca mağduriyetlerinin, soruşturmadan sorumlu makamların, başvuranların yakınlarının ölümüne ilişkin tutumları ve bu tutumların, olay sonucu yaşadıkları mağduriyeti telafi edecek yollara erişmeleri üzerindeki etkilerine ilişkin olduğunu gözlemlemiştir. Dolayısıyla, başvuranların 6. maddeye dayanan şikayetlerini, AİHS’nin 13. maddesi uyarınca Sözleşmeciler Devletler üzerindeki genel yükümlülükle bağlantılı olarak incelemek daha uygundur. Hayatın korunmasını isteme hakkının önemi gözönüne alındığında 13. madde, uygun olan durumlarda tazminat ödenmesine ek olarak, yaşam mahrumiyetinden sorumlu olanların teşhis edilmesi ve cezalandırılmasını ve şikayet sahibinin, soruşturma prosedürüne etkin şekilde erişimini

sağlayacak tam ve etkin bir soruşturma yapılmasını gerektirir (bkz. *Kaya*, yukarıda kaydedilen, sayfa 330-31, § 107).

100. Sözkonusu davada sunulan deliller temel alındığında, AİHM Hükümet'in AİHS'nin 2. maddesi uyarınca, başvuruların yakınlarının ölümü ve iki başvuranın öldürülmesine teşebbüsten sorumlu olduğu kanısına varmıştır.

101. AİHM, olaydan kısa süre sonra, Cumhuriyet Savcısı'nın yetkisi altında bir hazırlık soruşturması yürütülmeye başlandığı halde, cezai takibatta bir takım aksaklıklar olduğunu gözlemlemiştir. AİHM özellikle, olaydan yaklaşık on iki yıl sonra, köy korucularından bazıları görgü tanıkları tarafından teşhis edilmiş olduğu halde, cezai takibatın sonuçlandırılmadığını belirtmiştir. Yukarıda kaydedilen nedenlerden dolayı (87 ve 94. paragraflar arası), yükümlülükleri 2. madde tarafından öngörülen soruşturma yükümlülüğünden daha kapsamlı olan 13. madde gereklerini yerine getirecek etkin bir ceza soruşturması yürütülmüş olduğu kabul edilemez (bkz. *Kaya*, yukarıda kaydedilen, sayfa 330-31, § 107).

102. Sonuç olarak AİHM, sözkonusu davada başvuruların, AİHS'nin 2. maddesine dayanan şikayetleri hususunda etkin bir iç hukuk yolundan ve buna bağlı olarak, adil tazmin talebini de kapsayan diğer yollara erişmekten mahrum bırakıldıkları sonucuna varmıştır.

103. Dolayısıyla, AİHS'nin 13. maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 8. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

104. Başvuranlar, güvenlik güçlerinin yaptığı iddia edilen baskı sonucunda köylerinden ayrılmak zorunda kalmaları sebebiyle özel ve aile hayatlarına saygı gösterilmesi haklarının ihlal edildiğinden şikayetçi olmuşlardır. AİHS'nin 8. maddesine dayanmaktadırlar, sözkonusu madde şöyledir:

“1. Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

2. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabilir.”

105. Hükümet, başvuranın akrabalarından birinin ifadesine atıfta bulunarak (yukarıda 52. paragraf), başvuruların güvenlik görevlileri ya da köy korucuları tarafından tehdit edilmediğini ve köylerini terk etmek zorunda bırakılmadıklarını öne sürmüştür.

106. AİHM, kendisine sunulan kanıtlar ışığında, başvuruların iddialarını incelemiştir fakat, AİHS'nin 8. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmayı gerektirecek yeterli somut bir temeli olmadığı kanısındadır.

IV. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

107. AİHS'nin 41. maddesi şöyledir:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollarının ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Maddi tazminat

108. Merhum Hasan Akay’ın eşi olan başvuran Selime Akay, kendisi ve olay meydana geldiğinde 1 ve 12 arası yaşlarda olan yedi çocuğu adına tazminat talebinde bulunmuştur. Bir eş ve baba olarak Hasan Akay’a bağımlı olduklarını öne sürmüştür. Hasan Akay, çiftçilik ve tır şoförlüğü yaparak ailesine destek olmaktaydı. Selime Akay, asgari ücreti, uygulanabilir faiz oranını ve Dolar döviz kurunu dikkate alarak 31,409 Dolar tazminat talebinde bulunmuştur. Ayrıca, mülkten mahrum kalma ve başka bir şehirde barınma masrafları için başvuran, 15,785 Dolar talep etmiştir.

109. Merhum Mehmet Ağırman’ın eşi olan Hanıme Ağırman isimli başvuran, kendisi ve olay meydana geldiğinde 1 ve 11 arası yaşlarda olan altı çocuğu adına tazminat talebinde bulunmuştur. Ölen eşinin, ailesini çiftçilik ve minibüs şoförlüğü yaparak geçindirdiğini ifade etmiştir. Hanıme Ağırman, asgari ücret, uygulanabilir faiz oranı ve Dolar döviz kurunu dikkate alarak 31,041 Dolar talep etmiştir. Ayrıca, mülkten mahrum kalma ve başka bir şehirde barınma masrafları için, başvuran, 11,285 Dolar talep etmiştir.

110. Merhum İsmet Acar’ın kardeşi olan başvuran Osman Acar, kendisi, İsmet Acar’ın eşi ve olayın meydana geldiği tarihte 1 ve 11 yaşları arasında olan altı çocuğu adına tazminat talep etmiştir.

Başvuran, İzmir’de ikamet etmesine rağmen Çalpınar’da kiraya verdiği bir arsanın sahibi olduğunu ifade etmiştir. Olayın meydana gelmesinin ardından mülkünü bırakmak zorunda kalması dolayısıyla, gelir kaybına ilişkin olarak 4,500 Dolar talep etmiştir. Vefat eden kardeşi İsmet Acar’ın, çiftçilik ve minibüs şoförlüğü yaparak ailesini geçindirdiğini belirtmiştir. Asgari ücreti, uygulanabilir faiz oranını ve Dolar döviz kurunu dikkate alarak, Osman Acar, merhum erkek kardeşinin varisleri adına 24,199 Dolar talep etmiştir. Ayrıca, İsmet Acar’ın eşi ve altı çocuğunun mülklerinden yoksun bırakılmaları ve başka bir şehirdeki barınma masrafları için 15,785 Dolar talep etmiştir.

111. Merhum Abdülkadir Akan’ın eşi olan başvuran Cihan Akan, kendisi ve olayın meydana geldiği tarihte 1 ve 5 arasında yaşlarda olan dört çocuğu adına tazminat talep etmiştir. Ölen eşinin çiftçilik yaparak ailesini geçindirdiğini ifade etmiştir. Dolar için geçerli uygulanabilir döviz kurunu ve asgari ücreti dikkate alarak Cihan Akan 30,605 Dolar talep etmiştir. Mülkten yoksun bırakılma ve başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak 15,785 Dolar talep etmiştir.

112. Merhum Mehmet Emin Acar’ın kızı olan başvuran Elife Akalan (Acar), kendisi, annesi ve olayın meydana geldiği tarihte 1 ve 12 yaşları arasında olan erkek kardeşleri adına tazminat talebinde bulunmuştur. Vefat eden babasının çiftçilik ve tır şoförlüğü yaparak ailesini geçindirdiğini ifade etmiştir. Uygulanabilir faiz oranını, Dolar için geçerli döviz kurunu ve asgari ücreti dikkate alarak, Elife Akalan, 26,301 Dolar talep etmiştir. Ayrıca, mülkten yoksun bırakılma ve başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak 15,785 Dolar talep etmiştir.

113. Olayın meydana geldiği tarihte 11 yaşında olan başvuran Mehmet Ali Akan, merhum Mehmet Akan’ın oğludur. Kendisi ve babasının diğer varisleri adına tazminat talebinde bulunmuştur. Vefat eden babasının çiftçilik yaparak ailesini geçindirdiğini ifade etmiştir. Olayın meydana geldiği tarihte ailede rüştünü ispatlamamış tek kişinin kendisi

olduğunu ve dolayısıyla babasına bağımlı olduğundan hareketle, mali destek kaybından dolayı tazminat talebinde bulunmuştur. Asgari ücreti, uygulanabilir faiz oranını ve Dolar dönüşüm kurunu dikkate alarak, kendisi ve babasının diğer varisleri adına 295 Dolar tazminat talep etmiştir. Ayrıca, mülkten yoksun bırakılma ve başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak 15,785 Dolar talep etmiştir.

114. Yine, Mehmet Akan'ın oğlu olan başvuran Hüseyin Akan, herhangi bir zarara uğramadan olayı atlattır. Başka bir şehre yerleşmeye ilişkin olarak başvuran 3,000 Dolar tazminat talep etmiştir.

115. Başvuran İbrahim Akan, olay esnasında yaralanmıştır ve vücudunda hala mermi bulunmaktadır. Tıbbi masraflarına ilişkin olarak başvuran 3,000 Dolar talep etmiştir. Ayrıca, mülkten yoksun bırakılma ve başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak 15,785 Dolar talep etmiştir.

116. Olay esnasında yaralanmasına bağlı olarak bir bacağı kaybeden başvuran Reşit Acar, çalışma kapasitesinin % 35'ini kaybetmiştir. Tıbbi masrafları ve iş göremezlik durumunu dikkate alarak 24,893 Dolar tazminat talep etmiştir. Ayrıca, başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak başvuran 15,785 Dolar tazminat talep etmiştir.

117. Merhum Hasan Akay'ın erkek kardeşi olan başvuran Mehmet Akay olayda hafif yaralanmıştır. Başka bir şehirde barınma masraflarına ilişkin olarak başvuran 3,000 Dolar tazminat talep etmiştir.

118. Hükümet, başvuranların iddialarını destekleyecek herhangi bir kanıt sunmadığını ifade etmiştir. Talep edilen tazminatların abartılı olduğunu öne sürmüştür.

119. AİHM, başvuranlarca iddia edilen zarar ile tespit edilen AİHS ihlali arasında bir sebep-sonuç ilişkisi olması gerektiğini ve bunun, eğer uygun ise, gelir kaybına ilişkin tazminatı kapsayabileceğini hatırlatır (bkz diğerlerinin yanı sıra *Barbéra, Messegué ve Jabardo – İspanya* (50. madde), 13 Haziran 1994 kararı, Seri A no. 285-C, ss.57-58, §§ 16-20) ve yukarıda anılan *Salman*, § 137).

120. AİHM (86. paragrafta), AİHS'nin 2. maddesi bağlamında, yetkililerin, başvuranların akrabalarının ölümünden ve iki başvuranın yaralanmasından sorumlu olduğunu belirtmiştir. 2. maddenin ihlali ile kurbanların arkada bıraktıkları eşlerine ve çocuklarına sağladıkları maddi desteğin kaybı arasında doğrudan bir sebep-sonuç ilişkisi bulunduğu kanısındadır. AİHM, eğer hayatta olsalardı, ailelerinin geçimine katkı sağlama imkanına sahip olabileceklerini kabul etmektedir.

121. Başvuranlar tarafından iddialarını desteklemek amacıyla sunulmuş olan belgeler ışığında ve eşitliğe ilişkin mülhazalarını dikkate alarak AİHM, başvuranlara izleyen maddi tazminat miktarlarının ödenmesine karar vermiştir:

- (a) Selime Akay ve yedi çocuğuna 24,000 Euro;
- (b) Hanıme Ağırman ve altı çocuğuna 23,500 Euro;
- (c) İsmet Acar'ın eşi ve altı çocuğu için, Osman Acar'a 18,000 Euro;
- (d) Cihan Akan ve dört çocuğuna 23,000 Euro;
- (e) Elife Akalan (Acar) ve sekiz çocuğuna 23,000 Euro;
- (f) Mehmet Ali Akan'a 200 Euro;
- (g) Reşit Acar'a 19,000 Euro.

122. Ayrıca AİHM, başvuran İbrahim Akan'ın olayda yaralanmış olduğunun belirlenmiş olmasına rağmen, tıbbi masrafları kanıtlanmadığından dolayı, uğradığı maddi zarara ilişkin herhangi bir tazminat ödenmemesine karar vermiştir.

123. Başvuranların mülklerinden yoksun kalmak ve başka bir şehirde barınmaya ilişkin masraflarıyla ilgili iddialarına istinaden, AİHM, bu bağlamda bir AİHS ihlali tespitini destekleyecek yetersiz somut temeller bulunduğunu hatırlatır (yukarıdaki 106. paragraf). Buna göre, başvuranın bu bağlamda yaptığı iddiayı reddeder.

B. Manevi Tazminat

124. Başvuran Selime Akay, Hasan Akay'ın eşi olarak kendisi, ve yedi çocuğu için 100,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Hanıme Ağırman, Mehmet Ağırman'ın eşi olarak, kendisi ve altı çocuğu için 100,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Osman Acar, İsmet Acar'ın kardeşi olarak, kendisi için ve merhumun eşi ve altı çocuğu için 110,000 Dolar talep etmiştir.

Başvuran Cihan Akan, Abdülkadir Akan'ın eşi olarak, kendisi ve dört çocuğu için 110,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Elife Akalan (Acar), Mehmet Emin Acar'ın kızı olarak, kendisi, annesi ve yedi erkek kardeşi için 100,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Mehmet Ali Akan, Mehmet Akan'ın oğlu olarak, kendisi, annesi ve altı erkek kardeşi için 100,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Hüseyin Akan, kendisi için 10,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran İbrahim Akan, olay sırasında aldığı tahribattan ötürü çektiği acıya ilişkin olarak 30,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Reşit Acar, olay sırasında aldığı tahribattan ötürü çektiği acıya ve akabinde bacağına kaybetmesine ilişkin olarak 50,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

Başvuran Mehmet Akay, kendisi için 10,000 Dolar manevi tazminat talep etmiştir.

125. Hükümet bu miktarların haddinden fazla olduğunu ileri sürerek itiraz etmiştir.

126. AİHM, yetkililerin, başvuranların bazılarının yaralanması ve akrabalarının öldürülmesinden sorumlu olduğunu tespit ettiğini hatırlatır. Bu bağlamda 2. madde ihlallerine ek olarak, AİHM, yetkililerin etkili bir soruşturma ve bu hususlarla ilgili olarak iç hukuk yolu sağlamadığını ve bunun AİHS'nin 2. maddesindeki usuli yükümlülüğü ve 13. maddeyi ihlal ettiğini tespit etmiştir. Bu koşullarda ve kıyaslama yapılabilecek diğer davalardaki tazminatı göz önüne alarak, AİHM, eşitlik temelinde, izleyen beş başvuranın her birine 30,000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir: Selime Akay, Hanıme Ağırman, Cihan Akan, Elife Akalan ve Mehmet Ali Akan.

AİHM, aynı zamanda, eşitlik temelinde, başvuran Osman Acar tarafından muhafaza edilmek üzere, İsmet Acar'ın eşi ve çocukları için 26,000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. İzmir'de ikamet eden başvuran Osman Acar'ın olay esnasında bulunmadığını

ancak yerel işlemlerde mevcut olduğunu hatırlatır. Bu şartlarda, Osman Acar'a 4,000 Euro ödenmesine karar vermiştir.

Bu davanın bütün koşullarını göz önüne alarak, AİHM, başvurular Reşit Acar, İbrahim Akan ve Mehmet Akay'ın, yalnızca ihlal tespitleri ile tazmin edilemeyecek manevi zarara uğradığını kabul eder. Eşitlik temelindeki değerlendirmesi sonucunda, AİHM, Reşit Acar'a 20,000 Euro, İbrahim Akan'a 10,000 Euro ve Mehmet Akay'a 5,000 Euro ödenmesine karar vermiştir. Hüseyin Akan'ın iddiasıyla ilgili olarak, AİHM, başvuranın Mehmet Akan'ın oğlu olduğunu, vefat etmiş olan Mehmet Akan'a ilişkin olarak, annesi ve Hüseyin Akan dahil olmak üzere altı erkek kardeşi için tazminat talep eden Mehmet Ali Akan'a halihazırda tazminat ödenmesine karar verildiğini gözlemler. Buna göre, bu başlık altında Hüseyin Akan'a ek bir tazminat ödenmeyecektir.

C. Mahkeme Masrafları

127. Başvuranlar, AİHS kurumlarında davalarının hazırlanması ve sunumuna ilişkin masraflar ve ücretler için toplam 9,800 Dolar talep etmiştir. Bu tutar, temsilcilerinin ücretleri (yaklaşık olarak 90 saatlik bir çalışma için 9,000 Dolar) ve telefon konuşmaları, posta, fotokopi, kırtasiye, ulaşım ve bilirkişi ücretini (800 Dolar) kapsamaktadır.

128. Hükümet, bu miktarların haddinden fazla ve kanıtlanmamış olduğunu ifade etmiştir. Başvuranlar tarafından iddialarını kanıtlayacak hiçbir makbuz veya belge sunulmadığını ileri sürmüştür.

129. AİHM, masraflar gerçekten ve gerekli olduğu için yapılmış olduğu sürece ve miktar açısından makul ise ödeme yapacaktır (*Sawicka – Polonya*, no. 37645/97, § 54, 1 Ekim 2002). Elindeki bilgiler temelinde yaptığı değerlendirme sonucunda, AİHM, idari masraflar ve harcamalara ilişkin yapılan taleplerin gerektiği için yapıldığı ve miktar açısından makul olduğu kanısındadır.

130. Yukarıda anlatılanlar ışığında, AİHM, Avrupa Konseyi'nden adli yardım olarak alınan (önceden 5,000 Fransız frankına eşdeğer olan) 762 Euro çıkarılmak üzere 7,400 Euro ödenmesine karar vermiştir.

D. Gecikme faizi

131. AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak benimsenmesine karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvuranların akrabalarının ölümü ve İbrahim Akan ve Reşit Acar'ın yaralanmasına ilişkin olarak AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine;

2. yetkililerin sözkonusu ölümlere ve yaralanmalara ilişkin olarak yeterli ve etkili bir soruşturma yapmamasından ötürü AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine;

3. başvuranın AİHS'nin 6 § 1. maddesine ilişkin olarak yaptığı şikayetin değerlendirilmesinin gerekli olmadığına;

4. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğine;

5. AİHS'nin 8. maddesinin ihlal edildiğine;

6. (a) sorumlu Devlet'in, AİHS'nin 44 § 2. maddesi uyarınca bu kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki kur üzerinden Türk Lirası'na çevrilmek ve başvuruların Türkiye'deki banka hesaplarına yatırılmak üzere,

- zararlar için,

(i) Selime Akay'a 24,000 Euro (yirmi dört bin Euro) maddi, 30,000 Euro (otuz bin Euro) manevi tazminat;

(ii) Hanıme Ağırman'a 23,500 Euro (yirmi üç bin beş yüz Euro) maddi, 30,000 Euro (otuz bin Euro) manevi tazminat;

(iii) İsmet Acar'ın varisleri için Osman Acar'a 18,000 Euro (on sekiz bin Euro) maddi tazminat ve 26,000 Euro (yirmi altı bin Euro) manevi tazminat, ve Osman Acar'a, kendisi için 4,000 Euro (dört bin Euro);

(iv) Cihan Akan'a 23,000 Euro (yirmi üç bin Euro) maddi, 30,000 Euro (otuz bin Euro) manevi tazminat;

(v) Elife Akalan'a (Acar) 23,000 Euro (yirmi üç bin Euro) maddi, 30,000 Euro (otuz bin Euro) manevi tazminat;

(vi) Mehmet Ali Akan'a 200 Euro (iki yüz Euro) maddi, 30,000 Euro (otuz bin Euro) manevi tazminat;

(vii) İbrahim Akan'a 10,000 Euro (on bin Euro) manevi tazminat;

(viii) Reşit Acar'a 19,000 Euro (on dokuz bin Euro) maddi, 20,000 Euro (yirmi bin Euro) manevi tazminat;

(ix) Mehmet Akay'a 5,000 Euro (beş bin Euro) manevi tazminat;

-mahkeme masraflarına ilişkin olarak,

Avrupa Konseyi'nden alınmış adli yardım olan 762 Euro (yedi yüz altmış iki Euro) çıkarılmak üzere bütün başvurulara toplam 7,400 Euro (yedi bin dört yüz Euro); ve -yukarıdaki miktarlara uygulanabilecek her türlü vergiyi ödemesine;

(b) yukarıda anılan üç aylık sürenin aşılmasından ödeme gününe kadar geçen süre için Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak uygulanmasına;

7. başvuranın adil tazmin talebinin kalan kısmının reddine *karar vermiştir*.

İngilizce olarak hazırlanmış ve 24 Mayıs 2005 tarihinde Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2. ve 3. maddeleri uyarınca yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Michael O'BOYLE
Sekreter

Nicolas BRATZA
Başkan

DUYURU

10 Ekim 2006 tarih ve 26315 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan

- Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu Tarafından Desteklenen veya Yürütölen Bilim ve Toplum Proje ve Etkinliklerine İlişkin Yönetmelik, yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.